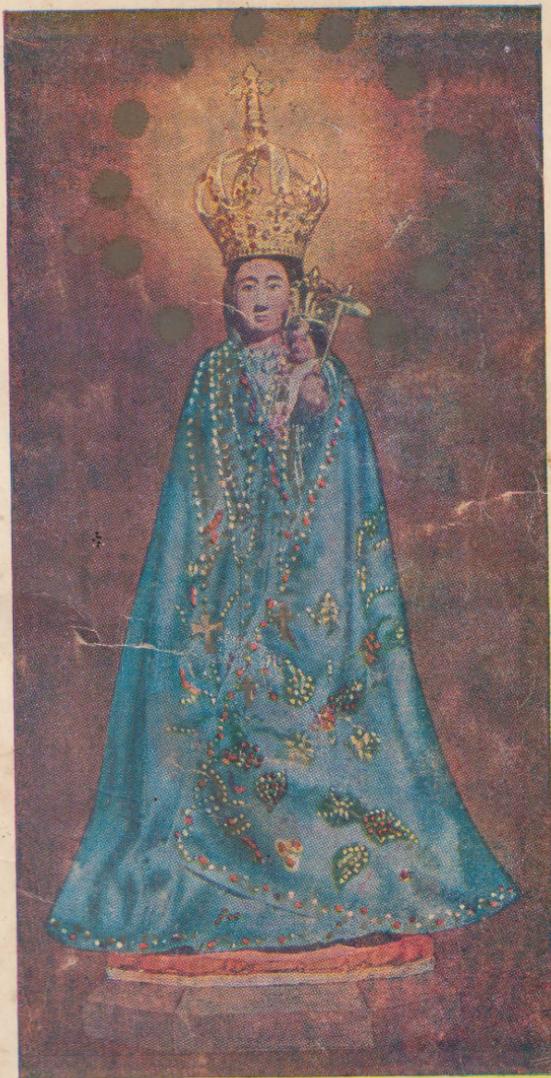
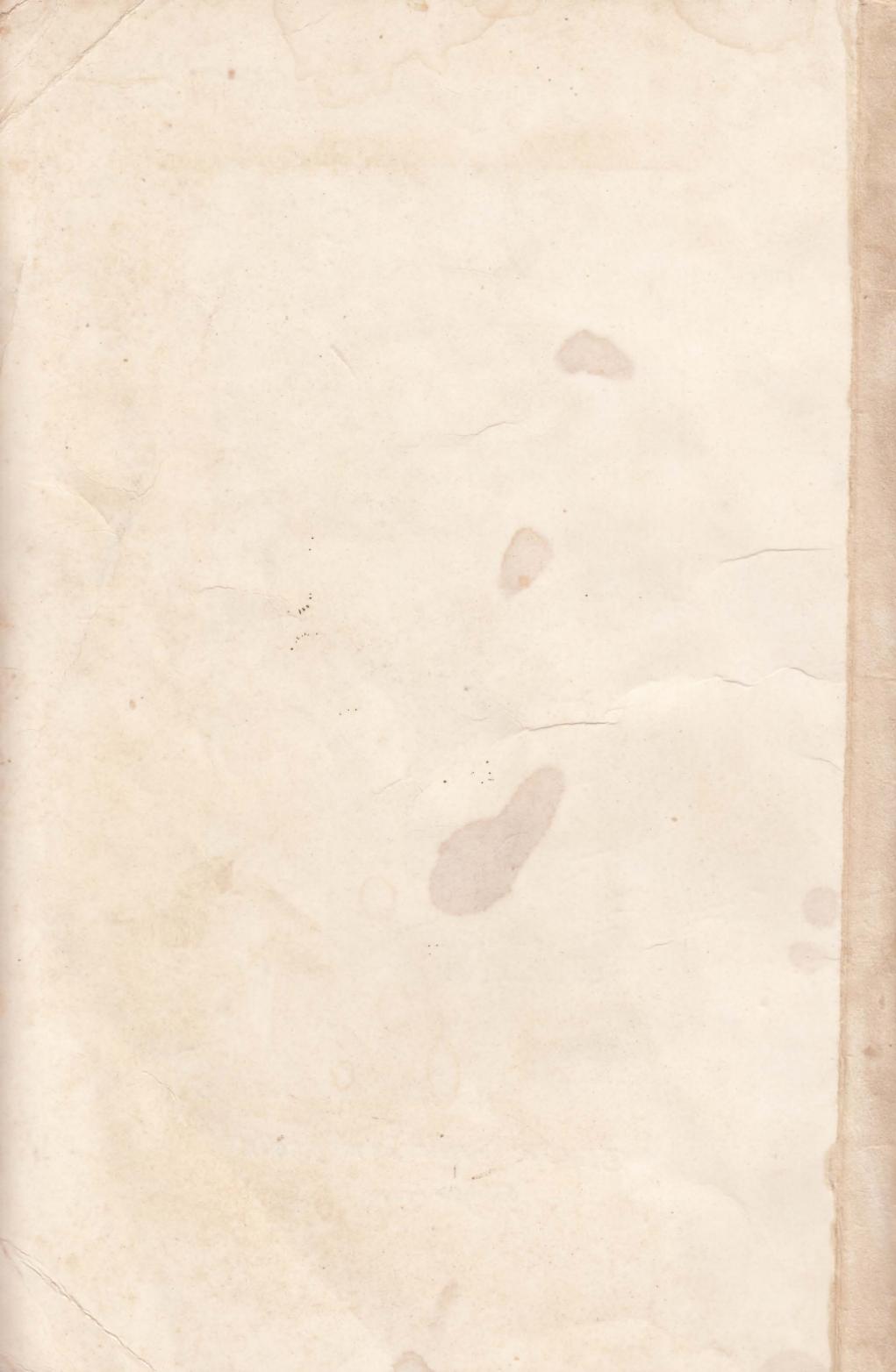

மருமாதா அம்மாளை

மருதமடுச் செபமாலமாதாவின்
திருச்சுருபம்

1990.

அநாதிநம்

மருதமடுத் திருப்பதியில்
எழுந்தருளியிருக்கும்

பரிசுத்த

செபமாலை மாதாவின்

அம்மானை

நால் சுந்தரி

கு.கிராய்ப்பு (கலையார்வன்)

நால்.இல்

இஃது .

யாழ்ப்பாணம், நாவாந்துறையைச் சேர்ந்தவரும்
அரிப்பில் வாழ்ந்தவருமாகிய
ம. ஸ்ரீ. கி. மாரியாம்பிள்ளைப்புவரால் இயற்றப்பட்டது.

திருத்திய 2-ம் பதிப்பு

யாழ்ப்பாணம்
புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சகம்

1990.

வாழினால்

மிலியப்புலி குறியத்தும்

வருக்குமிலியத்தும்

தங்களை

நானிடாக்காவ சீர்வோசில்

நானிட

நானிடாக்காவ சீர்வோசில் வாழினால்

நானிடாக்காவ சீர்வோசில்

நானிடாக்காவ சீர்வோசில் வாழினால்

நானிட ம-2 வாழினால்

நானிடாக்காவ

நானிட வாழினால் வாழினால்

துக்கப்படிய மாண்பும் மதிக்கு

1-ம் பதிப்புக்கு

முகவுரை

இவ்வலகின்கண்ணுள்ள மாணிடர்களே, இவ்விவங்காபுரியில் வட மாகாணத்தைச் சார்ந்து மன்னூர் டிஸ்திரிக்கைச் சுட்டிய மாதோட்டப் பகுதியையுத்த திருமருதமடுவென்று சொல்லப்பட்ட தலத்தில் எழுந்தருளிக் கணக்கில்லாத நன்மைகளை அடியவர்க்கருளிவரும் அர்ச் சியசிஷ்ட செபமாஸ் மாதாணின் பரிசுத்த நாமத்தைக் கொண்டதாக இப் பதிப்புமானையைச் சிறியேனுகிய யான் ஏறக்குறைய ஐந்தாறு வருஷங்களின்முன் இயற்றி அச்சிற் பதிப்பிக்க அவகாசமற்றவருடைய என்ன செய்வேணன்று துயரப்படும்வேலோ, செபமாலைத்தாயாரின் தொண்டனும், யாழிப்பாணம் மாரிசன்கூடல் வாசரும், வங்காலையிற் கடை வைத்திருப்பவருமாகிய வியாபாரியார் ஸ்ரீ நீக்கிலாப்பிள்ளை எசெக் கியெல் என்பவர் தாம் அச்சிற் பதிப்பிப்பதாகக் கேட்டுக்கொண்ட படியால் செபமாலைமாதா செய்த நன்மையென்றெண்ணி அவர்வசத் தில் இப்பும்மானையை ஒப்படைத்துவிட்டேன்.

இதில் தேவதாயார் பிறப்பு, வளர்ப்பு, திருமன்றல், தேவகுமாரன் இரட்சணியம், மாதா பரலோகத்துக்கெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு மோட்ச முடி குட்டப்படல், செபமாலையால் நடந்த அற்புதங்கள், திருமருத மடு வைபவம் முதலியனவும் அடங்கியிருக்கின்றன. ஏதுங் குற்றங்குறை கள் இவ்வும்மானையிற் காணப்படுமாயின் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்கள் அடியேனிற் குறைக்கருது செபமாலைத் தாயாரின் திருநாமத்தைக் கொண்டதாயிருப்பதால் பொறுத்து அங்கீகரித்துக்கொள்ளுமாறு தய வாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆக்கியோன், கி. ம.

1927

திருத்திய இரண்மாம் பதிப்புக்கு முகவரை

சென்ற நூற்றுண்டிலும் இந்த நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலும் “அம்மானை” எனப்படும் கவிதை இலக்கியம் பெருமளவில் யாக்கப் பட்டும், பதிப்பிக்கப்பட்டும், மக்களால் இசையுடன் படிக்கப்பட்டும் வந்தது. கத்தோலிக்க கவிஞர்களும் பதிப்பகங்களும் இதில் அதிக அக்கறை காட்டினர். புனிதர்கள் பலரின் கதைகள் அம்மானையாக யாக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டமையால் பொதுமக்கள் அவற்றை இசையுடன் படித்துப் பயன்படைந்தனர்.

கடந்த சில தசாப்தங்களாக அம்மானை படித்தல் ஓரளவு கைவிடப்பட்ட விடயமாயிற்று என்றாம். இதற்கு ஸினிமா, வானெஸி, தொலைக்காட்சி முதலியனவற்றின் செல்வாக்குப் பெருகியமையும், மக்களின் கல்வி - தொழில் - சமூக அந்தல்து முதலியவற்றில் உண்டான நோக்கும் போக்கும் வேறுபட்டமையும் காரணிகள் ஆகலாம்.

ஆயினும் கடந்த அன்றை ஆண்டுகளில் அம்மானை இலக்கியம் தமிழ் ஈழத்திலும், தமிழ் நாட்டிலும் புத்துயிர் பெற பலவாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டன. பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பட்டப் பின்படிப்புக்கான ஆராய்ச்சித் துறையாகவும், கலாநிதிப்பட்டம் பெறுதற்கான ஆய்வுக் கட்டுரையின் கருப்பொருளாகவும் அம்மானை இலக்கியம் சிலரால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டமையும், கல்வியான்களும் சான்றேர் சிலரும் இவ்விடயத்தில் மிகுந்த அக்கறை காட்டியமையும் அந்த வாய்ப்புக் களாகும்.

தமிழ் நாட்டில் பேராசிரியர் ஆ. பி. அந்தேரனி இராச அவர்கள் தமது கலாநிதிப்பட்டத்துக்கான ஆய்வுநாலுக்கு அம்மானை இலக்கியத் திணப் பொருளாகக் கொண்டதுமண்றி, தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் முன்னர் இயற்றி வெளியிடப்பட்டிருந்த அம்மானைகள் சிலவற்றை சென்ற சில ஆண்டுகளில் மறுபதிப்புச் செய்வித்துள்ளார்கள். அர்ச. ஊர்துமாதா அம்மானை (1987), அர்ச. அருளானந்தர் அம்மானை-அர்ச. இசிதோர் அம்மானை (1988), அர்ச. செபஸ்தியார் அம்மானை (1988), அர்ச. ச.வேரியார் அம்மானை (1989) என்பன எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்.

யாழ்ப்பாணம் புவிமன்னசிங்க முதலியார் யோசேப்பு அவர்களால் 1893 இல் இயற்றி வெளியிடப்பட்ட ‘இஸ்நாபக சஞ்சவாம் அம்மானை’ 1989 இல் யாழ்ப்பாணம் சண்டிக்குளி புனித திருமுழுக்கு

அருளப்பர் ஆலய நூற்றுண்டுவிழா ஞாபகார்த்த நிகழ்வுகளுள் ஒன்றுக் ‘யாழ். கத்தோலிக்க இலக்கியக் கழகத்’தால் மறுபதிப்பாக வெளியிடப்பட்டது. அதேஆண்டிலேயே யாழ். ஆயர் அவர்களின் கோரிக்கைக்கிணங்க ‘அமுதகவி யாழ். ஜெயம்’ அவர்களால் ‘புனித சூசையப்பர் அம்மானை’ புதிதாக யாக்கப்பெற்று, அதுவும் யாழி. கத்தோலிக்க இலக்கியக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

யாழ். நாவாந்துறையைச் சேர்ந்தவரும் மன. அரிப்பில் வாழ்ந்த வருமானிய கி. மரியாம்பிள்ளைப் புலவரால் இயற்றப்பட்டு 1927 இல் வெளியிடப்பட்ட ‘மருதமடு பரிசுத்த செபமாலை மாதாவின அம்மானை’ இப்போது திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பாக மீண்டும் யாழ். கத்தோலிக்க இலக்கியக் கழகத்தாலேயே வெளியிடப்படுகிறது. இந்த வகையில் தமிழ்க்கரு நல்லுவகம், குறிப்பாக சமுத்துத் தமிழ்மக்கள், சிறப்பாக கிறிஸ்தவப்பெருமக்கள் யாழ். கத்தோலிக்க இலக்கியக் கழகத் திற்கு நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்கள். மாதா பக்தராகிய மரியாம்பிள்ளைப் புலவர் அவரது தந்தையும், புகழ்பெற்ற மரஷுவழிப் புலவருமானிய கிறிஸ்தோப்புப் புலவரின் வழிகாட்டுதலிலும் ஊக்குவிப்பிலும் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் பெற்றவர் என்று அறியக்கிடக்கிறது இவர், தந்தை கிறிஸ்தோப்புப் புலவரால் எழுதி முற்றுப்பெறுதிகுந்த ஊசோன் பாலந்தை நாடகத்தை எழுதி முடித்ததுமன்றி, புனித செபஸ்தியார் வசனவாசாப்பும் வேறு சில அம்மானைகளும் இயற்றி யுள்ளார் எனக் கூறுவர். கடைசியாக அவர் யாத்து, மாரிசஸ்கூடல் ஊரவரும் வங்காலைப் பிரபல வியாபாரியுமாக விளங்கிய நீ. எச்க்கியேல் என்பவரிடம் அச்சிடுமாறு கையளித்ததுதான் இந்த மருதமடுச் செபமாலை மாதா அம்மானையாகும். மேலும் இந்த அம்மானை மரியாம்பிள்ளைப் புலவரால் மருதமடுத் திருப்பதியிலேயே அரங்கேற்றப் பெற்றதென்பது சிறப்பு அம்சமாகும்.

1-ம் பதிப்பு முகவரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது போல இந்நாளில் தேவதாயாரின் பரிசுத்த வாழ்க்கை வரலாறு, செபமாலையால் நடந்த அற்புதங்கள்’ மருதமடுத் திருப்பதி வரலாறு என்பன அடங்கியுள்ளன.

காலத்துக்கேற்ற வகையான சில சொற்பிரயோக மாற்றங்களும், வரலாற்று அடிப்படையிலான சில திருத்தங்களும் இத்திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பில் செய்யப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்மக்கள், குறிப்பாக தமிழ் கத்தோலிக்க மக்கள், இந்நாளினை இசையுடன் படித்துப் பயன்டைய வேண்டுமென்பது இந்நாலை வெளியிடுவோரின் கருத்தாகும்.

II

திருத்திய 2-ம் பதிப்பு முதல் பாடம் நடவடிக்கை அனுமதி போன பதிப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது பாடம் முறையில் சொல்லப்படுகிறது. இது பதிப்பு என்று விடையில் உள்ளது. எனவே அது கடங்கினால் இது பதிப்பு என்று விடுகிறது. அது பாடம் நடவடிக்கை அனுமதி போன பதிப்பு என்று விடுகிறது. அது பாடம் நடவடிக்கை அனுமதி போன பதிப்பு என்று விடுகிறது.

ஒன்றால் விடுகிறது. இது முறையில் பொதுத்துத்தாங்கால் இருப்பது இது விடுகிறது. நடவடிக்கை அனுமதி போன பதிப்பு என்று விடுகிறது. இது விடுகிறது. நடவடிக்கை அனுமதி போன பதிப்பு என்று விடுகிறது. **Imprimatur :** முறையில் பொதுத்துத்தாங்கால் போன பதிப்பு என்று விடுகிறது. நடவடிக்கை அனுமதி போன பதிப்பு என்று விடுகிறது. + **B. Deogupillai** Bishop of Jaffna

Bishop's House,
Jaffna. முறையில் பொதுத்துத்தாங்கால் போன பதிப்பு என்று விடுகிறது. நடவடிக்கை அனுமதி போன பதிப்பு என்று விடுகிறது.

20-01-90.

இல் அதை நடவடிக்கை அனுமதி என் அதைக்கு பிடிப்பதீர் அதை அனுமதியிடுவது ஆரம்பமாக கணக்கில் கொண்டு வருவது என்று விடுகிறது.

முறையில் போன பதிப்பு என் அதைக்கு ஏது அதைக்கு எடுக்கவுடன் முறையில் போன பதிப்பு என்று விடுகிறது. அதைக்கு எடுக்கவுடன் முறையில் போன பதிப்பு என்று விடுகிறது.

அதைக்கு எடுக்கவுடன் முறையில் போன பதிப்பு என்று விடுகிறது. அதைக்கு எடுக்கவுடன் முறையில் போன பதிப்பு என்று விடுகிறது.

மருதமடுத் திருப்பதியின்

ஸ்ரீந்தீர்ச் சுந்தரஸ் ஞான வளர்ச்சியும்

I. மஹபதி காந்திரம்

முதல் இருப்பிடம் :

சத்திய வேதத்தை நமது ஸ்ரீ லங்காவுக்குக் கொண்டுவந்தவர்கள் தேவதாயாரின் மேல் பக்ஷைப்படிம் எம் விடையே நாட்டியிட்டனர். 16-ம்நாற்றுங்குடில் இவங்கை ரின் வடபாகத்தில் இருந்த குடாநாம் அதனநுகிணுந்த பிரதேசத்தில் ஒரு பாகமும், கரூபோரமாய் மன்னர்தீவுவரையும் னள் நாடுகளும் யாழ்ப்பாண இராச்சியமாய் விளங்கின. இந்தியாவின் தென்கரையோரங்களில் வித்த புதுக்கிறீஸ் தவர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்துக்குக் கேரந்த மக்களுக்கு கிறீஸ்து வேதத்தின் குபசெய்தியை முதல் அறி கிக்கலானுர்கள் அர்ச். பிரான் சிங்கு சவேரியாரின் அரும்போதனைகளையும், புதுமைகளையும் கேள்விப் பட்ட மன்னர் வாசிகள் 1544 இல் அவர்க்கியதிட்டர் வந்த தங்களுக்குப் போதிக்கும்படி ஓர் தூக்குப்பினார் சவேரியார் திருவாங்கூரில் வேத போதக அறுவலாயிருந்தபடியால் அவர்களுக்குத் தற்செய்தியைப் போதித்து ஞானத்திட்சை கொடுக்க தமது நாமம் பூண்ட ஓர் ஞானத்தை அனுப்பினார். அறுநாற்றுக்கதிகமான ஆண், பெண், பாஸர் சத்தியவேதத்தைத் தழுவியது மாத்திரமல்ல. அவர்களில் அகிப்பற்றானார் கிறீஸ்துநாதனில் உள்ள விசுவாசத்திற்குத் தமது இரத்தக்கிணல் முத்தையிட்டார்கள். யாழ்ப்பாண அரசனான சங்கியின் கட்டளைப்படி புதுக்கிறீஸ்தவர்கள் சங்காரங்கு செய்யப்பட்டனர்.

மக்களிலும் அதன் அக்கையிலிருந்த நாட்டிலும் விதைக்கப் பட்ட புது வேத வித்து அழிந்துபோகவில்லை. 1583.இல் 26 கோவிற் பற்றுக்குக்கேரந்த 43,000 கிறீஸ்தவர்கள் இருந்தார்கள். இக்கோவில் களில் ஒன்று மன்னர்த்தீவிலிருந்து 6 கட்டைகளுக்கப்பால் மாந்தை யென்னுமிடத்திலிருந்தது. செயலாலை மாதாவென்று இந்நாட்களிலிருப்பதும் மாந்தா கருபத்தின் ஆதி இருப்பிடம் இக்கோவில்தான்.

மததாவின் இருக்கருபம் மடுவிற்கு வருதல் :

இவங்கைத் திலை ஒல்லாந்தர் கையிப்பற்றினதும் கிறீஸ்தவர்களுக்கு கெளிராக ஓர் கொடுரோமான் வேதகலாபனை தொடங்கியது. இதைக்

கண்ணுற்ற மாந்தைக் கிறிஸ்தவர்கள் மாதாவின் திருச்சுருபத்தைப் பாதுகாப்புள்ள ஓர் புகவிடத்திற்குக் கொண்டுபோவதைப் பற்றித் தீர்க்காலைகளை செய்தார்கள். அந்தாட்களில் திருச்சபைக்கு ஞானப் பால் கொடுத்து அவர்களைத் திடப்படுத்த குருமார் இருக்கவில்லை. தங்களை வேதகலாபண்யினில்லை காத்துக்கொள்ளவும், மாதாவின் திருச்சுருபத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டும், சண்களின் சம்மதத் துடன் இருபவு பக்தியுள்ள குடும்பங்கள் 1670 இல் அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு சுருபத்துடன் கண்டி இராச்சியத்துள் பிரச்சிவதீதனா. அந்தச் சிறு கூட்டம், தெவமாதாவின் பாதுகாவலில் ஒல்லாந்த சத்துராதிகஞ்சுகுப் பயந்து அடர்ந்த அவ்வன்னிக்காட்டில் அங்குமிங்குமலைந்து உரிந்தது. இராமேஸ்வரத்திலிருந்து கண்டிக்குச்செல்லும் இராசபாதைபல், கண்டி அரசனின் சுங்கவாடியொன்றும், பூராதன குளத்துக்கே குக்கிராமமெரன்றுமிருந்த இடத்திற்கு அவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். அக்கிராமத்தின் பெயர் மருதமடு. அங்கு மாந்தைக் கத்தோலிக்கர் முதல் முறையாகத் திருச்சபையை நாட்டி வேத விததை விதத்தனார். யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்தில் வேதகலாபணை காட்டுக்கீரோன்று பரவிக்கொண்டிருக்க அமைதியும் சமாதானமும் நிறை தமருதமடுவில் மாதாவின் பாதுகாவலில் விததைக்கப்பட்ட விதை முனைத்துச் சுபிட்சமாய் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.

அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணைக் குடாநாட்டிலிருந்து மடுவைநோக்கி இன்னெரு கூட்டம் வந்து கொண்டிருந்தது. ஒல்லாந்தருடைய வேதகலாபணயினில்லை விலகிக் கொள்ளுமாறு எழுநூறு கிறிஸ்தவர்கள் பூகுகியைக் கடந்து வகுகிக்காட்டில் அலைந்து திரிந்த பிற்பாடு அவர்களும் ஆச்சரியமான விதமாக மருதமடுவிற்கு வழி நடத்தப்பட்டார்கள். ஆ! காணுத்தேவே என்ன ஆற்ற சந்திப்பு. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வந்த கிறிஸ்த பர்களூர் ஓர் போத்துக்கேய தளகார்த்தனவின் மகளான எலேனூ என்பவருமிருந்தார்கள். அவளுடைய காந்தலான பக்தியும், முன்மதியான ச்வியமும் அவளுக்கு “அர்ச்சியசிட்டன்” என்புகழ் நாமத்தைத் தந்தது. சண்கள் அவளைச் “சந்தலேனு” அதாவது அர்ச்சியசிட்டலேன என்று அழைந்து வந்தார்கள். காலகதியில் மடுவைிருந்த சங்க அதிகாரியை அவள் மணம் புரிந்தார்கள். மாதாவின் பேரால் அங்க கட்டப்பட்ட கோவிலும் இப்பதிவிரதா கிரோன் மணிரிமுலையே கட்டப்பட்டது. இந்தந் தெய்வைக்காக கிறிஸ்தவர்கள் அவளுடைய நாமத்தை நிலைநாட்டி அவ்விடத்தைச் சிலேணமருதமடுவென்று அழைக்கலார்கள். அது இன்னாள்வரைக்கும் இப்புனிததலத்துக்குரிய ஒரு பெயராய் விளங்குகிறது.

தியான சம்பிரதாயக் குருக்களும் மடுவும் :

டச்சுக்காரர் இலங்கையில் தாங்கள் கைப்பற்றிக் கொண்ட பிரேசன்களிலிருந்து கத்தோலிக்க குருமாரைத் துரத்திவிட்டபடியால், இலங்கையில் 1656 தொடக்கம் 1686 வரையும் குருமார் இல்லாத தொழிந்தனர். கோவையிலிருந்து ஆசா. யோசே வாஸ் முனிவரும், அவருக்குப் பின் தியான சம்பிரதாயக் குருக்களும் வரத்தொடங்க திறிஸ்து வேதம் திரும்பவும் தழைத்தது. பலவேறு இடங்களில் மீசாம் கள் தொடக்கப்பட்டன. மாதோட்டப்பகுதியில் 1706 இல் இருந்தே சிலேன் மருதமடு தலை மீசாமாக விருந்ததென்றும், அம்மீசாமுக்குப் பொறுப்பாளியாக தவமுனிவராக விளங்கிய பேதுறு பெறுவோ கவாமி யார் இருந்தாரென்றும் சரித்திரம் கூறுகின்றது. இவர் இவங்கைக்கு வந்த காலத்திலிருந்து அதாவது 1695 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இவ்விடத் தில் இருந்தாரென்பதற்குச் சான்றுகளுண்டு. அவருடைய காலத் தில் தேவ அண்ணையார் தம் மக்களுக்கு இகபரந்னமைகளை வரை யின்றி வழங்கலானார். குறிப்பாகக் காட்டிலுள்ள விஷ சர்ப்பங் களின் கடியைக் கண்டித்துப் பாதுகாத்து வருவராயினர். தொடக்கத் தில் கோயில் வளவிற்குள் எவ் விஷகடியும் விணையற்றுப் போகும். அதன்பின் மடுமாதாவின் தலத்து மன்னை மக்கள் கொண்டுபோன இடமெங்கும் அது புதுமையான மருந்தாக விளங்கிறது.

ஆங்கிலேயர் இலங்கைக்கு வந்ததும் வேதகலாபணை இருள் ஓழிந்து இலங்கைக் கத்தோலிக்கருக்குத் தீர் புது யுகம் விடித்தது. கோவைக் குருமார் காலந்தொட்டு மன்னாரிலும் அதன் அண்மையிலிருந்த சிரா மங்களிலும் மூன்று கிறிஸ்தவர்கள் மடுவுக்கு யாத்திரையாய்க் கென்று வந்திருக்கிறார்கள். கோயில் விசாலமற்றிருந்தபடியால் மன்னார்க் கோட்டில் சக்கிடுத்தாராயிருந்த பறங்கியரான முரி மோயிஸ் விசாலகி களின் உபயோகத்திற்காக 1823-இல் ஒரு சிறு குடிசைக் கோயிலுக்களிலான்னால் கட்டுவத்தார். குதிரை லாடன் போன்ற தோற்றுத்தில் 3 கூவர்கள் 8 அடி உயரத்தில் அரைகுறைங்கக்கூட்டப்பட்டிருந்தன. அதன் தடுவில் பீடத்திற்காக ஒரு மேசையிருந்தது. கோயிலுக்குப் பிழைபுறத்தில் குருமாருக்கென ஒரு சிறு அறையுமிருந்தது. கோவைக் குருமாரின் கணக்காணிப்பில் மஞ்சகோயில் வளர்ந்துகொண்டுவரும் காலை, அவர்களுடைய சபை குலைக்கப்பட, வளர்க்கியும் குன்றியது மடுவும் அப் வோற்றுபவர்களைக் குருக்களும்.

தியான சம்பிரதாயக் சபை குலைக்கப்பட குழுமம் அதிகாரிகள் வேறு ஒழுங்களைச் செய்தனர். 1846 இல் வடபாகம் ஒரு அப்

போஸ்தல பதில் விசாரணைப் பிரிவாக அமைக்கப்பட்டு, அதிபூசிகு பெற்றுக்கொண்டு ஆண்டவர் அப்பேராஸ் தொனிக்க பதிலாயராக நியமனம் பெற்றார். இவர் தமக்கு உதவியாக அமைவாற்பவ மரியநாயகி சபையாரை அழைத்திட்டுந்தார். பெற்றங்கீசி ஆண்டவரிடமாக வந்த செமீரியா மேற்றிராணியாரால் மடுக்கோவிழுக்கு அதிக திருத்தங்கள் செய்யபூட்டியவில்லை.

1868 இல் பொஞ்ஜீன் ஆண்டவர் நியமனம் பெற்றார். ஆடித் திங்கள் 2 இல் வருடாற்க திருதான் மதிவில் கொண்டாடப்பட 1870 இல் பொஞ்ஜீன் ஆண்டவர் ஏற்பாடு செய்தார். அந்தப்பகுதியிலிருந்து வருடந்தோறும் மாசு சேத்திரம் ஆரம் பதினெட்டிரக்கணக்கான பக்குர்களைக் கவர்ந்து கொண்டே வருகிறது. பொஞ்ஜீன் மேற்றிராணியார் 1872 இல் மாடுக்கோவிலை முதல் முறையாகத் தரி தித்தார். அத்தலத்தின் அறிவுற்று நிலபாத்தைக் கண்ணுற்றார், பரிசுத்த கன்னிகையின் பேரால் அங்காணக்கில் விசித்திரான ஆலயமொன்று அமைப்பதென்று உடனேயே தீர்மானித்தார். தற்போது நாம் கண்குள்ளக் காணும் கோயிலைக் கட்ட மேற்றிராணியா உடனே கண்ணக்கால நாட்டினார்; இது 1872-ம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 8 இல் நிகழ்ந்தது.

பொஞ்ஜீன் மேற்றிராணியார் தொடங்கிவிட்ட முதல் ஆவயத் தின் நிர்மாணம் மெனிசன் மேற்றிராணியார் காலத்தில் தொடர்ந்து நடத்தப்பெற்று, யுலன் ஆண்டவர் காலத்தில் முற்றுப் பெற்றது. திறமையான கோவில் முகப்பும், விசாவமான குருமீணும், பக்கு நிறைந்த நற்கருணைச் சிற்றுலயமும் மன்னைக் கவநம் ஹர்து கெபி யும் ஒன்றுப்பின் ஒன்றுக்கக் கட்டப்பட்டு இக் கிருச் சேத்திரத்தை அலங்கரியா நிற்கின்றன. மநுதமடுத் திருத்தாயாரின் பாதுகாவலில் அநேக ஆயிரவர் வந்து சேருவதைக் கண்ட யூலன் மேற்றிராணியார் ஆவந்தங்கொண்டு தமது தோத்திரத்தைக் கூறி வீண்ணுலவைக்கினார்.

புக்கே மேற்றிராணியார் மநுதமடுச் செபமாலை மாதாவின் தலத்தை யாத்திரைத் தலமாகப் பரிசுத்த ஸ்தானம் அங்கீகீக்கச் செய்தார். தூயாரின் திருச்சுருபத்திற்குப் பாப்பாண்டவரின் பிரதிதியைக் கொண்டு முடி குட்டுவிக்க புக்கே மேற்றிராணியார் ஆயத்தப்படுத் திக கொண்டிருக்கும் வேளை மரணத்திறைக்குள் மறைந்தார்.

அவருக்குப் பின் வந்த மாதாவின் அஸ்பரான் கீயோமா ஆண்டவரவர்கட்டே அப்பாக்கியம் கிட்டுவதாயிற்று. இவர்கள் தம் மேற்

நிராசன ஆண்களைய மடுமாதாவின் முடிகுட்டு வைபவத்துடன் ஆரம்பித்தார். இருச்சேத்திரத்தைப் பெருப்பித்து, நிரப்புடேகி, தற்போது அங்கு நாம் காணும் சோபிதம் பெரச் செய்தவரும் இவரே. இவர் செய்த பலவித வேலைகளில் விசேஷம் பெற்று, கோயில் முகப்பிக்கு முன்னிருக்கும் சித்திரக் கூடம் அமைக்கதாதும். இதில் டந்தேறும் தேவ ஆராதீசாவில் கோயில் முற்றவளவியிலிருக்கும் பதினையிரக்கணக்கான விசுவாசிகள் பங்குபற்றக்கூடியவரை இருங்கள்.

மடுமாதாவுக்கு முடிகுட்டல் :

முத்தாயாரின் திருச்சுருபத்திற்கு நிரந்தரமானதோர் நிலைக்கொட்டத்து நாற்றுஞ்செஞ்சுக்குப் பின் அதாவது 1924 - ல் பரிசுத்த பாப்ரச்சின் பேரால் வந்த பிரதித்தி ஆடம்பர வைபவங்களுடன் அச்சுருபத்திற்கு முடி கூட்டினார்.

பரிசுத்த பாப்பாண்டவர் பதினையாற்கணதாவின் பிரதிச்சியாக கொழும்பு அதிமேற்றிராணியாரான ஆசா, நடேஷ்துங்கடக 1924-ம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் ஒன்றில் மஹில் வந்திறங்கினார். குமாரும் விசுவாசிகளும் அனிவகுத்து நிலை அவரை வரவேற்றார்கள். பாப் பரசுரையே கௌரவப்படுத்த என்னிய விசுவாசிகள் அவரது பிரதி நிதியை திதற்கென்றாகத்த பஸ்லக்ஸில் ஏற்றி கீமல்நாட்டு கீற்றாட்டு வாத்திய வரிசைகளுடன் கோவிலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள்.

பிரதான பிடத்தில் மாதாவின் சிரசிலும், திருமகனுரிங் சிரசி மூலம் குடவென்று சித்தாந்த செய்யப்பட்ட சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் வைரக்கற்கள் பதித்த இந் தங்க முடிகளை மந்திரித்தார்.

திருநாட் தினத்தன்று யாழிப்பான மேற்றுராணியாராவை கீயோர்ம் ஆண்டவர் அவர்கள் ஆடம்பரபாடற்பூசை தீறைவெற்றினார்கள். அவ்வமையம் நூத்துக்குடி மேற்றிராணியாரான வந்திரேசு ஆண்டவரவர்கள் முச்சுவைக் கும்மைத் துமித மாரியான பிரசங்கங்கு செய்தார்கள். பாப்பரசுரிங் பிரதிசிதி கூடி நின்ற பக்க கோடிகளுக்கு இச்சுபதினத்தின் கருத்தை விளக்கியபின் மகுடாபி ஷைக்ட்தை ஆரம்பித்தார். சுதந்திரசிகிடபை செய ஒருக்கள் எழுந்தன. பின்பு அவைதி நிலவியது. இலங்கையின் நானுபக்கங்களிலும் இருந்து வந்த 150,000 சனங்கள் இமைகொட்டாமற் பார்த்து நிற்க கலமேற்றிராசனங்களிலுமிருந்து வந்த 50 குடுமார் புடைகுழு நாள்கு

மேற்றிராணிமார் துணைபுரிய செப வேள்டுதல் செய்து பதினேராம் பத்திநாதர் பாப்புவின் பேரால், அவருடைய பிரதிநிதி மடுமாதா வின் திருச்சக்ருபத்திற்கு முடிகுட்டினார்.

ஆலய அபிஷேகம் :

1944 - ம் ஆண்டு யுத்தகாலமாயிருந்த போகிலும் மாச்செப மாலை மாதாவின் ஆலய அபிஷேகம் வெகுபத்தே விமரிசையாக தடந்தது. அதற்கு ஆயத்தமாக முன்னிருந்த மரப்பீடு தத்திற்குப் பதிலாய் சலவைக்கர்பிடம் அமைத்து பீடக்தளத்திலும் வெள்ளையும் நீலமு மாண சலவைக்கர்கள் பதிக்கப்பட்டன. பிரயாண வசதியினங்கள் பல இருந்தும் கானகத்திலுள்ள இப்புனித தலத்தை நாட்டு தங்கள் நாயா ரைச் சந்திக்கவும் அவங்கூடைய ஆயங்கூதைத் தேவனுக்குப் பிரதிஷ்டை பண்ணவும் 30,000க்கும் மேலான சண்கள் வந்தார்கள். ஆனி இருபத்தெந்தில் முப்பது குருமார் துணைபுரிய வந் கியோமார் ஆண்டவர் ஆலயத்தையும், பலிபீடக்தையும் அபிஷேகஞ் செய்தார். இப்புனித இடத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் செபமாலைத் தாயார் இலங்கையின் சகல பகுதிகளிலும் ஒன்று பின்னாக நூக்குச் சகல வரங்களையும் அடிகமதிகமாய் வழங்கிக்கொண்டே வருகிறார்.

மகாகற்றுப் பிரகாரம் :

அம்லோற்பவ மரியநாயகி சபைக்குருமார் இலங்கைக்கு வந்த நூற்றுண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் நோக்கமாக மடுமாதாவின் திருச்சக்ருபத்தைத் தபச்சற் றுப் பிராகாரமாக யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனத்தி லுள்ள ஒவ்வொரு விசாரணைப் பங்கிற்கும் கொண்டுசெல்ல வேண்டு மென்ற எண்ணங்கொண்டார், கியோமார் மேற்றிராணியார். இது ஓர் வெற்றி ஊர்வலமாகவுல், பூரண கத்தோலிக்க சீவியக்திற்கு ஓர் அழைப்பாகவிருந்தது. இதில் கண்ணி மரியானோபிரசங்கி. ஒவ்வொருவிசாரணைப்பங்கும் இதற்கு 3 தினங்களாகச் செபதபங்களை அனுசரிக்க வேண்டியிருந்தது. திருச்சக்ருப வருகையானது மனத்திரும்புதலுக்கும் ஆழமான ஞானச்சீவியத்திற்கும் தருணமாகியது. இந்தச் சுற்றுப்பிரகாரம் பங்குணி 15-ந் திங்குதி தொடக்கம் வைகாசி 5-ந் திங்கிவரையும் நடந்தேறியது. இந்த ஐங்பது நாட்களிலும் மடுமாதா ஆயிரங்காதவறி நடந்து எண்பது பங்குகளைத் தரிசித்தார். ஒவ்வொரு மீசாமிலும் ஒன்று அவங்கூடைய ஆயிரக்கணக்கான பின்னாகள் அவங்கூடைய வரலை ஏதிர்பார்த்து அணாவாசித்தாரம் மன்சென்று சந்திக்கு அழைத்துவந்தார் கள். பிறசமயத்தவர்கள் சிறின்துவர்களுடன் போட்டியிட்டு ஆனந்தம் பொங்க வரவேற்றார்கள். மாதாவின் மைத்தர் தம் அன்னையரைப் பத-

திப்பரவசத்துடனும் குதூகலம் நிறைந்த ஆவலுடனும் வரவேற்றார்கள். இந்தச் சுற்றுப்பிரகாரத்தின்போது காத்திராத விதமாய் நடந்தேறிய மனத்திருப்புதல்கள் அற்புதமானவையே மாதா தம் மக்களுக்கு மடை திறந்து விட்டதுபோலச் சொரிந்ததுவிய ஞானவாங்களின் எண்ணாக கையை ஆத்தும் கருக்களே அறிவர். ஜபத்தோராயிரத்து ஐந்நாறு பக்கியுள்ள கத்தோலிக்கர் தங்களைத் தேவதாயாருக்குக் காணிக்கையாக்கினார்கள். அக்காணிக்கைப் பத்திரங்கள் மடுமாதாவின் பாதத்திலேயே சேமித்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கியோமார் மேற்றிராணியார் ஜயைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அரியசேவை திறம்படப் புரிந்தபின் யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனப் பொறுப்பையும், மடுத்தவத்தின் பாதுகாப்பையும் எமிலி ரானுஸ்விளை மேற்றிராணியாரிடம் ஒப்படைத் தார். இவருடைய முன்னேற்றமான தலைமையில் இலங்கையின் நாற்றிசையிலும் மடுமாதா அதிகமகிழமீறி யப்பட்டும், நேசிக்கப்பட்டும் வந்ததென்பதற்கும், மடுப்பதி ஸ்ரீலங்கா வின் ஞானச் சூரியனுய்த் திகழ்ந்ததென்பதற்கும் ஜயமில்லை. 1973-ம் ஆண்டு ஈதத்திங்கள் அதி. வந். வ- தியோகுபமிள் எ ஆண்டைக் யாழ். மேற்றிராணியாராகவும் மடுத்திருப்பதியின் பொறுப்பாளராகவும் நியமனம் பெற்றார். 1981-ல் மன்னர் மேற்றிராசனம் யாழ். மேற்றிராசனத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டபோது அதி வந். தோமஸ் கவுந்தரநாயகம் மன்னரின் முதல் ஆயராக நியமிக்கப்பெற்றார். இதன்பின் மருத மடுத்திருப்பதி மன்னர் ஆயரின் மேற்பார்வையின்கீழ் உள்ளது.

II. ஒயாத பிரசாத மர்ரி

சத்தியத்தைத் தேவேவர்க்கு வெளிச்சம் :

மடுவைத் தரிசித்த திருச்சபைப் பிரடிக்கள் சிலர் சருவேசரன் மடுப்பதியை ஓர் விசேஷித்த தலமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார் என்றும் இலங்கை முழுவதையும் சுத்திய மறையாகிய பட்டிக்குள் கொண்டுவருவதற்கு மடுமாதா காரணராகின்றார் என்றும் கருதுகின்றார்கள். வருடாந்த மகோற்சவங்களின்போது கத்தோலிக்க யாத்திரிகளுடன் அநேக பிறசமய யாத்திரிகளும் வருகின்றனர்.

பாவிகளின் தஞ்சம் :

கத்தோலிக்கர் ஆயிரக்கணக்கில் மடுப்பதிக்குவத்து கூடுவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் யாதெனில் இவ்விடத்தில் தாயார் அதிகமாகப்

“ பாளிகளுக்கு அடைக்கலமும் ” “ கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தஞ்சமுமாய்த் தமிழை காணப்பிடினுவேயாம் எனின் மிகையாகாது.

தேவதாயாரின் வல்லபழுள்ள மன்றுட்டினால் பத்தியள்ள யாத்திரி யானவன் தன் ஆத்துமத்தின் உண்மையான பிலைபரத்தை அறியப்படும், அறிந்து தன் சீவியத்தை மாற்றிக் கொள்ளவும், தேவையான வரங்களையடைந்து கொள்கிறோன். பாவசங்கிர்த்தனம் செய்யும்பொழுதே தேவதாயார் இச்சகாயங்களை அதனுகிறார். அநேகாரலாகத் தமிழடைய ஊரிலுள்ள விசாரணைப்பாலே பாவசங்கிர்த்தனஞ்சு செய்யாதவர்கள் கூட முடுத்தாயாரின் திருப்பதியில் மஸம்மாறி, நல்ல பாவசங்கிர்த்தனஞ்சு செய்து நல்லொழுக்கமுள்ள சீவியத்தைத் தொடங்கிறார்கள்.

கஸ்திப் படுவோருக்குத் தேறுதல் :

மடுப்பதுமில் சததியவேத வெளிச்சத்தையடைந்தவர்கள் நூற்றுக்கணக்கென்றும், வேத ஒழுக்கத்தைத் திரும்பவும் கைக்கொள்ளத் தொடங்கும் ஊதாரிகள் ஆயர்க்கணக்கென்றும் சொன்னால், குணமடைந்து ஆதிதல் பெற்றுத் திரும்பும் விபாதியஸ்தரும் தன்பப்பறுவோரும், விதவைகளும், அனுதைகரும், முதகபர், அந்தகர், மலடும் பதினுயிர்கணக்காம். மடுத்தாயார் “ வியாதிக்காரருக்கு ஆரோக்ஷியும் ” கணதிப்படுவோருக்குத் தற்றரவு ” மஸிருகவிறார். கவலை நிறைந்த மக்கள் தேற்றரவு தரும மாதாவின் பாதத்தில் தெடுவேநரமாக ஆருந்து செயிப்பார்கள். தங்கள் கவலைப் பிரத்தசத்தாம் எடுத்துவரப்பர். ஒருசலர், கரங்களை நீட்டிக் களிவு நிறைந்த பார்வையுள்ள திருச்சுருபத்தின் முகத்தை இமைக்காட்டாமல் நோக்கியவன்யும், அலையும் கணவர்களு, அன்றை கெட்டுப்பான் குமராசினு திரும்பிவர வேண்டுமென்று ஆவல்காட்டி நிற்பர். வேழுகிவர், வியாகமானி அநேக ஆணுகள் சென்றும் வீட்டுக்கு அழிதகொடுக்கும் புத்தறில்லாததால் அதை இரப்பவரும் உள்ள. தங்கள் மனதும் நிறைந்திருக்கும் கவலைகளின் பாரத்தை எடுத்துவரக்க நாலெறாமல் இரக்கத்தைக் கெஞ்சும் பாவண்யாய் மாதாவின் முகத்தையீடு கானுவது போல சுருபத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பர் சிலர். அவர்கள் கண்களிலிருந்து வழிநாட்தொடும் கண்ணிடாத்தரைகள் உரைக்கும் கவலைகள் வேறு. தாயைத் தஞ்சமென்றறைந்தோர் தம் கவலைகள் தராமற் போனதுமுண்டோ? மாதா பிடத்தின் முன்னெரியும் ஆயிரக்கணக்கான மெழுகுவர்த்திகளிலைதும், பொன் அல்லது வெள்ளியில் செய்து கொள்ளில் காணிக்கை வைக்கப்படும் தொட்டிலும் பாலனும், கண்மடல், காது முதலிய அவயவங்களினதும், நெற்கதிர், தெண்ணம்பிள்ளை ஆகி.

யாம் பொருட்களிலைதும் கருத்தென்ன? இரக்கும் கைகளும், கெஞ்சை
கண்களும் தாம் கேட்டதை மடுத்தாயார் தவறுதி அனுகூலமாக்கு
விறுர் என்பதன்கீழ்.

இறீஸ்நுவ ஸ்வியத்தின் சக்தி நிலையம் :

கண்பெற்ற முகம்போல் அடர்ந்த காணகத்தின் மத்தியில் நந்தா
வனம் போன்றமைந்திருக்கும் மடுப்பதியின் பசும்புற்றரையிலும், தன்
நிழல் கொடுக்கும் வானளாவிப் பிருட்சங்களின் மேழும் திருவிழாக்கா
லங்களில் திரளான் மக்கள் தங்குவர். இவர்கள் இங்கு வந்வது உல
வாசப் பொழுதபோக்குவதற்கால், ஏவெளில் மடுப்பதியில் எங்கு
திரும்பினாலும் செபவோகச் சூவித்துக்கொண்டெயிருக்கும்; அல்லும்
பகலும் திருநாள் நடந்துகொண்டிருக்கும். நாடோறும் மாதாவிஸ்
பிடத்தின் முன்னை, நந்தகுணை நாதரின் சிற்றுவயத்திலோ, விடுதி
களிலோ வேண்டுதல்கள் குறையாது. திருச்சேதாரத்தில் பிரசங்க
போதனைகளைக்கேட்டு மாண்பில் செபமாலை, தேவநந்தகுணை ஆசீர்
வாதத்திற் பங்குபறாறி, காலைப் பூசைப்பளிக்குச் சமுகம் கொடுத்து
ஆலய முங்கிலில் நடந்தேறும் ஆராதனைகளில் எம் மண்டபமும்
அடக்கமுடியாத சனத்திரள் கோயிலின் முன்னுள்ள மைதானத்தி

விருந்து கவந்துகொண்டு, கியு வரிசையில் நெடுநேரம் காத்திருந்து
சற்பிரசாதமுட்டுகொண்டு வருபவர் யார்? மடுமாதாவிஸ்டம் வரம் கேட்க
வந்து கூடும் யாத்திரிகள்லால் வேறுவர்.

மடுப்பதியில் உத்தம கிறிஸ்தவர்களாய் ஒழுகிச் செபமென்னும்
ஶுய காற்றைச் சவாசித்த பின்னர், தேவதிரவிய அனுமானங்களைப்
பக்கி பக்குவங்களுடன் கைக்கொண்ட பிஸ்பு வீடுதிரும்பும் யாத்திரி
கள் மடுத்தாயார் பாதத்தில் தேடியதைந்த விவாசத்தையும் வேதப்
பற்றுதலையும் தாம் சென்றவிடமெல்லாம் செறியச் செய்தார்கள். இலங்
கையில் குத்தோலிக்க பரிமளம் கமழுமிடம் மடுப்பதி; ஞானச்சீவியம்
தேங்கி வழியும் தடாகம் மடுப்பதி இப்பதுதிக்கு வரும் மக்கள் அத
னைப் பருகுவது மாத்திரமல்ல இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் அத
னைக் கொண்டு செல்லுகிறார்கள். ஞானச்சக்கியாய்த் திகழும் மடுப்
பதி தன்னகத்தே வந்ம் யாத்திரிகள் மூலமாக இச்சக்தியை இலங்கை
யின் தானுபக்கங்களிலும் பரப்பி வருகின்றது.

வருடந்தோறும் நடக்கும் திருநாட்களின் அட்டவணை

தேவதாயாரின் பிரதான திருநாட்கள் மடுப்பதியில் நவதின ஆரா
தனைகளுடன் கொண்டாடப்படும்.

தை மாதம்	1-ந் திகதி
மாசி மாதம்	2-ந் திகதி
பங்குனி மாதம்	10-ந் திகதி
வெகாசி மாதம்	முதலாம் ஞாயிறு
ஐஷி ,	2-ந் திகதி
ஆவணி ,	15-ந் திகதி
புரட்டாதி ,	8-ந் திகதி
ஐப்பசி ,	7-ந் திகதி மடுக்கோவில் பெயர் கொண்ட திருநாள்
மார்கழி ,	8-ந் திகதி

பரிசுத்தவார ஞானேடுக்கம் : பெரியவியாழன் தொடக்கம்
உயிர்த்த ஞாயிறு காலை வரையும் நடைபெறும்.

மழுஷாவிலை எல்லா பிரதானத்துடைய முடிவுகளை
பார்வையாக்கி பார்வையில் கொண்டு வருவதை ஒருஏந்த முடிவு
பார்வை என்றுமிடீ. மாசி பாலாந்தை முடிவுகளுக்குப் பின்
பாலாரி பாலாந்தையை ஒருஏந்த பின்தை என்றும் என்றும் என்று
நாளைக்கூறுவதினால் பாலாந்தையை ஒருஏந்த முடிவுகளை
பார்வையாலும் பாலாந்தை என்றும் என்றும் என்றும் என்றும்
ஒரு ஏந்த முடிவைப்படி ஒருஏந்த முடிவை என்று
ஒரு ஏந்த முடிவையை என்றுமிடீ. மாசி பாலாந்தை ஒருஏந்த
முடிவை என்றும் ஒருஏந்த முடிவையை என்றுமிடீ. மாசி பாலாந்தை
ஒருஏந்த முடிவையை என்றுமிடீ. மாசி பாலாந்தை ஒருஏந்த
முடிவையை என்றுமிடீ. மாசி பாலாந்தை ஒருஏந்த முடிவையை என்றுமிடீ. மாசி பாலாந்தை ஒருஏந்த முடிவையை என்றுமிடீ. மாசி

22

திருமருதமடைவில் எழுந்தருளியிருக்கும் அரச்சியலிட்ட செபமாலைமாதாவின்

அம்மானை

கூப்பு வெண்பா

ழுமேவ நன்மை புரியுஞ் செபமாலை
மாமரித்தா யம்மானை மன்றூட்டாய் — யானுகற்று
இத்தரையிலேபாட வெப்பொருளுந் தந்ததிருக்
கர்த்தன் மலர்ப்பதமே காப்பு.

அம்மானை

சீரிலங்கு வானும் தினகரனும் மீண்மதியும்
பாரிலங்குயாவும் படைத்துரிதம் காத்தபிராள்
ஏகச்சுவேஸ்பரவின் இந்சரணம் சென்னிவத்து
ஆகமதிற்வாய்ப்போற்றி அரிய செபமாலை
அம்மானினம்மானை அடியேனும் பாடுதற்கு
இம்மாநிலத்துதித்த யேசுபதந்து ஸ்ரீயே
செப்பரிய ஏழுகிளாடை செறிக்கவெமக்கேயருளும்
இஸ்பிரித்துசாந்து வெனுந்தூய தற்பானே
விண்ணவர்கள் ராக்கினியென் மேலாள தாயான
கன்னி செபமாலைக் காரணியினம்மானை
தொட்ட இந்தநூ வினுக்கக் தூசியிழுங் தூசிகொண்ட
மட்டில்லாப் பாவியென்றுள் வந்துதவி செய்தருள்வீர் அந்த
கற்புக்கணிகலமாய் கன்னியர்க்கரசியராய்
அற்புத்ததி சந்தான ளியவுதரமுற்ற
திருப்புக்கல்வி யென்தாயே செப்புதற்குன்னம்மானை
அநுட்தரவே யென்னுவில் அண்டிவஞ்சுநில்லுமம்மா
தேவைமரும் லீவிச் செழுவலர்பூங் கொம்புகாம்
தானவிந்த சஞ்சுகைத் தரும மகாமுனியே
உன்னாளப் பத்தினிபி னுகந்தவம்மானையிதற்
தென்னுவில் நின்றுஉல்வாக கினிதநுளிக் காப்பிரோ
திவ்விய மெய்வேதத் திருக்குருவதாயுதிக்க
ஒளவியமிலாச் சுவக்கீ னரும்முனியேயனம்மாள்

தாயேயுன் குயமகள் சரிதையுறும்மானை
 சேயோனுமேபெடுத்துச் செப்புகற் கிப்புவியில்
 நல்வாக்கருளி நயந்துதுணையாகநின்ற
 புல்லறிவோனைக் காரும் பொற்பதத்தைத் தோத்திரித்தேன்
 சத்திபதிக்குச்சபைக்குத் தலைவராய்த் தானுதித்த
 உத்தமசம்பேதுருவே யுயருமற்றப்போஸ்தலரே
 உங்களுடன்பாவி யுதவாணைக் கும்முத்திப்
 பங்கருளத்தேவ பாலகணை மன்றாடு
 அத்திருப் பரகதிக்கு அடியேனைக் கூட்டிச்செல்லும்
 உத்தமி செபமாலை யும்பரியினம் ராஜை
 தனைக்குத் துணையாக நாசனிக்கு கீயயியற்ற
 எனக்குத் துணையாய்நின் றினியவாந் தந்தருள்வீர ரினாவ
 சம்ந்தியவப்போஸ்தலராய் ஏழுந்திலங்கை மாநகர்க்கும்
 காந்திமிகு மெய்வேதக் கடினான் பயிர்நாட்டி
 எங்கும் பிரஸபகொன்று இலங்கவைத்த அர்ச்சியசிஞ்சு
 துங்க சம்பிறங்கீஸ்கு சுகிர்த சவேரிமுனி
 அப்பேர முப்புவனத் தரசி செபமாலை
 தப்பிலா நாயகியன் சரிதையுறும்மானை
 இதற்குத் துணையாக இவ்வேளை வந்துநின்ற
 அதக்கொடிய பாவியேனைக் கருஞ்சுதவி செப்தகுளும்
 கண்ணியர்கள் மூவாக்கு களிக்குமண்ணு செய்துவைக்க
 அந்நாளிற் சொர்ணம் அருவியசந்திக்குலாச
 உத்தமமேற் றுணியரே யுவிவதற்கெனக்குதுன்றை
 மெத்தவளித்த மேலான வன்னையெனும்
 சந்த செபமாலைத் தாயாரி ளம்மானைக்
 சிந்தநேரந்துணையா யெஸ்முஸ்பு வந்தகுள்வீர
 அற்புத பிரகாச அருள்வரத்தி அற்பொலிந்து
 பொற்பிரஸப வீசம் புனிதசந்தந்தீதா சியரே
 இப்புவியின் மானிடரை யிடேற்றுமாண்டவெளை
 செப்பரிய் தாயார் செபமாலை யம்மாளின்
 அம்மானையானவிதற் காவலுடனேயிரங்கி
 கம்முதவிறின்று நல்வாக் குகந்தெனைக் கருள்விரே
 அன்பான எம்பெருமான் அரியதிருக் தோன்றுசெய்யும்
 ஒன்பதுவிலாசசபை யுற்றசம்மன்சோரே
 உங்கள்திரு ராக்கினியில் வுலகரசி தேவ அங்கே
 மங்காச சரிதை வளர்ந்திடுமெம்மானைவே

சொற்பிழைகள் வாராமற் ருண்ணயாயடியவுக்கு
நற்பரிவாய் வந்ததவி நன்னிறிச்சு செய்வி க்ர
ஏபரன் ஆஞ்சூயினுல் இப்ர்டிகிரித்து மெந்தன்
ாவலான தூய கருதிய சம்மணசே

உமதரிய ராசாத்தி உத்தம செபமாலை
எமதரிய நாயகில் இயற்றுயிந்த அம்மானை
தன்னி லொருப்புது சாராம வெப்போதும்
என்னுடனே நின்றுதவி இனிதருவிக் காப்பிரே.

அம்பாலே செம்பா வதுவொழுகக் கள்ளியிலே
வம்பர்களாற் கட்டுன்றி வாகையுற்ற வீரியஞ்சேர்
இண்பசெபஸ்தியாழுனியே ஏற்றவர்ச்சிய சிஷ்டர்களே
பண்பாயடியேனும் பாடுமிந்த வம்மானை

தனக்குத் துணியாகத் தயவுடனே முன்புவந்து
இணக்கமுடன் நல்வாகி இனிதருவிக் காப்பிரே.

நாட்டுச் சிறப்பு

விருத்தம்

திதிலாச் செல்வத்தாலே செழிப்பது மிகவுமற்று
பூதலந்தனிற் பேர்பெற்ற புவவர்கள் பவளினுலே
ஒதேலாச் சிறப்புாய்ந்த உகப்புறும் நாடதான
பூதேயாநாட்டின் கீர்த்தி யுரைத்திடக்கேள்ளர்மாதோ.

அம்மானை

பொன்னேங்கி யென்றும் புகழோங்கியேபொன்ற நன்மைதிகழ் பூதேய நாட்டின் சிறப்புகளை
செப்பிடுவேனிந்தச் செகமீதிழுன்னவரே

இப்பொழுது நானும் இனிதாயற்றுகொள்ளும் தோற்றிவின்றின் நேபுலிக்குக் கட்டரொளியினாக்கொடுக்கும்
ஏற்ற இரவிவெப்பம் இழுத்தேசமுத்திரத்தின்

நீராகியெல்லாம் நிறையவின்னை குங்கிளம்பி
சீராள வெங்கமை செறிந்தநிறமாய்ப்பரந்து
அங்குமிங்குமோடி ஆகாயத்தின்குளிரால்
சங்குநிறமாகவந்து தாமேயொன்றுயுத்திரத்து

அடவியின் மதயானை பச்சாய்ளானவுடு
சுடுதியுட னேயெடுத்துச் சட்டெனக்கீழேயிறங்கி

போற்பகவர் தமிழடையிற் போட்டிருக்கும் வேவொனிபோல்
எற்றமுடன் மின்னி யெழுஞ்சமர்க்களப்பறையின் [போக்]

தொனியோசை போல்முழங்கித் தொடுத்தவென்னிக்கம்பிகள்

அணிகொண்டு தாரைவிட்டு அனிர்ந்துமழையைப்பொழிந்து
புல்வறிவோர் தங்கள்மனம் போன்போக்கின்படியே

சௌல்லிடல்போவலவந்தீர் சிதறியோடுமறித்து

துறவறத்தோர் தம்மனதைச் சொய்நில்க்குப்போக்காமல்

அறமடக்கதாட்சியினு வைதையிறுத்திக் கட்டுதல்போல்
மன்னர்களு மந்திரை வரிசையுடனே பழனத்

ஆள்விடுத்துப்போகாமல் உயர்வாய் வரம்புகட்டி

தன்யாத சத்தோஷம் தாம்கொண்டு அவ்வேளை

மணிபோலுங் கோதுமைகள் வாரிக்கைகளாலெடுத்து
தொனியோசை பாடித் தூவியெறிந்ததற்பின்

இனிதாய்க் கமங்கடமை ஏர்கொண்டுமுதுசெல்ல

குன்றுக் குருவிதி பொற் கோதுமையின் தானியங்கள்

ஒன்று பலகோடி யுற்றநல்லிளைவுகளைக்

கொடுத்துச் சிறுத்தியோகம் கொண்ட ஆங்காரர்குணம்
எடுத்துத் தலைநிமிர்ந்து இறுமாப்புக்காட்டியபின்

பேரறத்தோர் தங்கள்பண்யைப் பெரும்பாரந்தாட்சியினுல்

பாருவதிற் ரூந்து பணந்து வணக்கம்புரியும்

அவ்வாறு போற்பயிர்கள் அத்தானியக்களியின்

செல்வையுறு பாரமன த் சமந்துநிற்க ஏலாமல்

காய்த்துதலைகிழ்வனிக்கக் கட்டடச்சியர்கள் கண்டோடி

வேய்ந்தமண்த கோதுமையின் விளைவுப்பலவுரைக்க
கேட்டுமென்னர்களென்று சிஞ்சகச்சொல்லார்களுடன்

ஐட்டமாயோடிவந்து உற்றவப்பயிர்களேயே

அறுத்துப் பெரும்போராய் அடுக்குவதெல்லாமல்

மறுத்தபோரொன்றுமக்கு வழங்காத நாடதுவே
இருந்த ரொருத்தர்மனத் துள்ள பிறர்நேசும்

துருத்திமெழு காயுஞ்சி சொல்லியமுற்றுனியத்தின்

அருட்டரும் நற்கொடைகள் அவரவர் வழங்குவதால்

இரப்போரொருவருமங் கிள்லாத நாடதுவே

கரும்பு பேரிஞ்சு முந் திரிக்கணியினிரசமதை

அருந்துவார் தெண்ணீராய் அந்நாட்டின் மாணிடர்கள்

பக்கள் துருவைகளின் பாலாறு தேனாறுய்க்

செழித்துக் களிக்கும் சிறப்புறுமந் நாடதுவே

சொல்லிநிறப் பிங்கான்கள் துலங்கொளிக்கண்ணூடியவை

என்னைவில்லாம் விருக்கின்ற நாடதுவே

பட்டுப் பருத்தி பலபல வகையாக
மட்டில்லாதங்கு வழங்கின்ற நாடதுவே
கருங்குந்தல் வேல்விழியார் கடைந்ததயிர் மோராகி
பெரும்மாரியாப்பொழியும் பேசரிய நாடதுவே
கொம்புகளில் வைத்தமுது குடித்துவண்டுகள்வெறியால்
இம்புவிழுள் ஓரார்களிக்க இனியராகம் பாடல்
அண்டு அந்தநாட்டார் களிப்பாகி யவ்விடத்திற்
சென்றெடுக்குஞ் தேங்கதையாற் செழித்தசெல்வ நாடதுவே
இப்படி வளம்பொலிந்து இலங்கு யூதேயவிதற்
கொப்பான நாடில் ஏலகிற் கிடையாது
ஆதலால் யானும் அறிந்தளவு இந்நாட்டின்
நீதமிகுஞ்சிறப்பை நிகழ்த்தினே எம்மானை.

நகரங்களின் சிறப்பு

அம்மானை

செப்பரியநன்மைச் செலிவந்தலீாத்தோங்கி
இப்புவிக்கோர் திலக மெனவேசெழித்து நிற்கும்
ஏருசலேமாநகரின் ஏற்ற சிறப்புகளைப்
பெருநிதிபோலேயெடுத்துப் பேசிடுவேன் கேட்டருஞும்
சேண்ணாவிச்சிறந்த தேவாலய நிகாயும்
ஞானகுருக்கள்செய்யும் நயந்த பலிழுசைகளும்
அந்தியுஞ் சந்தியுமே அழகுறுசெபமணித்தார்
வந்தலீாய்க் கையேந்தி மாதாவிற்கொண்டவண்டு
நேசப்பெருக்கால் நிரைநிரையான்செய்யாலர்
ஒசையெழும்பு உசிதபயபக்தியிடுன்
செபமாலைசொல்லியிருஞ் தேவதாயைப்போற்றிப்
பவமாலையின்றிப் பரிந்திருக்கும்மாநகரம்
இதற்குக் கூட ஆறுமையில் வெலுந்தூரமானதிலே
அதக்கொடியமான்டாசெய் அகங்காரபாவவிருள்
ஸீர்ப்பதற்குத் தேவசுதன் சிறந்துதித்தபெத்தலே
ஹர்ப்பதியினைத்தாங்கி யுயர்வுற்றிடும்நகரம்
இன்னுமீர்பத்திரண்டு ஏற்றமைல்தூரமதில்
இன்னவில்லா ஆபிரகாம் ஈசாக்கு யாக்கோபு
ஆஸமுற்பிதாக்கட்டமை யடக்கமதுவேபுரிந்த
மானமிகுஞ்செறுபிரேன் வல்லசெல்வவூரதலை

ஏந்தியெண்டிசைப்பதிக்கு எறிகடர்போலேவிளாங்கிக்
 காந்தியொளிகொடுக்கும் கருதுரியாந்தரம்
 ஜி தப்பங்கையேந்தி ஜிபாயிரம்பேர்க்கு
 முந்தப்பதிக்குணவாய் முகமலர்ந்துயீசுபரன்
 பங்கிட்டதில்மீதி பார்த்தோரதிசயிக்கத்
 தங்கமதுபோலதின்ற தகமமத்திருக்கரம்
 அப்போஸ்தலபேதுர்பிலிப் பருளப்பரந்திரேயு
 செப்பரும்யாக்கோப்பவர்கள் ஜெனனுராகவுற்ற
 பெத்சாயிதாவதனைப் பேணமுடனேதாங்கி
 நித்தஞ்செழித்துஞ்சூர் நிலைக்குங்கிருந்தரம்
 திசையெட்டுமேபோற்றுக் திருக்குமூடுப்பழும்வித்த
 நச்சிரத்துவான் நல்லூர்த்தையேந்தி
 இப்போதுபெப்போதும் ஏற்றபெருமாட்சி கொண்டு
 தற்பரன்பாதச்சுடராற் நிலைக்குங்கிருந்தரம்
 அலகைகளைவாட்டி அழவ்நாகுக்குள்வீழ்த்தும்
 சிலுவைப்படையெழுச்சி செய்துசத்தியவேதமன்னா
 மாற்றுர்தமைச்செயித்த வல்லவத்திருவாகை
 தோற்றியஸ்ருமின்றுந் துவங்கிறிந்துமாந்தரம்
 இந்தக்கிருந்தகிரில் ஏற்கவேபூருவத்தில்
 சந்ததமும்நன்றூய்த் தனைத்துச் சண்ஸ்ருக்க
 வேற்படைகளாயிராகும் விற்படைகளாயிராகும்
 காற்படைகளாயிராகும் கட்டுயர்களாயிராகும்
 மத்திரிமாராயிராகும் மதிதெரிந்தோராயிராகும்
 தந்திரிமாராயிராகும் தளகர்த்தராயிராகும்
 ஏற்றிப்படைக்குழ எறிகடர்ப்போன்கோலேந்தி
 நாற்றிசையுளோர்வாழ்த்த நவரெத்தின ஆசனத்தில்
 சுவலெனும்வேதத்தரசன் தானிருந்து ஆனுமப்போ
 கொவியாத்தெனுமொருவன் கொடியமனதுடையோன்
 பில்லியர்களுட்கலைவன் பெரியதெடும்பணியன்
 உவக்கைத்தடிக்கரத்தோன் ஒன்பதுமூக்காலன்
 தேவந்ததெநும்பல்லன் சிவந்ததெநுப்புக்கண்ணன்
 பாய்ந்தபுவிபோற்குணத்தன் பருத்தமெடுமூஞ்சியுள்ளோன்
 ஆட்சதூரமெட்டுதெந்துக் அகலப்பருமனுள்ள
 இராட்சதப்பிறப்புமெத்த இழுமாப்புக்கொண்டபயல்
 நாளென்ற ஆங்காரி நாளீவத்திலேயெனக்கு
 தானெவரினையெனவே தற்பெருமைகொண்டதெந்துசன்

இடையிற்பெரும்வாளான் ரெஷிக்துறையிலேபோட்டு
 நடையில்வத்தெபிரியர் நாட்டெல்லைக்குன் நுழைந்து
 மெப்பான்தேவையே மின்துஷணித்தவனும்
 வெய்யினமாக வீரங்கள் பேசுநின்று
 இறையேல்சாதிகட்குன் எவனுகிலுந்தனித்து
 அமர்பொரவென் தீரைவஞ்சு அவன் வெற்றிதானெடுத்தால்
 நாலுமென்மரபினரும் நாங்களவனுக்கடிமை
 தாமாகுவோயன்றேல் சமரைநான்வென் றிடுகில்
 எனக்கவனுமங்கவ சின் இணக்கமுறுஞ் சாதியநும்
 தனித்தடிமையாவரென்று சாற்றி சின்றுரைகமப்போ
 சவுரசனுங்கே+ட்டுச் சங்கவம்மிகவமுற்று
 இவலுடெனதீர்த்துவெற்றி யெடுப்பொனுக்குமெந்தன்
 மகளாம் மிககேலானை வதுவைசெய்து வைப்பதுடன்
 நகர்சாளுக்கிறமை நாலுங்கொடுப்பனென்று
 சொல்லப் பயந்தொருவர் தொடந்தவனுடன்சமர்க்கு
 செல்லாமலாக்கித் திகைத்துநிற்கும்வேளையிலே
 தனதன்னர்முவர்சவுல் தராதிபன் படைதனிலே
 மனமொத்துமுன்சேர்ந்து வ-த்தரவரைப்பார்க்க
 தவீ தீளானுநும்போக சங்டாள ராட்சதனின்
 கோபமிதம்போர்க்கெய்யலூக் கூறுவருங்கெட்டு
 ஆஸ்டவரைத் தூஷணிக்கும் அக்கொடியணைக்கெயிக்க
 வேண்டுமோசேனைப்படை மெத்தவேணஞ்சிவிரீ
 அத்திருப்பரனருளா வவன்றையேநான்தனித்து
 இத்தின்சென்றேசெயிப்பே னன்றுரைத்தூராசனிடம்
 அனுமதிகட்டேயெழுந்து ஆயுதம்களில்லாமறி
 தனியாவொருக்கவனும் தானைந்துகற்களையும்
 எடுத்துநடந்தேயேக எல்லோருமேபரனீ
 தொடுத்துமுற்தாற்மடித்து தொழுதவர்க்காய்மன்று
 தவீதவரைக் கண்டவுடன் தானைத்தூராட்சதனும்
 கொலியாத்தவனும் குதித்துச்சிறுசிரிப்பு
 ஓட்டடிதகைத்தென்கூடா ஏருமலையட்டன்மோத
 தாட்டிதமாயோர்சிறுமண் தானெனதீர்த்துவந்திடுமோ
 என்னையொரு ஓயாய்தீ என்னைவொதடிமை
 தன்னிலேகான்வெறத் தாலுந்துஶிவாக்கோ
 சினந்துநானேர்முக்கத் திடிரென்றுஷிட்டால்
 சணந்தனிலிப்போர்க்கனத்திற் ரூணையும் ஆஸ்டுமீன்யாப்ப
 ம—3

பறந்திடுவாயென்றுமெத்தப் பரிகாசமாயுரைக்க
 அறந்திகழ்த்துமப்போ ஆண்டவரைத்தோத்திரித்து
 என்னேவன் வல்லமையை இப்போது பார்த்திடா
 என்றுஒருகல்லை எடுத்துக்கவன்மீதேற்றி
 சமூற்றில்லையென்று அக்கஸ்
 அழற்சிகொண்ட ஆங்காரி ஆன அந்தராட்சதனின்
 நெற்றியற்பட்டவூடனே நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டவனும்
 உற்றபெய்யமல் உச்சியுடனேபெயர்ந்து
 வீழ்வாரூயக்காடை மிதந்தொனிமூறுக்கமொப்ப
 பாழுடையோன் நெஞ்சம படபடக்கவேகவிழ்ந்து
 அகங்கவங்கிய ஏசியஞ்சி யவன்சேகர்களோட
 முகங்கப்புறவிழுந்தான் முர்ச்சையுற்றுக்கோலியாத்தான்
 அந்தட்சணமோடி அங்கேதவீதவரும்
 நிற்கைதசொன்னேன்தன்னிடையில் நேராகத்தூங்கவிட்ட
 அவ்வாளைத்தானுருவி யவன்றலைவெட்டிக்காட்ட
 கொய்யோ ஏவன்றங்குநி ஏரூர் கூச்சவிட்டுச்சந்தோல்
 வாருதிக்குள்முழுசி மகிமைத்தயாபரனும்
 சிருடனேதங்களுக்குச் செய்ததைப்புரியவைத்த
 இந்தநால் றிக்காய்ப்பரற்கிள் தோத்திரமிகப்புரிந்து
 அந்தச்சவல்வழியாய் அரசனுகித்தவிது
 சிங்காசனமேறிச் செழிக்க விருந்துதேபரச
 மங்காதுசெய்துவந்த மகிமையுள்ளமாநகரம்
 இவ்விதசெபல ஈடந்த ஏற்றவிதரசன்
 செவ்வையுறுநு சுடக்கி செழிக்கவேவந்துதிட்ட
 செபமாலநாய்க்கிர செபதி எனானாண்டுத்துந
 தவமாலையாய்ப்புள்ளந்து காற்றிடுவேன்மமாலை

அர்ச்சியகிள்ட சுவக்கிஸ் அன்னம்மாளின்
 திருவிவாக வரலாற்றுக்காலது
 கட்டளைக் கலிப்பா
 எப்பொருளும்படைத் தாதியின்சுதன்
 ஏற்ற தாயுரின் தந்தை யன்னையென்
 இப் புவியளர் தாழு மழுபனிந்
 தெந்த நாளிலும் வாழ்த்திப் புகழ்ந்திடும்

செப்பருஞ் சுவக்கி னன்னம்மானுமே
தேவச்ட்டிலா யாம்படி மன்றலை
ஓப்புடன்புரிந் திட்டநற் காதையை
ஒதுவேனில் வுலகிலுள்ளோர்களே,

அம்மானை

உன்னத பரமண்டலத் துகந்திருக்கு மேகபரன்
தன்திருவரைப்படியே தற்பரனவர் தூதன்
கபிர்கேல்சம்மனச ககனமதில்ரின்றிறங்கி
தவவிரததி சந்தானான் தனது முன்பு வந்துதின்று
அன்னம்மாளே நீயில் வாதறையின் மீதினிலே
உன்னருந் துணைவனு யுகந்துசுவக்கேவரை
வதுவைசெய் துகொள்ளோவே வழுத்தியிந்தவாக்கதுபோல்
இதமுறுஞ் சுவக்கீனு இடத்தினிலுமேயேகி
சுவக்கீனே நீயுமந்தன் துணைவியாயனம்மாள்
நவத்தாளை மஸ்ரலது நயந்துபுரியென்றுஶரத்து
செல்ல அவர்மொழிபோற் றிருக்கவியானமிருவர்
நல்லமறையாசார் நாட்டமுடனேபுரிந்து
இருந்துவரும்க்காலம் இருந்திலத்திற் பிள்ளையற்று
அரும்பெரும் மலடரேன் ஆதகரயுள்ளோர்நகத்க
வருந்தி னுள்ளனம்மாள் மாதாவுக் கிஸ்திரிகட்
கிருந்துவரும்விலக்க வில்லாத காலமுற்று
நாந்புதுநால்வயயது நடக்குமந்த நாளையிலே
ஏங்கமுன்னுள் யுதநுக்குள் இருந்த ஒழுங்குப்படியே
பிள்ளையிலார் தங்களுக்குப் பெரியதிந்தையானதுண்டு
வள்ளல் சுவக்கீனும் வான்பரதுக்கேபூசை
செய்குருவாய்த் தாளிருந்தார் சிசவில்லாவாற்றுலே
ஐயமுற்றுக் கேசிகர்க்க னைவருமொன்றுயக்கூடி
ஆயைத்தால் விட்டவரை யப்புறம்வெளிபோக்கி
லீலமிகும் பூசைபவி செய்யாமலே தடுக்க
அமுது சுவக்கீனும் அன்னம்மாள் தன்னிடத்தில்
விமுமியிந்தச் செய்திகளை விளம்ப அவனுங்கேடு
செப்பரிய துக்கமுற்றுத் தேவாவுன் சித்தமென்று
இப்புவியிலே தங்கட் கிருந்துட்ட ஆஸ்திபொருள்
எல்லாம் விற்றேமுன்று யெடுத்தவர்கள் காறுசெய்து
நல்லதெய்வக் கோயிலுக்கு நாட்டமுடனேர்க்கறும்

இல்லா ஸிரப்போ ரெளியவர்க்கு மோர்க்கறும்
 சொல்லரிய சந்தோஷத் துடனேயை மொருள்
 ஈந்தவர்கள் தங்கள்செல வினூக்காயோர் பங்குவைத்து
 ஈந்த தயாபரனுர் தன்பதக்கை யெப்போதும்
 போற்றியெமக் கோர்சேயைப் புகழுடனே நேருளி
 மாற்றியுலகவுடை யகிழ்வோடு காருமென்று
 கையெடுத்துவந்தார் கருணைத் தயாபரனும்
 உய்ய அவர் தம்செபத்தை யுகப்புடனே கேட்டிரங்கி
 ஆன்மமாள் தம்முதரக் தாஸ்டவனின் தாமாரும்
 சென்மபவ மற்றினிதாய்க் சென்மிக்கவேபுரிந்தார்
 இத்திருக்கற்றாயாரை ஏந்தியநவகுலால்
 மெத்தப்பரவசமாய் மேர்மைபெற்று ஆனுவின்
 முகக்காந்தி மோட்ச ஒளி மொய்த்தக்கிரி வீசலுற்று
 அகத்திற் செபதபஞ் லடக்கவோடுக்கத்துடனே
 உறிறுவருதல்பார்த்து ஒங்காரர்க்கார
 சத்துருப் பிசாசெரிச்சல் தானே மிகவுழற்று
 இவள்வயிற்றி லெங்கள்தை யினைநக்குநில்லுரியும்
 நவமாயுதித்தனள்போல் நம்பிக்கையாகுதென்று
 எண்ணியன் ஏம்மாள்தாய்க் கெதுவிதமாய்த் தந்திரங்கள்
 மண்ணினாக்கள்செய்தேபார்த்தும் வாய்க்காமற் போன்றினால்
 அத்தாயர் வீழ்டிக்க ஆவேகங்கொண்டு அந்தச்
 சத்துருப் பிசாக்கனுந் தாம்வரவே சம்மள்சோர்
 குத்திக் கலைக்கக் கூவென்று கூச்சவிட்டு
 தித்தவாய்க்காரிகளாய் நின்றதுஷ்ட பெண்களையே
 ஏவியன்னம்மாள்மீது ஏற்றாத தாங்கண்கள்
 பாவியந்தத் தாடகைகள் பழுதாகச் சொல்லிடவே
 செய்வித்தாலும்பேங்கள் தேவதாயன்னையெனும்
 துய்யசந்தானுள்தானும் சோராமலேபுசிரில்
 அகையாப் பகுவதம்போல் அவங்காரத்தால்மிகுந்து
 திகையுள்ளோர் வாழ்த்தநின்றுள் திட்டமுடனம்மானை

தேவதாயாரின் பிறப்பும்
திருநாமஞ் சூட்டியதுமான காதை

கலித்துறை

அரவைநசித்தவ ராதவன்போர்த்தவ ரம்புவியி
விரவை விளக்கொளிச் சோமனின்மீது வெழுந்துநின்று
பரவையுடுத்த புவிநரர் தீவினைப் பற்றறுக்கும்
திருமரியான் பிறப்பும் பெயர்மாட்சியுஞ் செப்புவனே.

அங்மானை

இவ்விதமா யங்கம்மாள் ஏகவின் தாயைக்குப்பத்
தவ்வியமின்றித்தாங்கி யான்த வாருதேயில்
முழுகி முகமலர்ந்து முதலைனைப் போற்றி செய்யப்
பாழ்வினை யலகைசிரம பதத்தால் நசித்திடவே
உற்றபின்னை யன்னம்மாள் உதரத்துளையிருந்து
தற்பரன் நீணவண்ணகித் தாட்சி பொறுமையுடன்
அனுதியுள்ள வெம்பெருமா எவர்சேவை செய்வதற்காய்
தனுதிகாரங்கொண்டு சத்துவத்துடன்படைத்த
சம்மனசோரிற்கிலது தங்களாங்காரமதால்
செம்மையின்றிக் கெட்டுத் தீயபிசாகானதுவும்
ஆதிநரனுவிதா ஆதாம் விழுந்ததுவும்
தீநிறுலேயவர்க்குச் சேர்ந்ததுக்கொகரமும்
பாதனாத் தலைகளைப் பராநாமத்துவிட்ட
தீதியுள்ளவுந்தரிப்பு நிறைதலம் பிதாப்பிதாக்கள்
இன்தலமதஞேடும் ஏற்காத பாவிகளைச்
கட்டெரித் துபாதைசெய்யும் குளை குறுப்புடைய
நரகத்தமதையும் நண்ணியவை மீதுடங்கும்
நரர்களின் நிலைபரமும் நாயகியுந் தானறிக்தாள்
ஆன்றியும் நல்லாஞ்சுக்களும் அவையவன் கீர்மானிடார்கள்.
குன்றாச் சமஸ்தவஸ்தின் குன்றுணங்கள் யாவினையும்
அவர்களின் பூர்வோத்திரங்கள் அருந்தசிபோர்கள்கொண்ட
தவவரங்கள் யாவினையுந் தாமவளறிந்திருந்தார்
முதல்மனுஷனைமாதாம் முதல்வனுக்கோதபவ
அதம்புறிந்து கெட்டுகொய் வானதையவநின்றது

மணங்கலங்கியேசொரிந்த மழைபோலுங் கண்ணீரை
அனந்த தயாபரனு மங்பாகவே யெற்றுர்

திருக்குழந்தை கர்ப்பமதிற் ரெளிவடைந்து அன்னைதந்தை
யருக்காகவேயிரந்து ஆண்டவரைப் போற்றிவோர்
யீற்றிவிருக்கும்போது வல்லாரவின்பரம
இரித்துவ ரகசியத்தைக் தெளிவாகவேவிளங்க

ஆற்றும் சிறஷ்டியப்பி னப்போது ஒர்விசையும்
சாற்றுமொன்பதாம் ஹசந் தன்னிலொருவிசையும்
பிரக்கமுந்திய தினமு : பேரின்பவாரிபொங்க
அறத்தியாந் தேவசிக வானவருங் கண்டனர் கான்

தப்பிதமில்லாதவிந்தத் தகுந்தவ காட்டிகளை
செப்பரிய வன்னம்மாள் திருவுகரத்துள்ளிருந்து

அறிந்த அன்னை திங்களொன்ப தாகியதின் பின்னுலே
செறிந்தபுரட்டாசி எட்டாந் திகுநூடுச் சாமதில்

இந்திலும்றுஞ்செழிக்க இடர்பவங்கள் விட்டோடு சிறு
சென்மபவற்றுலக தேவதாய் தாய்யிறந்தார். அப்ப சிறியும்
இப்படிப் பிறந்ததிரு ஏந்திமூயாம் பாலகியை முன்னுப் பால்கிழவு
பொற்கரத்திலேயேந்திப் போற்றியே சந்தானுள் சுமார்தா சுமார்தா
ஆண்டவரே யெங்க வருமைத் திருக்கடலே

தோன்றுவின்புவியினைத்துந் துலங்ப்படைத்தவரே
அடியாள்நான் கொண்டகர்ப்பக் தாய்ந்தகனியாமிவரை
முடிவில்லானேயுமக்கு முழுச் சம்மதமாக

ஓப்புக்கொடுத்தேனென உள்ளங்கொள்தாட்சியொடு
இப்பாலகியாகு மிவர்மட்டில் நான்புறியும்
கடமையப்படியெனவே கர்த்தனே நீரெனக்குத்
கிடமனுறவிரங்கித் திருவளமுரைத்தகுநும்

என்று அன்னம்மாள் வெண்ட ஏகன் திருவாக்காய்
அன்று அவளைநோக்கி அன்பான இக்குழந்தை
நன்வெளிக்குன் பிள்ளையைப்போற் குன்னடத்து னுள்ளத்திலே
இனையிலாச்சங்கைகொண்டு இவள்மட்டிலேயிநுப்பாய்

எனவுரத்த வச்சலைமே ஏந்துமா னுள்கறத்தின்
கணக்ரெத்தின்யாலகியைக் களிப்போடு சம்மனசோர்
வந்துபரலோகமதில் மகிழ்வோடு தூக்கியைம
தெற்கை பிதாவின்சமுகத் தினில்லிடுக்க வக்குழந்தை

தேவன் தனைத்துதிக்க திருப்பரன் சீம்மாசனத்தில்
மேவுமருகாக விளங்கு சகலபடைப்பு

ஆவவர்க்கிராக்கினியாய் அங்கேயுட்காரவைத்து
 ஞானதயாபரன்றன் நற்சதன்தாயாராயு ॥
 எல்லோர்க் கிராக்கினியு மெனவிருக்குமச்செயலைச்
 சொல்லாமலேமலைத்தார் தூயசிறு பாலகிக்கு
 இச்சிறுமிக்கன்பா யிடப்பெயரை வேண்டுமென்று
 அச்சனந் தெய்வந்தானு மங்கே நிறு கிக்கேவ
 தேவசிம்மாசனத்தி விருந்தோர் தோனியும்வெளி
 யாகவந்து சொன்னதுநா மன்பாய்த் தெரிந்துகொண்ட
 பெயர்மரியாளின்நாமம் ஏ ரநுமற்புதமாட்சி
 யுயர்வாயுடையதின்னு முக்தமதிநுப்பிரயரை
 குறித்துப் பயபத்தியாய்க் கும்பிழவீரர்யாவருமே
 எறிச்சுடர்போல் நல்வரங்கள் ஏராளமாயடைவார்
 இன்னுமித் திருநாமம் எரித்தாகினுக்கும்
 இன்னல் வருத்துவித்து ஏய்தபேயானசர்ப்பந்
 தனது தலையெநக்கும் தவத்யெண்ணம்மாளிடத்தில்
 எனதுரையிப்பேரிடுவ தென்றேகிச் சொல்லுமென்று
 சம்மனசோரினிடத்திற் சாற்றச் சர்வைஸ்பரனும்
 செம்மையுள்ளவின்நாமந் தீட்டிபெழுத்தாயிருந்த
 ஒளியுள்ள கேடகங்கள் உகந்தாஞ்சு னன்பிடித்து
 அழிவில்லாக் கண்ணிகையா மத்தேவபாலகியை
 கொண்டுவந்து சந்தானள் குளிர்ந்தகரமீதினிலே
 யண்டுகொடுப்பத்தோ னமிர்தரகசியமே
 பாலகியை யான்சகளம் பரத்தேகொண் டேகுமப்போ
 கிலசந்தவன்னம்மாள் தேவபரவசத்தில்
 இருந்தாளவள்கரத்தி வேற்றவொரு சம்மனசு
 அருங்குழந்தையாகவந்து அமைந்தார்பின் தேவசிச
 வந்தவள் கரமீதில் மறுவிசை கொடுத்தவுடன்
 அந்தப்பரவசம்விட் டவள்களின்கு பாலகியை
 கண்டாளப்பிள்ளை கருணையம்பரத்தெடுத்த
 தொன்றுமன்னம்மாள்தனக்கு உற்றுத்தெரிந்தலிலை
 செப்பியதிக்ருப்பரவின் திருவக்கதாம்படியை
 அப்போகவக்கினும் ஆனஞ்செமமகிழ்ந்து
 மரியெண்ணுந்தெய்வீக மங்காத்தி நாமம்
 அரியகுழந்தைக் கவர்களுமிட்டேநாரீத்
 தெண்ணுமுரிந்தமது ஏற்ற செல்வமாமனையிற்
 புண்ணியராய்வாழ்ந்திருந்தார் போற்றிடவேயம்மானை.

திருப்பாலகியைக் கூடுதலாக
கோவிலிற் காணிக்கைகொடுத்த காளத

விருத்தம்

ஆணிப்பொன்னுனதேவ அண்ணயாம்மரியம்மாள்நுன்
மாணிக்கப் புதல்விதன்னை மத ஒழுங்காக முன்னுட்
பேணித் தேவாலயத்திற் பேசருந் திருப்பாற்றுக்
காணிக்கை கொடுத்ததூய கதையினைப் பகருவே

அம்மானை

தானுன தற்பரனின் தகத்தசஸ்வப்புத்திரியாய்
மாணிலத்தி லன்னம்மாள் வயிற்றிலுதிக்கமத்தை

காணிக்கைவெக்கத் கருத்தி வெண்ணை முற்றுநவ
மாணிக்கப்பாலகியை மகிடவாகவேயெந்தி

நாரேத்துரிமீருந்து நடந்தெருகேவ்மாங்கரத்
திசைநாடியேநடந்து தேவாலயத்தையண்டி

நின்றூர்பிரமித்து நீத அந்த ஆலயத்தில்
ஒன்றல்ல முவைந் துயரபடியுள்தாய்

இருந்ததாற் பாலகியை யிதுகளாற் கொண்டேறல்
அரும்பிரயாசையெனவே ஆளுள் சுவக்கீறும்

எண்ணாச் சிறு புத்திரியை யிறக்கியே கீழ்விடுக்கு
அன்னைதந்தையர் குருவை யழைத்துவர மேலேறிச்

செல்ல அவர்க்கு முந்திச் சிறுமியவள் சிற்றடியை
மெல்ல எடுத்துவைத்து விரைந்தப்படிகளில்

ஏறியே சின்றதையங் கிருந்தோரெல்லாம்பார்த்து
தேறி யதிசயித்துச் செழித்த நவமுடைய

பேருஞ் பாலகியைப் பெரும்புகழாய்ப் பாராட்டி
ஆறுவட்சணக்கடவுட் கண்நதவணக்கம் புரிந்தார்.

பின்னாற் சிமியோனும் பேரநுட் குஞ்சமுகம்
அண்ண தந்தையரதிக ஆசாரத்தோடனுள்

பாலகி தமைவுடுத்துப் பரானினுவபத்திற்
சிலநற்காணிக்கையென்று தேவனுக்கொப்புக்கொடுத்து

ஆசாரியரிடத்தில் வண்பாயிரந்து சின்று
தேசுறஞ் சிறுமியக்கை செழித்து, னியர்மடத்தில்

சேர்த்திடும்படிகேட்கச் சிமியோனெனுங்குருவும்
பார்த்திபர்கள் கோஸ்திரியை பரிந்தேற்றுக்கொண்டனர்கான்

அதன்பின் கவக்கினும் ஆனாலுமேகுருவின்

இதம்பெறுமாசீர்வாதம் இனையில்லா ஆவஷட்டு
பெற்றுங்களேதெனுந்தம் பிரபவியலூர்ப்பதிக்குத்
புத்திரிவிடைகேட்டுப் போய்வாழ்ந்தார் அம்மானை.

மனியங்மாளின் சுகிர்த ஒழுங்கக் காதை

கட்டளைக் கலித்துறை

அகிலஞ் சிறக் அழகிய கன்னியார் மடத்தில்
பனிரங்கமா யரும் பண்ணவர் போற்றுத் பரமிசெல்லி
மகிதலம் வாழ்த்து மரியாள் புரிந்த மதியொளிசால்
சுகிர்தவாழுக்கத்தை யாதெனவேயிங்கு சொல்லுவதே

அம்மானை

தெங்கதிரினூர்பிரபை தேங்ககன்னியர்மடத்தில்

அங்குமரியம்மானு மடைந்தவுடனேசெழிக்க

சுகிர்தவளப்பூச்சிகாடியிற் றுஸ்ஸம்பரத்தேஞும்

தகமைசெறியாருகத் தான்பாய்ந்தேநடிடவே

மரியென்னும் மாதரசி மங்காதகற்பரசி

சுருவேசரஸ்பாதந் தன்னைச் சிரத்திருத்தி

அடக்கவொடுக்கபத்தி யன்புநேசத்துடனே

திடத்துடனே மன்றுத் தேவதிருக்கத்தான்துசெய்து

நடக்கத்திரக்கூட்ட நடுவிலங்குஞ் சுத்திரங்கீபால்

அக்கன்னியர்நடுவில் அம்மாள்பிரகாசம்

கொண்டுவிளங்குவதைக் குலவுமம்மடத்தினிலே

அன்றிருந்தகன்னியர்கள் அஶயமதாய்ப்பார்த்து

ஒருவரொருவருக்குள் உத்தமியிவனாரோ

திருஞாலை ஒவியமோ செல்வமடந்தையரோ

கற்புக்களானுபியமோ கானமருந்தென்மலரோ

அற்புத்தினாலுறையோ அமிர்ததிருமனியோ

பரலோவாசலோ பத்திச்சுடர்முடியை

நரலோகர் பாக்கியமோ நறைகமழும் பூங்காவோ

விழியநட்சேஸ்திரமோ விண்ணவர்கள் ராக்கினியோ

அடியரெங்கள் தேற்றரவோ ஆனந்தவாருதியை

வியாதில்தரின்மருந்தோ மேலான உத்தமியோ

* தயாதிக்கமெம்மனதிற் நந்தருளுக்தாபரமோ

தலீதரசனுப்பரியோ தங்கமய ஆலயமோ

பவவாளர் தேற்றரவோ பாக்கியசம் பூர்ணியோ

கண்யாசர்போதகமோ தவத்தோர்க்கு நற்பொறையோ

கண்ணியர்களின்திடமோ கற்புக்கரசியரோ

தரிசியோரின்வாக்கோ ததந்தகன்மைப்பொக்கிக்குமோ

அரிதரிதுஇங்கிவளை ஆண்டவரெங்கம்படத்தில்

வரவருளசெய்ததெங்கள் மாதவத்தின்நற்பலனே

திருவருளைப்பெய்கின்ற தேன்கொடியிவன்தானே

என்றுசொல்லினம்பெருமான் இணையடியைத்தோத்திரித்து

அன்றுமரியம்மாஞும் அனுசரித்தபுன் கணியங்கள்

கண்டுபாவித்துமற்றாக கண்ணியர்க எம்மடத்தில்

நன்றாக வீற்றிருந்து நாதனுக்குத்தொண்டுசெய்தார்.

திருமணம்முடித்த காதை

விருத்தம்

கருணையம்பரத்தியிந்துக் காசிலிமாதர்க்குள்ளே

பெருமைசேர்நோனந்தமைப் பேறுற்றுப்பிழகில்லாது

அருணவைமுடியோருக்கு அளிக்கின்ற மரியம்மாஞும்

திருமணம் முடித்தகாதை செக்கத்தினிலுரைசெய்வேனே

அம்மானை

நிரைமலையுடேத்திருசேல் சேதிமத்தைச் சேர்ந்திலங்கும்

வரையறுக்கக்கூடாத வல்லகண்ணியர்மடத்தில்

பிரகாசஞானவொளி பெருக்குமரியம்மாளின்

அருளாசியோங்கி அதீகரிக்குமக்காலம்

விரத்தையாய்மன்றான்றி வேதபரகாதனுக்குச்

சிரத்தையோடுழியத்தைச் செய்வேண்டுறோவாக்கு

பண்ணியிருந்தாள் பரிசுத்தமாமியாள்

எண்ணமதற்கேமாஞுச் சற்றபராங்கித்தமதால்

* தயாதிக்கம் — உத்தமம் அல்லது பரிசுத்தம்

வந்தசெயலை வழுத்திடுவேண்டுடனே
 இந்தரையிலுள்ளோடே இனி தாக்கிடக்ட்டருஞ்சும் என்ற பொதுமூல
 குத்தமியிருக்கும் கோர்ப்பனீ ராமவயது
 பொருந்தங்கம் வேளையிலே புனி தகுநவாஞ்சிவியோன்
 பெருங்கருஷாயால்விளங்கும் பேசரும்மிராளை
 அழைத்தேநீபெங்கள் அரியமறையின்படியே
 தழைக்கமண்ணஞ்செப்பு மன்று காணப்போகுறலுற்றூர்
 அந்தமொழிகெட்டு அகத்திலிடவீ எந்தாற் போல்
 சிந்தகலங்கிச் சிறந்தமரியம்மாஞ்சு
 என்னசெய்வேனிஸ்பரனே ஏற்ற அடியாள்பேசதை
 துன்றுமணந்தன்னைப்பிந்தக் கொல்புவிழிலேந்தனும்
 செய்யேன்னவாக் காச் செய்திருந்தேன் தேசிகரும்
 ஐயையோ இந்தமொழி யறையவே யென்மனமும்
 தன்னிரின் ரூமரைமேற் றங்கிய நீராய்த்தளம்பும்
 வண்ணமுற வுன் செய்தேநா வானவனே நான்பாவி
 மணம்புரிதல் நல்லத்தா மாகிலத்திலேதுரைவ
 இணங்கி யனுசரித்தல் ஏற்றபெரும் பாக்கிபமே
 அப்பா பெருஞ்சுடரே ஆறுலட்சணப்பொருளே
 இப்போது என்கவலை பிடர்நீக்கமாட்டாயோ
 செறியில்லாப் பாவியென்மேஸ் நீரிரங்குமெங்று மிருங்க நூயடியை
 சிறகிழுந்த பட்சியைப்போற் றியங்கியே யேதுசெப்பேவன்
 குருமொழிக் கெதிர்மொழியுங் கூறிடவே கூடாதே
 சருவேகரன் சித்தந் தனிப்போல் நடப்பதென்று
 சிரங்குளிந்து மாமரியாள் சிமியோனென்று சுகுநவைக்
 கரங்குவித்து மன்றுஷிக் கண்ணிய நற்பத்தியுடன்
 தேவரீர் வாக்கின் திருவள மதாம்படியே
 ஆகக்கடவுத்தன்று அப்போ துரைபகர்ந்தாள்
 அவ்வித நற்சம்மதியை அன்று சிமியோன்கேட்டு செந்துமீது
 செவ்வையுறும் யூதா சிறந்தவமிசத்திலுள்ள
 ஆடவர்கள் கைக்கோ வதனேடே வாருமென்று
 போடுவித்தார் பறையாற் புகன்றிட்டார் கட்டளையும்
 அப்பறையி ஞேசைது அந்த யூதயாவெங்கும்
 சற்றிழுமுஷ்கிடவே குதேய ஆடவர்கள்
 புற்றிசல்போலே புறப்படச் சோப்பனித்த
 புத்திரனாஞ்சு குசையப்பர் புலம்பி மிகவருந்தி

என்னசெய்வே ஸேதுசெய்வேன் இப்பறையிள் கட்டளைக்கு
 முன்மனாஞ் செய்யேனெனவே முழுதாய் மனதிலுள்ளி
 வாக்குறுதி பண்ணவிட்டேன் வாஸபரஞ்சுதனக்கு
 கேட்க மனமங்குதே கிளர்த்து முரசின்தொனியை
 என்று மனங்கலங்கி இட்டகட்டளைப்படிக்கு
 சென்றிடாவிட்டாற் சிமியோனனுங்குருவின்
 மொழிகிடராகுமல்லோ முத்தநுக்குமேற்காதே
 வெளிப்படுவேன்று வேதபரன் பாதுமதை
 மனத்திலுள்ளி யவ்வேளை மாதவஞ்சு குசையப்பர்
 சனத்திரரோ டவ்வடக்கிற ஞான மைவந் தடைந்தார் பல்லியாவிட்டே
 அப்போ தவத்தி யழகுமரியாள்தனக்கு
 செப்பருமணக்கொலம் திட்டஞ்சுர் கண்ணியர்கள்
 ஞானமே காதனியாய் நல்லபத்தி மாலையதாய்
 மோனமிகுமறவே முத்துமயிர் மாட்டியதாய்
 வமரிசையே கைவளையாய் மேவுதிடமோதத்
 தமர்சரமாய்ப்பத்தி யனர்யொட்டியானமதாய்
 தெய்வபயம்பட்டுச் சிறந்தசொர்னை ஆடையதாய்
 வையகத்தோர் வாழ்த்த மங்காது பட்டியயின்
 கண்ணயர் புடைகுழு குதிரொளியெங்கு மெறிக்க
 என்னிலாச் சம்யன்சோர் ஏந்தியே பூ வாரி புதி மூப்பு
 மழைபோலவே சொற்ய வாழ்வுமண்ப்காணவென்று
 இழைமாதர் ஆடவர்கள் எல்லோருங் கூடுதலை
 அழைத்துவந்த தூய அன்னம்மா வீண்றமுத்தை
 இழைத்த மணப்பந்தாலே இட்டதிரைக்குள் விழுத்தார்
 அப்போதிலே சிமியோ ஒசுகுந வானவருந்
 செப்பரும் மணத்தினுக்காய் சேர்ந்துவந்த ஆடவர்கள்
 சகலர்க்கு மண்பாய்த் தக்கரை ஆசியதை
 சுகிர்தமுடனே யீந்த தோத்திளித்து எம்பரளை
 ஆதி தயாபரனே ஆறு வெட்சணப் பொருளே
 நீதியா யெங்கும் நிறைந்தபரஞ்சுடே
 மரியம்மாஞ்சேந்த மணவாளனுரெனவே
 தெரிவசெய்ய வேண்டுமென்று செங்கரங்குவித்து நின்றூர்
 அந்தட்சனமுடனே யங்குவந்து கூடினருட
 சுந்தரவானுஞ்சுகை சுகிர்தரைந்தன்டதுவும்
 தவிர்த்துக் கிளையைவிட்டு தங்குநூழும் வாசமவர்
 செழிப்புறவே பூக்கத் திரளாயிருந்த சனர்

கண்டேயதிசமித்தார் கண்ணிமரியான் தனக்கு அன்பாகவேயேற்ற அரியமணவாளனிவர்

தானேவென்றேயெர்கள் தங்கள் மனத்துவுள்ளினைந்து வாசால்

வானபரஸ்பாதத்தை வணக்கிறிற்கும் வேளையிலே ஆகாப்பெனுமொருவன் அப்போதே ரீசல்கொண்டு வாகாகவேபடத்த மந்திரத்திற்கு நன்று

தண்டுக்கோல் பூக்கச் செய்தானதுவடனே பழங்குடியிலை

கண்டிடவே யெல்லாருங் கருகியேபோனதுவே அப்போ திரீத்துவத்தி னரிய மூன்றாணர்ம் தற்பரஞும் இலப்பிரீத்துக் காந்துபுருவடிவாய்

இ ஸ்கிவந்து குசயப்பர் இனியகரத் தண்டுமூலர் அகும்புக் கிளமேலே ஆதரவாயிருந்தார்

இந்தவதிசயத்தை இருந்தோர்கள் பார்த்த தி கந்தரதயாபரனைக் தோத்திரிக் கி வீழ்ந்திருந்து சஞ்சுக்கசயப்பர்மனந் தானே கலக்கமுற்று

நெஞ்சம் படபடத்து நீங்காத் துயரமதாய் மன்றல் புரிபெண்ணமுன் வாக்களித்து நா விருந்தேன்

இன்று மின்னுபடி இடிவிழுந்த தன்மைவொப்ப வந்து விழுக்கதுவே மாலையென் மீதினிலே

எந்தை தயாபரனே ஈதுழுறையாமோ அந்தரித்த ஏழை அடியான் கவியாணம்

இந்தரையிற் செய்யா இருந்தால் மகாபாக்கியம் என்று நினைத்தேனே என்றினவுக்கே யெழிராய் இன்றுவரவு மிருந்ததோ என்கொடுமை ஜூலையோ ஆண்டவனே அடியே விதைவிலக்கச் செய்யவும்மா வாகாதோ சேவையுமக்கே புரிந்து

துறவறத்தைப் பேணுவது சொற்பமோ இப்புலிபில் எழுஷ்டுமிகு அறமில் றறமாமோ ஆ கொடிய கல்லடமகே என்று பலவாருக எண்ணியபின் தேறியுள்ளம் இன்றுமது சித்தமாது எப்படியோ தற்பரனே

அங்குதற்கு நானும் அமைந்தே வென்றேகுஙை

நன்றான தற்பரனின் நற்பத்தைத் தோத்திரித்தார் மீன்னுற சிமியோனும் பேரகுட்டகு அவரும்

தன் செபத்தையேற்று தவத்திமரியான் தனக்கு

ஏற்றிடுக் காதலனை ஏதநாதன் தெரிந்த

ஶாற்றரிய அற்புத்தைத் தாண்ணியந்து தோத்திரித்து

ஆவலாய்ச் சூசதனை யன்பாகவே நோக்கி
வாவென் நழைக்க வந்தவர் குருபாதம்

தெண்டனிட்டு நிறகச் சிறந்த மரியம்மாளை

அன்றழைத் திருவரையும் ஆலயத்திலே விடுத்து
வரிவேத நன்முறையின் வழக்க பயபத்தியுடன்
திருமணத்தைக் கைப்பிடித்து தேவனுங்களுக்கு நன்மை

சொரிவாரென ஆசி சுகிரதமுடனீந்து உங்கள்

அருமணைக்குப் போங்களென்று அபா யனுப்பிவிட்டார்
நாவலரூஞ் சூசயரும் கன்னிமரியம்மாளும்
தேவாலயத்தைவிட்டுச் சிறந்த பயபத்தியுடன்

நசோத்தெனும்பதியை நன்னியன்னை மாதாவின்

வசமாஞ் சிறுமணையில் வாழ்ந்திருத்தார் அம்மாளை.

ஏறும்பொருத்து காதை

விருத்தம்

சேறம் பொருத்துரூணச் செல்வியாம் மரியம்மாளும்
பாராத்தோர்கள்பொற்றும் பரிசுத்த சூசதானும்
பேரற்றமென்றுமிக்கோர் பேணமாய்க் கைக்கொள்கின்ற
ஏறம் பொருத்துகாதை இயம்பிடக் கேள்வமாதோ.

அம்மாளை

ஆயிரம் பகுதியொளி யதுகிறக்கு மாட்சியைப்போல்

தூயமரியம்மாளும் சுகிரதவரன் சூசபரும்

விளங்குநசரேத் தூரில் மேவியபின்னலரிய

களங்கமறு மில்லறத்தாற் கவலையிருப்பேரும் துற்று

மரியென்னும் மாதரசி மனத்தில் வருத்தமுற்றுப்

பரிவாக மன்றல்தனைப் பாவியான் செய்யாது

திடவாக் கவித்திருந்துந் தேவசித்த மிப்படியாய்

மடைபுடை குழுக்குளில் வந்து முடிந்ததுவே

கன்னிமை யழியாய்ற கற்பதனைப் பேணிடவே

என்னை யிருந்தேனே என்னுடைய காதலனில்

மனவிருப்ப மெப்படியோ வானவென நானறியேன்

உனதுதயை யேழையென்மேல் உற்றுக் கொரியுமென்று

கிரங்குளிந்து மன்றுடி மரியாயும் தானிருக்க

அருந்தவரூஞ் சூசயப்பர் அப்போ மனத்துயராய்

ஆறுலெட்சணக்கடலே அளவில்லா நாயகனே
 தேறுதல்நி யென்தணக்குச் சிறியேன் துறவறத்தை
 அனுசரிப்பே ஜென்றுமுன்னே அகத்தில்நின்தேஜென்னது
 மனைவிமன மெப்படியோ வானப்ரா வுன்சிருபை
 அருளோச் சொரிந்தருகும் அடியோரி வென்றிரந்து
 ஒருவரொருவர்மனத் துள்ளத்தில் வாட்டரவு
 கொண்டபின் மரியாயி கூறரிய பத்தாவை
 தெண்டனிட்டு என்றுண்ணயாய் தெரிந்தேற்றுக் கொண்டவரே
 அடியாள் துறவறத்தை யஸ்பாகவேபேணி
 படியில்லறம்வெறுத்துப் பண்பாயிருப்பனென்று
 ஆண்டவர்க்கு வாக்கு அளித்தேன் சிறுவயகில்
 சண்டுது சித்தமது எப்படியோ செப்பிடுவீர்
 என்று மரியம்மா வியம்பிடவச் சொற்கேட்டு
 அன்றுதேவா மிர்தத்தை யருஞ்செவிய ஞற்றுதல்போல்கூட
 மாதவனஞ் குசையப்பர் மனது மிகமகிழ்ந்து
 கோதில்லாப் பத்தினியைக் கும்பிட் டுடன்பார்த்து
 அன்பான காதவியே யடியேனு மப்படியே
 மன்னுவிலே நினைத்தேன் மனமிருவர்க்கொத்ததுவே
 இன்று துவக்கியே யிருபேர் சானோதரராய்
 நன்றாகவேபாற்று நாமினிய தொண்டுகளோச்
 செய்துவரு வோமெனவே தீர்மானந் தான்முடித்து
 துய்யதுறவுடனே தூயவர்கள் வாழ்நாளில்
 மணமுடித்திராந்திங்கள் வளர்வின்ற பங்குளியத்
 தினமிருபத் தைந்தாகுத் திகதியாமன்றிரவு
 நடுச்சாமமானதிற்பின் நல்லகன்னி மாமரியாள்
 படுக்கையாலே யெழுந்து பரன்பாதந் தெண்டனிட்டு
 செபிக்குமரைக்கேயேகி சிந்தைபயபத்தியுடன்
 அருட்கரங்களைக்குவித்து அங்குமுந்தாழையிட்டு
 எந்தை தயாபரன் இதயத்திலேயிருத்தி
 வந்தனை செய்து மன்றுடி முந்தாலம்
 ஸ்க்கதரிசிகளாற் செப்புகின்ற ரெட்சக்ரும்
 பார்க்கரச ஞயுதிக்கும் பான்மைதனையேநின்று
 எப்போ வருவீர் ஈடேற்ற மானிடரை
 தற்பரா எங்குந் தானாக நிற்பவரே
 உம்பரத்தை விட்டு உலகமதில் நீருதிக்குஞ்
 செம்பவளத் தாய்தணக்குச் சிறியானுக் கீழ்ப்பணிந்து

அடிமைவீலைபுரிய ஆளாகினுவெனக்கு
மிடிமையெல்லாம் நீங்கும் மேலான பாக்கியமே
பாவியென் மனதினைவின் படியுறுமோ வென்றிரக்க
தேவுகத்தையொப்பச் சிற்றுறை பிரகாசக்
காந்திகொண்டு தானிலங்கக் கப்பி யெல்லங்கள்பர
வேந்தர்கோன் சம்மனச விள்ளைகிருந்துடனிறுக்கி லாஷில்ல
பிரியத்தத்தாலே பூரண மரிவாற்க
கருவேச னும்முடனே தாரண்யிற் பெண்மகளே
உம்பயிற்றில் கருக்தீர்த்து ஒரு மாஸைப்பெற் நிடுவீர
அவருக்கு யேசன்னாம் பெயரிடுவீரவரும்
மேன்மை பெற்றவரென்க பேரின்பராக்கினியும்
அப்போ மனம்பதறி ஆஞ்சதலையே தோக்கி
புருஷனையறியாத பெண்கொடியாள் பிள்ளைத்தீரையில் நாளா
அருநிலத்திலெப்பறுவ நாகுமொ வென்றிடவே
கர்த்தனலுமேலாக் காரியமுமொன்றுள்ளதோ
இல்லிரியே இல் ரீத்து சாந்திக் திருமீலால் பால்விரை
தேவகத னுன்வயிற்றிற் சிறந்தகர்ப்பமாகிடுவார்
ஆவலுடன் நூம்பெணவே அறைந்திடக்கப்பிரியலும்
அடிமைநானுன்சிக்த மாம்படியே யாவதென்று
முடிகுனீந் துரைத்துநின்றுள் மோட்சதிநு ராக்கினியும்
அவ்வார்த்தையாம்படியே யம்பரண்சதன்மரியின்
திவ்விய ஏதரமதிற் சிறந்தகர்ப்பமாகினர்கான்.

ஐயந்தோற்றி நீங்கிய காதை

கட்டிலைக் கலிப்பா
துய்ய மாமரி யானுதரத்திலே
சோதிநாதனும் கர்ப்பமதுற்றுமே
செய்ய குஹும் வளர்ந்து வரவர
தேஞ்மலரிக்கொடி யோன்வளர் குஹுமே
வையமிதிலிற் கண்டு மனத்திலே
வாட்டாவதுகொண்டு வருந்தியே
ஐயந்தோற்றியே நீங்கிய காதையை
அறைகுவேனிற்க அம்புவியோர்களே.

ஏம்மானை

மெய்க்குரோன ஒழுங்கியாள் மெய்த்வத்தி னுற்பணத்தி அப்பிள்ளை
அஞ்சூலைப் பேய்மாய்கை யகற்றுவரி யம்மாளிங்

உதாத்திற் ரேவுதன் உற்பஷ்டத நன்மகிற்வாஸ் அப்பிள்ளை

நிதமுடை மாமரியாள் ஓஞ்சபய பத்தியுடன் அப்பிள்ளை

அரிய தயாபரனை அஞ்சுடனே மங்குடி அப்பிள்ளை ஒப்பியானாக்கு
வரவரவே கர்ப்பமது வளர்ந்துவரும் நாளையிலே

மாதவனஞ் குசை மனையாளிங் குலத்தை

தானே கண்ணுற்பார்த்துத் தக்க மனமதனிற் அப்பிள்ளை

சந்தேகமுற்றூர் தயங்கினூர் மெய்வுந்தி அப்பிள்ளை

அந்தந்தோ ஆண்டவரே அண்டுடைய காதலியும் அப்பிள்ளை

கருப்பத்தின் கோலமதாயக் கானுகுதே தாய்மையுழும் அப்பிள்ளை

அருட்பிரசாதத்தி யப்படி யோர்மாறும் அப்பிள்ளை

செய்யத் துணியாள் செய்தானென் ரேநானும் அப்பிள்ளை

ஐயையோ என்னுவிலும் ஆகொடுமை ஆகிடுமே அப்பிள்ளை

கற்பு விரத்தி குடிசைக் தயாபரத்தி அப்பிள்ளை

நற்கதுளை சீவி நாதங்குக் குகந்தகங்கை அப்பிள்ளை

குற்றஞ்செய்வாளைனவே கொண்டால் மனநினைவு அப்பிள்ளை

அந்புகத்திக் கேராத அனியாயமாகுமல்லோ அப்பிள்ளை

மனமே யெனப்பி காட்டு வாட்டுதலூ மாகிடுமே அப்பிள்ளை

கனிமாது அற்பமெறுங் களங்கமிலாக் கண்ணிகையே அப்பிள்ளை

என்று பலவாருக எண்ணிசெஞ்சும் புண் ஒதி அப்பிள்ளை

கண்டவுடன் மாமரியைக் கண்ணீர் சிட்டேயமுது அப்பிள்ளை

முகக்கைத் திருப்பிக்கொண்டு முத்தனஞ் குசையரும் அப்பிள்ளை

அகத்தில் வருத்தமுற்று அப்பாலே செல்லுதலை அப்பிள்ளை

கண்ணிமரி மாதாவுங் கண்டே மனங்கரைந்து அப்பிள்ளை

என்னாந் துணைவினையோ ஒற்றிடுமிக் குறைந்து அப்பிள்ளை

சந்தேகத்தாற்கைங்கித் தத்தனிக்கிருங்போலும் அப்பிள்ளை

எந்தை தயாபரனே ஈழமுதலில்லை அப்பிள்ளை

சிந்தைத் துயரமெல்லாந் தீரவே யிங்கிவர்க்க அப்பிள்ளை

உந்த எனுக்கிரக்கி உதவியே சந்தோஷ அப்பிள்ளை

மனத்திட்டை அந்தகுழும் மங்கா மனைவின்கே அப்பிள்ளை

எனக்குறுதி நீயெனவே இரந்து செயித்தெமியாள் வெளியா வறையைவிட்டு வெளிக்கிட்டவை குசைய்ப்பர் அழிவில்லாக் கண்ணினைக்கை அங்கேநிட்டேபார்த்த அப்பிள்ளை

கண்ணீர் ததும்பக் கல்கமிக வுண்டாக அப்பிள்ளை

என்கெம்வே வீல்புத்தனே இந்தத் தவமிரத்தி அப்பிள்ளை

ம—3

கற்புக்கழிவில்லாத காரண தயாபரியே
 பொற்பிட்ட தூண்போர்ற வி காசமுள்ளநங்கை
 கார்ப்பமென்னுடைய கண்ணுக்கு எட்டிடவே
 இப்படி வருத்துக்கீத என்னசெய்தே வீஸ்பர்சோ உதிர்வே
 இருந்தாலுலகோர்கள் ஏசிடவழியாகும்
 அருங்காதவியைவிட்டு அடியேன் வனந்தனிலே
 சென்றிடுதல் நல்லதெனக் தேறி மனந்தனிலே
 அன்றை சயனமது அவர் கொள்ளும் வேளையிலே உதுவா
 பாற்கரணையொப்பப் பகலோ ஜெனவிருது
 ஏற்றே பிரகாச எம்பெருமான் நண்ணிய
 தூத்தெனுருவர்வந்து குசையப்பரயெழுப்பி
 பேதவிப்பேன் கொள்ளுகிறீர் பிரியவுன் மனையாளிஸ்
 உதரத்த வாதகுதன் உற்பவித்திருக்கின்றனர்
 இதுமெய் யறியுமென்று இம்மியியே சென்றபின்பு
 சட்டலை வழித்தெழுந்து சர்குணவான் குசையப்பர்
 படசமுள்ள காதவியான் பதத்திலே போய்விழுந்து
 அருதார் தொழுதார் அறியாமல் நான்னின்தத
 பிழையைப் பொறுத்தருனும் பேரின்ப ஒற்றியே
 கற்புக் கணகலமே காணமரும் பூந்தாரே
 அற்பமாகில்லாத அருட்னையமொழியே
 உன்மீது சந்தேகம் ஒருவாய்ப்பட அடியேன் எப்போல் இயலு
 எண்ணியது என்குறைவு இச்சய மறைவிளக்கீ
 உமக்கடிமை நித்தமும்நான் உதரத்திலேயுதித்த
 எமக்கரிய ஆண்டவரே யென்பிழைகளைப்பொறுப்பிர்
 என்றுமன்றாபமுற்று ஏற்றிடுநற் காதவியர்க்
 கண்றுநல்ல ஏவல்களை யன்புடனே குசையப்பர்
 செய்து திருச்சுதலும் செக்கிதிலேயுதித்தகும்
 துய்யதினங் காணவேஞ்று தோத்திரம் புறிந்துவந்தார்.

எலிசபேத்தம்மாளை மினவுதலும் இரட்சகர் பிறப்புமடங்கியதுமான காதை

விருத்தம்:
 நவமிகு மரியைகள்னி நற்றவ எலிசபேத்தை
 யிலகிய மாடத்துக்கு ஏகியே :மினவி மீண்டும் ...
 உவகினை பிரட்சைசெய்ய மொப்பிவான்றனைப்பெத்தாலு
 தலமதி என்றகாதை காற்றிடக் கேட்டபீர் மாடுதா.

அம்மானை

தேவலிழும் பூங்கரத்தோன் சிறந்திடுகும் குசையப்பர்
ஞானமியானுடனே ருவிலரிய பக்தியுடன்

ஆங்கடவரைத் தோந்திரித்து அரிய தபசபண்ணி

வேண்டுதல்செய்தொருமல் விளங்குநல்ல நாளையிலே
பந்துமுறையாயிருந்த பக்திமிகு முத்தமக்தி
அந்த எவிசபேத்து அம்மான் பிரசபிக்கும்

நாள்நெருங்கங் கேள்வியுற்று நடந்தேயவர்மளைக்கு

நாழிவில்லாச் சூசையரும் தக்கமரியம்மானும்
கிட்டுமந்துவேணையிலே கிஞ்சகச்சௌல் மாதராசி
மட்டவிழும் பூங்குநலா மந்தரு ரெவிசபெத்து

கண்டுடனே யோடிவந்து கட்டியினவி முத்தம்
அன்றுமியம்பானுக் கவளிடுமேன்னேரமதில்

எவிசபேத்தும்மாளை இவியவுதரமதில்
நலமுறவுதித்திருந்த நச்சியு குழந்தையதும்

அக்களிப்பாற் றுள்ளி யவ்வவமிற்றி னுள்ளாக
தக்கரங்கு ஸிந்து தாயாரும் மீரியாயின்

திருவதர த்துள்ளிருந்த தேவைக்கைத் துடிக்க
அருள்பெருக அங்கவரும் அரிய திருக்கரத்தால்

ஆசிர்வாதமளித்து அக்னேரமீதுசென்ம
மாசையகற்றிவிட்டார் வல்ல அருளப்பருக்கு
அன்னைமியம்மானும் அரத்தனுஞ் சூசையரும்
வின்னுளெவிசபெத்து வீட்டிலிலே தானிருந்து

அவன்சிசப் பரிகரிப்புப் புண்ணைகள்ளி தாங்பார்த்து
தவழுக்டயோன் சூசையப்பர் தன்னுடு நகரேத்து
என்னுந்தமதி? இளமாட மீதுநந்து
மன்னர்பிராணைப்பணிந்து வாற்றத்தி வணக்கிவரும்

அன்னு ளெரிசேலா மந்தநகராண்டிருந்த
மன்னனுஞ் சேசார் மடிடமுடியைத்தாங்கி
கோவியலுஞ் சீரியலுங் கொண்டபக்கவோர்ந்துஞ்தம்
வேவியலு மொப்பிலதாய் வீற்றிருந்தான்கோமான்

அந்த நாதிபனும் அவரவர்கள் தான்பிறந்த
சொந்தர்லூர் தன்னில்வந்து தொடர்ந்துஶதிகாரிக்கிடி
இடமாகக் தங்கள்பெயர் இட்டேக்கவேநுமென்று
திடமாய்த்தன்னஞ்சையின் தேச எல்லை முற்கு
விளங்கப்பயந்தவரவர்கள் ஓடியே தங்கவரும்

சென்மாட்டடையலைத்து திட்டமுடல் கையெழுத்து
 மண்ணவளின் கட்டளைக்கு வரைந்தேகும் நாளையிலே
 குசையப்பர் தான்பிறக்க சொந்த இடமதுவும்
 தேசிலங்கு பெத்திலைமா சிறந்தநகரானதிலூல்
 அசைனிட்ட கட்டளைக்கு அங்கேகியேயவரும்
 சிரமுடிபன் முன்பாகச் சோந்துவை யெழுத்திடவே
 வேணு மென்று பத்தினியாம் மெய்த்தவத்தி மாமரியாள்
 ஆணவருடன்பேசி யவர்களிரு பேர்களுமாய்
 நடந்து பெத்திலெநகரை நண்ணி அதிகாரி
 இடங்கிட்டிக் கையெழுத்து இட்டதன்பின் பூஷனர்
 பாவ வினைநிக்கப் பண்பா யவதரித்த
 தேவசதன் பூவிற் சிறந்துகிக்கும் நாள்நெருக்கி
 மரியம்மாள் சோர்ந்துமெத்த வருத்தமறும் வேண்டிலே
 பிரசவநாளென்று எண்ணிப் பேசுவிய குசையப்பர்
 தனதினைத்தாவின்மனைக்குத் தாங்கென் றிடங்கேட்க
 சினமுடனே யோடிவந்து திட்டவெளியால்விடுத்து
 போடாவேவறேயவரைப் பிடித்துத் தூத்திடவே
 வாடிக் கலக்கமுற்று வழிநீள மாருக
 கண்ணீர் சொரியக் கௌங்கி யழுதமுத
 எங்கெய்வே வீஸ்பானே இருபோருந் தம்குதமத
 ஒரிடமுங் காணேனே உற் கருங் கையைவிட்டார
 ஆருதவி யெங்களுக்கு ஆண்டவனே தஞ்சமென்று
 அமுதமுன் வரும்வழியில் அவர்கள்கண்ட வெல்லைமலை
 விழுமியசாரவுடுக்க மிருகங்கள் நாலெழுங்கும்
 குடிசையதையேதேடி கோந்துகாக் கண்ணிகையாம்
 அடியர்க்கருள்புரியும் அண்ணைமரியானுடனே
 செங்குதங்கும் வேளையிலே தேவகன்வி மாதாவும்
 அன்றமுழந்தாழ்மடத்து ஆண்டவரைத் தோத்திரிக்க
 படிகத்தினுள் வெளிச்சம் பாந்துவெளியிற்கிடுற்றும்
 கடிகையதுவாருக கர்த்தன் திருச்சுதனும்
 அற்பனும் கண்ணிமைக்கு அங்கோர் பழுதுமின்ற
 அற்புதமாகவங்கே அண்ணையுதரத்தில் இன்று
 சிறந்தார் பிரஸ்தவட்டன் பிரமிக்க எல்லாரும்
 தறந்த சிறுகுடிவிற் சூடாந்தே படுத்துறங்கும்
 ஆடுடனே மாடுகளு மப்பொறு சத்தயிட
 சேநே மகங்கையெல்லாம் சிடுகிடுடன் நாருண்டுகே

நரகத்தில் மீதுவிழ நவசீலாச சபையின்
 உரமுற்ற சம்மளோர் ஒன்றூக்கேகூட
 வரிசெய்டுணையிறங்கி வந்தார்கள் சங்கிதம்
 பரிவாகப் பாடிப் பரவோக மீதினிலே
 இருபேரகம்மிழ இவ்வுலகிற் சுத்தமளக்
 கருத்துடையவர்களுமே கருதஞ்ச சமாதானம்
 உண்டாகுவதெனவே ஒப்பற்ற சந்தோஷ
 நன்றூன மங்களத்தால் நமஸ்கரிக்க அக்குடிளை
 -ஆயிரஞ் செங்கதிரோ எழகா யொளிவிச
 பாயோனிக்குருவுடைய பண்புறுவானே கண்ணுவங்
 சென்றுபடுத்துறக்கம் செய்திடுமிகடயர்களை
 அன்றேகித்திவரமாய் அருட்டியவர்களுக்குச்
 சொன்னுர் பரங்கதனுர் தூயமனுவாக இந்த
 மண்ணிலே யுங்களரும் மாடாடுறைகுடிலிற்
 பிறந்தாகுடனேகிப் பேரின்ப வீடவிக்கும்
 அகும்பரணைத் தோத்திரிப்பிர் ஆய ஏரன் அவ்வேணை
 அம்மொழியைக் கேட்டவுடன் அயர்ந்துறக்கமாயிருந்த
 செம்மையுறுங் கோபானீ திடிக்கிட்டுவென்முந்து
 பால்தயிரைக் கொண்டோடிப் பாலகனின் பாதமதிற்
 சீவுமுடன்கா ஸிக்கையாய் தெண்டனிட்டுவைத்தவர்கான்
 பின்னுவெட்டாம்நாளிற் பேசுநந்திருவைத
 நன்முறையதாம்படி யே நற் தழந்தையானவர்க்கு
 யேசுவன்ற நாமமதை யிட்டே கணிமரியும்
 மாகிள்ளாச் சூசையுமே வாழ்ந்திருந்தாரம்மாகிள்

முவரக் ஆராதணைக் காலை

விருத்தம்

ராவறு கடியினத்தாற் காசினி மனுடர் தம்மை
 நாவினேல் மீட்பதற்கு ஓனிலக் துகித்த தேவை
 உரமுறு புதுமீன்காட்டு முகந்தகங் வறியாய் மன்ற
 அரசர் சந்தித்தகாலை யறைந்திடக் குண்டுகிட்டுவே.

அம்மாணை

பேரின்ப வீடவிக்கும் பெருமான் றிருயேச
 அராச் திருக்குழந்தைக் கினிய அழுத்தி

கண்ணிமரிமாதாவும் காவலன் குசையரும் பூரிசு விடுமீடு
மின்னுபழங் கந்தையினுல் மேனி தனிமுடி விவையான் உடலும்
அப்பனே பெங்க எருமைத் திருமகனே பொறியான்ம
எப்பொருட்குங் கர்த்தாவே இகலோகர் சீமானே பொறிய

பொற்சிங்களையீது பொருந்தமுக் கில்வேலீன் பொறியான்ம
வைக்கோவோ மெத்தைபது வாசினது கண்மணியே
ஆயிரங்கிரண்வொளி யதுபொற் பிரபையது
பாய நிலவெறிக்கும் பட்டுப்பீ தாம்பரத்தைத்

தந்தவுமக்குத் தலமீதி வில்வேலீன்

கந்தைத் துணியோ கலையாக மேவின்று
வடிவாரும் மோட்ச மனைக்குவதலாய் மாட்டிக்
குடிசையதுவோ உமக்குத் துணிர்த்தமணையாசின்று

செல்லச் சிறுசிரிப்புச் சேயேதீர் செய்ய இந்த

வெல்லைமலைதானே விளக்குமிட மாகின்று
என்றுபவாறுசொல்லி ஏந்தியெடுத்தனைத்துக்
குன்றுப் பரஞ்சுடைரக் கொஞ்சிக் குலாவி முந்தக்

இட்டு மிழ்ந் தண்பாக ஏற்றியே போற்றிசெய்து

மட்டில்லாப் பாலையே வாழ்த்தி வணக்கத்தின்றூர்
எப்பொருட்கு மீஸ்பரமும் இக்கோகர் தாதாவும்
இப்பதியிலேயுதிக்க இலங்குங் கதிர்வீசும்

பொற்பிரபை வெள்ளியொன்று புதிதாகவேதோன்று

நற்பிரபையானதினே நாளிலைத்திலேநாட்டும்
என்றுமள் தரிசிபர்கள் இயம்புமந்த வாக்கதுப்பால்
அன்று அந்தவுமினும் அற்புதமதாயுதிக்க

கண்டாரகள் மூவரசர் கண்டு உடனேயெழுந்து

தெண்டனிடத் தேவ திருப்பாலகன்றனையே
நாவல்வகச் சயிவியங்கள் நண்ணியே குழந்துவர
உவலர்கள் பாவலர்கள் இனிதாகவேசெருங்க

தேசூரு சபாநாட்டைச் சிறந்தாசியற் குகின்ற

இராசன் வெளிச்சோரும் எழுந்தாள் பரிமீது
செந்தெல் மஹிதிலங்குஞ் செழிப்புறு மிந்தியானின்
மண்ணவனுங் கண்பாறு மமர்ந்தாள் ரதமீது

ஶாந்தம் மிகவாகித் தணைப்புறுங் தராகநகர்

ஏந்தல் வலத்திசார் எழுந்தான் கரிமீது
இவ்விதமாய் யூவரசர் ஏற்ற படைகுழுத்
திவ்விய குழந்தைத்தனைத் தெடியே தெண்டனிட்டு

சென்றுர் புதுமீனுஞ் சிறந்துவழி காட்டிவர
அன்று ஏருசேல்நகரும் அடுக்க நெருங்கிடவே
அந்தக்கரை மேல்னூர் அரசர்கள்மூலப்பெருடனே
துன்னும்புதியவென்னி தோற்றுதுடன்மரைய

திலிலடைந்து மன்னவர்கள் திக்கொன்றுமேயறிபா

அகமதில் வெருவிற்க அந்தக்கரை யாருகின்ற
அரசனுமேரோது அவர்களிடமேயனுக்கிக்
கரவகொண்டு எந்தக்கரைக் கள்ளமாய்க் கொள்ளொகாள்ள

வந்திடுக் கபடவென்று வலுவாய்க் கிணம்மிதந்து

அந்தரசர் மூவர்களை யவனுமதட்டிடவே
வேந்தர்களுமேகர்ந்தார் விழையரல்ல மேதனிபில்
எந்தலாய் யூதருக் கிராசாவெனவொருவர்

பிறந்தனிடந்தேடிப் பிறப்பட்டோமன்றிமன்னு

மறந்தீகமும் வஞ்சமுள்ள மாற்றுநாமலவென்று
கூற அவர் ஏரோது கோபத்தை நெஞ்சிருத்தி
வேறெருவ வென்னையன்றி விளங்கு செரிசௌர்

பூதர்க்கிராசனை உதுக்கிடவு மாகிடுமொ

ஆதலாவெல்லாம் ஆராய்ந்து பிஸ்பாப் பொம் என்னுமனத்துள்ளனி இறைவராம் மூவர்தமை
அன்னவனும் நேரக்கி அகமீது வருஞ்சகத்தை

வைத்துச் சுக்தனைப்பேல் வாய்ச்சாலமாகினின்று

இத்தினத்தில் நிரேகி யேற்றசிறுதந்தக
தண்ணீட்ய கண்டதின்பின் தராதிபரு மென்றனக்கு
அன்னவன் பிறந்த இடம் அறிசிப்பிர் பொயவரை

நாலுமே கண்டிடுவென் தற்றுக்கியம்புரி வேன்

தாளிவைக ஞந்நமயன்று சாற்றி கிடைப்பளிக்கச்
சென்றுர்கள் மூவரசர் சென்று எந்தேவெல்லை
அன்றுகடந் தப்பா வவரேரும்வேளாயிலே

முந்தி மறைந்தவென்னி முன்கைத் தோற்றிடவே

அந்தவழியாய் நடந்து அரியபெத்திலேநகரை
அடைந்து கிருக் கழந்தை அற்புதமாகப்பிறந்த
இடங்கிட்டி மூவரசர் ஏறியரகங்கள்விட்டி

ஆசாரத்தோடிடங்கி யன்பான பாலகணைப்

பூச்சையதாயிரந்து போற்றிப் புகழ்ந்துபதந
தண்ணிறபொன்னுபந் கஞ்சியீரை யானதுவும்
மாண்வர்கள் காணிக்கையாய் வைத்துப் ப விந்துபின்பு

செல்வ ஏரோதிடத்திற் திந்தைதனி வெண்ணீடவே

வல்வவாரு சம்மனச வந்து தடைப்படுத்தி

வேறுவழியாய்ப்போக விழும்பவே * முஹரசர்
 தேறுதலென்கூடாக்காய்த் திரும்பியே தங்கள்பதி
 சென்றே தனைத்துச் செழித்தோங்கியீயராக
 நன்றாய்ப் புரிந்துவந்தார் நாட்டமுடனம்மாண

மாகில்லாக் குழந்தைகளைக் கொலைப்படுத் தியநாதை

கட்டளைக் கலித்துறை

திலையது பெற்றிடும் யூதேயநாட்டின் நேர்மையில்ஸ்ரித்
 தலையதுநாளென்ன ஆஸ்டைவரீதவன் ரூஸ்ஸன்து
 உகைமெழுகாயொப்ப உள்ளம்வருந்திட வூர்காரிய
 கொள்ளிறுவோரைப் புரிந்திடுகாதையைக் கூறுவனே.

அம்மாளை

கருணையங்கடலான கர்த்தனூர் தங்குதனைத்
 தரிசனை புரியவந்த தராசிபர்கள் மூவரு மீ
 மீன்டு வராதசெப்தி வேங் னேரோதுமனத்
 தான்றிச் சினம்படர உக்கிரம கோபம் நாய்
 மந்திரிமார் தந்திரிமார் மற்றும் மதிதென்னிட
 முந்துபெரியோர்களையும் முறையாகவேயறைத்து
 நானேண்ட வெண்கோலை நன்னிப் பிறகுஞாவன்
 தானூலைவ ளொடுப்பல் கு வதோ என் ரத்தும்
 பெயர்ந்தவன் சிரமீது பேணமுடனேகுட
 நயந்துநான் பார்த்திருக்க நல் நன்றான் யுதர்
 இராசனை நானிருக்க எனக்குமிஞ்சி ஓசுக்கென்றுவன்
 பாராள லாகிடுமோ பாத்திபராம் மூவர்களும்
 வாறமென்று போனார் வரவின்னுக் காண வில்லை
 மாருய்ப் பிறந்தவனும் மன்னுமெந்த ஊரினிலை
 உதித்திருப்பாட்னேவற்றியை னுரைப்பி ரெண்குவந்த
 விதத்தினையெல்லாமுனர்ந்து மேலொரேயென்றியம்

* இம்முன்று இராசாக்களில் ஒருவர் சந்தோம்ஷம் அப்போஸ்தலர்
 கையால் ஞானஸ்நானம் பெற்றுகிறான் சரிக்கிரஶாயியர்கள் கூறு
 கின்றனர். இன்னும் இவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றபின் மேற்கூ
 ராணித்துவ பதவியடைந்து வேதக்போதித்து வேதசாட்டி மகிடம்
 பெற்றுக்கொண்டு சாதிக்கின்றனர்.

அங்கவருட பற்பலரும் அரசனைக்தினைக்குத்
துங்கபிலா வீண்மொழிகள் சொன்னாரவர்களுக்குள்
ஏவியதென்றேயோருவன் இனியநன் மதியுடையோன்

வேலேந்தும் மன்னவளை விளித்தங்புடன்சோக்கு
அரசனே யூகருக்கு அதிபவெனவேயுதித்து
வருபவராம் மேசியா வஸலபைத்தி வெழுரில்

வந்துபிறப்பாரெனவே வழுத்துந் தரிசியர்கள்
முந்துமொழி மாருமல் முன்னவனும் மன்னவரும்
பிறந்ததற்கடையாளம் பேச்ருமிடையர்களும்

திந்திரும் மூவரசர் தெரிசனமும் வாஸமிழ
புதிபவை மின்வரவும் புரவலனே கேள்வியுற்றீர்
அசிசய தயாபரனு ரப்புதல்வ னுண்ணரசு

பறிக்கவே வந்ததுல்லப் பாரோரை ரெட்சைசெய்ய
எறிச்சடரதாயுதித் ரார் இறைஞ்சியவரைமணத்தில்

இருத்தினால் நன்மைவாம் எந்நாளுமே தருவார்
தருத்தியி * னுலபோலே தூறுடையோர் பேச்சைநம்பி
வினா யலையாதீர் வேந்தனே யென்றிடவே

கோனுன் ஏசோது கோபந் தணியாமல்
முகத்தைச் திருப்பிடவே முன்னுரைத்த வீ சுமொழியோர்

அகத்தைச் சம்பாடுத்த அரசன் சினத்திறுக்கு
ஒத்தவண்ணயாக உரைத்திடவே வேந்தனுமே
மெத்த மனம்மகிழ்ச்சு மேவுமென் முடிபெயர்க்கப்

பெத்துக்கை ஒருட்டதுப் பிரந்தவனு மங்கில்யாம்
இக்கிளத்திற் ரேடியந்த இளையோன் றைப்பிடிக்க
எதுசெய்வ தென்றிடவே இழித்துத்தம் வாய்திறந்தக்
குதுவஞ்சுகர்மின்டும் சொன்னுரிமையவனே

அரிவுன்றைசாட்டிக் கடங்குங் குடிசனர்க்குள்
இருவயதின் ஆண் தழந்தை யெல்லா மொநுப்படவே
யிக்க்கொடிதாய் வா ஓலே வெட்டிக் கொலைபுரிந்தால்
அகப்படுவான் வந்தபுது அரசனும் பாலுமு

என்றியம்ப மன்னன் எழுந்தே கொலுவில்நின்று
அன்றுகொலைச் சேஷுகரை அச்சணத்திலேகூவி
உரைத்தாள் முழுக்கொலிபோல் ஊரெங்கமேயோடு
இரைக்காக வாளிதுக்கு விடுவதுக் குள்ளான்

ஆஸ்குழந்தை முற்றினாயுக அதிசிரைவிற் கொல்லுமென்று
வீண்சின மிகுக்க அந்த வேந்தன் மொழிப்படிக்கு

* தருத்தியினுலீல் — கோஸ்வனுலீல்

சென்றார்கள் தேடியெங்குஞ் சேஷுகருந் தீவிரமாய் பறுவதை
 அன்று ஓர் தூதன் அதிவிரவிலே தோன்றி விடுவதை
 குசை முனிவருக்குச் சொன்னார் குழந்தைகளை விடுவதை
 இராசனே ப்ரேரணை இடாப்புச் சொல்ப்பார்க்க விடுவதை
 தேடுகிறேன் நீங்னன் கொண்டு கிழிரமதாயெசித்து விடுவதை
 நாடியங்கே போக்களேன் நற்றவக்கனை ஸ்குசை விடுவதை
 திடுக்கிட்ட டுடல்பதரித் தேவகஸ்வித் தூயகுடன் விடுவதை
 எடுக்குந் திருக்குறந்தை பேசுவவயுங்கொண்டிருவர் விடுவதை
 எசித்துதேசஞ்சேர்ந்தார் இராகனின் கொலைவீரர் விடுவதை
 சிக்களை வதைக்கவென்று தேடியூர் வந்தசெய்தி விடுவதை
 அந்தழுதேயவெனும் அரும்நாடற்று துக்க விடுவதை
 சந்தாபத்தாலே தாய்மாப்ரல்லாம்புலம்பி விடுவதை
 ஒடுவார் கொண்டுகொண்டு ஒனிப்பார்க ளங்குமிங்கும் விடுவதை
 தேடுங் கொலையாளர் செயல்தனைத் தெரியாமல் விடுவதை
 அழும்பாலர் சத்தமது அங்குற்றிடுந்திசைக்கு விடுவதை
 எழும்வேங்கை யின்சிவமாய் ஏங்கியேசேவுகர்கள் விடுவதை
 வெட்டவா னோங்கிடவே விரைந்துதாய்மார்சிகவைக் கிடுவதை
 கட்டிப் பிடித்கக் கடியகொடும் வளத்தோர் விடுவதை
 ஒங்கியவாளைத்தனியா துக்கிரமமோடுவெட்ட விடுவதை
 ஆங்குசிறு பாலகரின் அரும்மெல்லிய உடல்கள் விடுவதை
 தரம்வேறு கால்வேறு தாய்மார் முலைகுடித்த விடுவதை
 சிரம்வேறுய் உண்டிடும்பாற் சிந்தவாயால்வீழ விடுவதை
 ஒருபா விளர்ந்திசைவை ஒர்கூட்டம் கொய்துவர
 மறுபாலக் குழந்தைகளை மார்போட்டிறுகளைத்து
 கொண்டோடத் தாய்மார் கொடியர்பிள்ளைவாட
 அன்றுபிடித்தேயிமுக்க அண்ணையருமேதடுக்க
 கண்டு சினந்தனியாக் கடிய கொலையாளர் விடுவதை
 துன்னுங் குழந்தைகள்மேற் துட்டர்வாளோங்கிடவே
 தனியரையப்பால்விலத்தத் தாய்மார் பயோதறங்கள் விடுவதை
 கனியுதிர்ந்தவாறுயக் கடியவாட்கேயிரையாய் விடுவதை
 வெட்டண்டு வீழ்ந்திடவே விதனமதைப் பாராமல் விடுவதை
 கட்டியனைத்துக் கடிதாய்க்கெண்டோலமிட்டு விடுவதை
 தடவே பின்தொடர்ந்து ஒவ்வோர் சிறுவயிரைச் சாடவே விடுவதை
 கொய்தெறித்தார் சண்டாளச் சேவுகர்கள் விடுவதை
 இவ்வித கொடுங்கொலையால் பெத்திலேம் நகரமெங்கும் விடுவதை
 செவ்விய தாய்ரையின் சிறந்த மலர்வாடும் விடுவதை

பாவணையாய்ப் பெற்றெடுத்த பாவகரையேயிழந்த
 தாய்மார்கண்ணீராருய்த் தானே—வேபுலமூ
 விழுந்தா ரமுதுஞ்சுடு ஹேலங்குமே புழுதி
 அழுந்தவே வாரி வெறிந் கையையோ கணமணிகாள்
 பத்துமாசஞ்சுமந்து பாருலக யீ சினிலை
 பெற்று அழுதிந்து பேணமுடனேவளர்த்து
 முத்தகவெயில் காராமல் மோதுபக்கியுங்காற்றும்
 சற்றேயனுகாது தாளமணிமாட்டமுறும்
 மெத்தையின்மே வேவளர்த்தும் மெல்லிய உடல்கள்தமை
 சத்துருக்கள் வாட்கிரையாய்த் தாங்கொய்தெதிர்ந்தாரோ
 தித்திக்குந் தேங்கனிகாள் செல்வமுக வாயாலே
 முத்து முறுவத்தமை மொழிவதினி யெக்காலம்
 அழுக சுவந்தரங்கள் அன்பான புத்திரர்காள்
 மழலிமொழிக்கட்டு உள்ள மசீந்வதினி யெக்காலம்
 என்று பலவாருக ஏங்கியழுது நொந்து
 கண்தைப் பிரியவிட்ட கற்கவயொப்பவேதுதறி
 தாங்காப் பயாதிக்கத்த* தாலொருவி வாடிதிர்க
 ஆங்கு கொலையாள ரவர்களின்வாட்டேயிரையாய்
 ஏறக்குறையப்பாலர் ஏற்க ஆரூபிரவர்
 பேருள மோக்கமுடி பெற்றிருடனியந்து
 கொடுங்கோன் மாசில்லைக் குழுத்தைகளைக் கொல்லுவித்த
 அடங்காத ஏரோது ஆசவனு மீமரித்த
 பின்னு வெகிப்புவர்க்குப் பேணமுடன் போயிருந்த
 அன்னை மரியாயும் அருங்குகூச மாழுவியும்
 தேவதூதனுரைக்குத் திரும்பி நசரேத்துரில்
 தேவகுமாரனுடன் சேர்ந்தே தமதிரிய
 சிறியமணையிதினிலை தேவதுக்கியம்புரிந்து
 பிரியமுடன் வாழுந்துவந்தார் பேணமுடன் அம்மானை.

திருக்குமார்ஜனைக் காணுது தேழிக்

கண்டடைந்த காதை

விருத்தம்

அற்புத சுகத்தியான அருந்தவ மரியங்மானும்
 பொற்புறுஞ் குசைதானும் புதல்வழும் யேசுதேவவ
 கற்பகம் வருந்த நொந்து காணுது தேடிக்கண்ட
 நற்கதையத்தையிங்கு நாளெனுத்தோதுவேனே.

* பயாதிக்கம் — பயம் திடுக்காட்டம்

அம்மானை

கன்னிமரி மாதாவும் காவலனுஞ் குசையரும்
விள்ளுள் பரங்கதனும் விளங்குதிருப் பாவகனும்
நசரேத்துரிற் சகுண நற்படிப்பினாட்டி.
திசையெட்டு மாளிடாக்குத் தெய்வீக மோட்சவழிக்
கானவொன்யாயிருந்து அரிய திருக்குடும்பம்
தான்வாழு மக்காலம் தக்கதிருப் பாவனுக்குப்
பன்னீரதாம் வயதுப் பருவமறு தாங்டக்கும்
அன்னுவிற் ரேவா லயத்தினுக்கு அம்பரனைத்
தோத்திரக்கச் சென்று தூயதிருக்குடும்பம்
பாத்திரமதான பய பத்தியுடன் மன்றுடித்
திரும்பினூர் கோயல்விட்டத் தமது இல்லமதற்கு
விருமபியே செல்வதற்கு வெவ்வேறதாகவங்கு
ஆடவர்க்கும் பெண்களுக்கு மாகப் புறம்பாக
நாட்டத் தனித்தனியாய் நண்ணுமிரு வாயிலுண்டு
அந்த ஒழுங்குமுகற யாயிருபாவார்வகுத்த
அந்தந்த வாயல்களால் அவர்கள் வெளியாகவந்து
சென்றுகள் முன்பின்னுய்த திருச்சுசை மா முளிவர்
அன்றுகண்ணி மாதாவோ டரியதிருக்குழந்தை
வந்வாரென்ற நினைத்து யாளிகைக்குச் சென்றிடவே
கருணைமரியம்மானும் காவலன் சஞ்சுசையொடு
போய்குப்பாரென்று வண்ணப் புளித பயத்தியுடன்
ஆயதிங்களின் மனைய யணைத்திய பார்க்கும்போ
தேவதிருப்பாவகனுந் தெள்ளமுஹதக்காணுமல்
ஆகைமரி ம'தாவும் அறத்தியாஞ் குசையரும்
கண்ணீராரூபோடக் கலங்கியே மூன்றுதனம்
அந்நரை வீதிகளும் அடுத்தடுத்த ஊர்மீனகள்
எங்கெங்குந் தேடி இருவிழியும் நீர்சொரிய
அங்கம் பதறிடவே அழுதமுது தேடுவப்போ
மன்பதையை மீட்சவந்த வானபரானூர் சதனும்
அன்பிருக்கு முறணியாம் அமிர்த தேவாவயத்தேவ
வித்தியா பாரகரின் விளங்குஞ் சபைநடவில்
உத்தரமாய்க் கேள்விகளுக் குகந்த வுரைகள்சொல்லி
ஏழ்பாலிந்தேயிருக்கத் தாயாருஞ் குசையரும்
எழ்டெருமான் ரெட்சக்னா ஏகியே கண்டழைத்து
தங்களில்லம் வந்தபின்பு நச்சுவைலைத் தொழிலை
அங்கம்கும் பாவகனுஞ் தூயதிருச் குசையட்டன்

செய்தார் கண்ணிமரியுடு தேர்ந்துபஞ்ச நூற்று தொழில்
வையமதிலேவுரிந்து வானபரான்த் குதிக்கு
வருமங்க நாளைபிலே மாழுனி சஞ்சுகூசயரும்
அருசிலத்திலே பினியுற் றஸ்புபரஸ் பிதுவைத்து
பொறுமையுடன் செபிக்க பூரணமியரானும்
மறுவகற்ற வந்தகிரு வானபரான் கதனும்
அருகினி ஸமர்ந்திருக்க ஆறுதலாய் வார்த்தைசொல்லி
இருவர்தம் மிடைநடுவே யெழுந் தெருந்து சாய்ந்தவண்ணம்
மத்தன் செபிக்க வல்லினகன் தாமொழிக்க
பாக்கிய மரணத்தைப் பரிவாகவே வைத்து
இல்லவதுக்கே யொனியாப் பற்ற இந்குகூசயப்பர்
செவ்வையறு நற்வரத்தாற் செழித்தவர்கள் அம்மான்.

திருக்குமாரணின் இடாட்சனியழும் மரியம்மாளின் திருமரணமும் அடக்கமுமான காதை

கட்டினக் கலிப்பா
மண்ணுலாவு மனுடர் பவத்தினை
மாற்ற யேசு மகிழ்ச்சுத் தயாபரன்
என்னில்லாவிடர் பட்டு மிததுயிர்த்
சேற்ற ரெட்சன்யமானை மீந்ததும்
அன்னைமாமியான் மரணித்ததும்
அடக்கமே திருக்காயத்தைச் செய்ததும்
இன்னவாறெனவே யுலகோர்களுக்
நேற்க யானு மியம்பிழுவேவிதோ

அம்மானை என்னாலின்னால்
அற்புத தயாபரியாம் அன்னைமரி மாதாவும் பாலாயின்னும்
கற்பரனும் யேதைச் தாழுஞ் கவிச்தெந்திய்
படிப்பினைய மானிடர்க்குப் பயிற்றிவரு மத்தாவில்
கடுக்குல வினையில்நின்று கானினைய ரெட்சைசெய்ய
சூற்றுய பன்னிர்ணடு நக்கநல்ல சீஷ்க்கிளத்

தெரிந்து திருவேதமநைச் செக்கத்தோர்க்கேயோடி

பெரும்பஸ்ஸியோர்பேய்பிடித்தோர் பெரும்பாட்டன் இமிரால்
வருதுவேரர் சம்பாணர் வாய்ப்போர் குஷ்டர்வீரி
யரும் பார்வையற்றவர்க் ளானேர் பி விதவர்த்து

இறங்கவரையு மெழுப்பி விவ்வுலக மீதுள்ளீலை

அறவோங்குந்தேவசத ஞமெனவே யொப்புவித்து
ஈனகொடு யூதரி ஏல் எமக்காகவே மரிடது
மானிலத்தில் மூந்கும்நாள் மரித்தோரில் நின்றுபிர்த்து

நாற்பதுஞன் சீஷுநுக்கும் நற்றுயாரானவர்க்கும்

ஏற்ற தரிசிலைகள் இவிதாகவே கொடுக்குப்
பரவோகத்துக்கேறிப் பத்தாம்நாள் இல்பிரித்து
சுருவேசுரன் றனையீய தரணியுள்ளர்க்கே திடமாய்

அனுப்பிக் கொடும்பஸ்தால் ஆதரவைப் பீட்டிரட்சை

மனுக்குலத்தோருக்கீந்து மங்காத் திருமீரகங்
வாழ்வதமையளித்தார் வல்லபரான் மேகம்
தாழ்விலாதங்கவர்பொற் குத்துப்பீர் மரனிட்டே

இவ்வித நன்மைபுரிந்த ஏசுசுதன் தாயான

தில்வியமிரியாயி செக்கத்திலே சீஷுநுக்கும்
மற்றுஞ் சகவருக்கும் மாதாவொப்ப விருந்து
உற்றிடுஞ்சுப்பதுயர்கட் கோரிய ஆதுதலாய்

நல்லவழிகாட்டி நற்சதனிடம் பீபாக

அல்லும் பகலும் அழுதேமண்ணுடிடுவார்
இத்த மன்றுட்டினைபே இனியமகஞ்சேட்டு
அந்தமுள்ள தூதணையே அரிபத்தீந்த தாயான

கன்னிமரியம்மாள்முன் கடிதாகவேபனுப்பி

தன்னிடம் வரவேற்ற சந்தோஷ வார்த்தைகளை
சொல்லுவித்தாராங்கதற்பின் தூயமரியம்மாளும்
அல்லவில்லாதவய தறுபத்தாருளுதிலே

ஆஞ்சகள் புடைக்கும் அரிய மகனுர்கரத்தில்

வாஞ்சகெகாண்டு மாதாவும் மதிக்கருந் தம்மாத்துமத்தை
ஒப்புவித்துப் பாக்கியமாய் உசிதமுற நன்மரணம்
முப்புவருமுந்துதிக்க முறையாயண்டந்ததற்பின்

திருத்தேக மாசந்தியிற் சீஷர்கள் வைத்தேயழுது

அருட்பிரசாதத்தித்தணை யடக்கமது செய்ய வென்று
கொண்டேகுமல்வேளை கொடியவோரு யூதன்
ஈன்டுசந்து ஆந்தியிற் கைபோட்டுப் போகாமல்.

மறித்தானுசந்தியொடு வஞ்சலைவன் கையுமொட்ட
குறித்தமனமீது துக்கங் கொண்டமுது பேதுருவை
மன்றூட ஒட்டுரெ மானது விடுக்கநவம்
அன்று அவர்புரிய வதன்பின் ஞங்தியவன்

தன்தோள் கொடுத்து தயவாகவே சுமந்து
நன்ரேடுவன் தோட்டமதில் நாடிமுன்பு கட்டிவைத்த
புதியகல்லறையதனிற் பொன்னுலக வீஸ்பரியாள்
அதிசய கிர்பாராத்தி அனைவருக்குந் தஞ்சமுள்ள
ஆவைமரித்தாய்தேகம் அதிக பயபக்தியுடன்
பூமதானம் புரிந்தார் போற்றிடவே அஸ்மானை.

மரியம்மாள் | மோகஷுத்துக்கெபேடலும்
பரலோக பூலோக இராச ஈஸ்வரியாக
முடிகுட்டப்படுதலுமாகிய காதை

விருத்தம்

நறை கமழ் கற்புநாரி நாயகி மரியம்மாளின்
அறைவதற் கருநந்தேகம் அடக்கமே செய்தயின்றால்
இநைவியாற்றுமதேகத்தோ டெமுந்துபோய்ப்பரலோகத்தில்
உரை திருமுடியையேற்ற ஏயர்க்கதை யுரைசெல்வேனே

அம்மானை

கருணைக் கடலாகுங் கார்த்தஞார் தாயான
திருமரியாள் தேகமதைச் சிறப்பாயடக்கமது
செய்துவிட்டகன்றபின்னாற் தேவன்னைப்புவைவிட்டு
துய்யானம் தேகமொடு கவிர்தநற் பரலோகத்
தம்மருவாதியாக அவரேறும் வேளொயிலை
சம்மணசோர் விணையிசைச் சங்கிதம் பாடவர
நந்திரன்பாதச்செருப்பாய்த் தாழில்வந்து நான்சேர
அந்தமிகுஞ் குரியனும் ஆடையாய் மேலிலும்
ஈராறு மீண்முடியா யிலங்குசிரம் வந்தமைய
கோருந் தாய்மரியாள் தித்தியநன் மோகங்குதலம்

உற்றிடப் பிதாச்சகதனே செந்தில்பிரீத்துகாந்து
தற்பரர் பத்திராசனத்திற் ருமே திருமரியைப்
பரிவாகவேயிருக்கிப் பரலோக பூலோக
அரசியென மோக்ஷமுடி அப்போது சூட்டினர்கான

இக்லோகர்க்காகவென்றும் இனிய தமதரிய
மகனுரீடுமிரந்து மன்றஷி யெங்களையே
மோட்சகரை சேர்ப்பதற்கு முழுநேச ஆவலுடன்
தாட்சியுந் தாயாருந் தான்வேஷ்டியோருவார்

இத்தகுங் கவியரியான் இவியதிருப் பாதமதைப்
பத்தியுடன் வோண்டிடுவோச் பாந்தரகிள் வீதாமல்
துன்பமிடமையற்றுச் சுகிரதமுறும் மோட்சமத
எம்பெருமாட்டியவர் ஏற்றக்கற்சகாயமதால்

அடைவார்கள் உண்மைமாறி யம்பரியவர்தனக்கு
இடமான காரணப்பேர் விலதையிங்கு செப்பிடுவேள்
அத்தாயடைக்கலத்தை யன்றினரைத் தேற்றினதால்
இத்தலத் தடைக்கலத்தா யெங்தநாமத்தாலும்

இதமாக அற்புதங்கள் இக்கில் புரிதல்பற்றிய
புதுமைமாதாவெனவே பொருந்துநாமத்தாலும்
பத்திமையா யுத்திரியம் படியோர்க் கருவியதால்
உத்தரிய மாதாவேச் ருக்ந்தாமத்தாலும்

தீராத நோயுளர்க்குத் தேற்றிச் சுகங்கொடுத்து
பாருவலில் நல்வாழ்வு பாலிக்க என்றுமென்றும்
நேராகவைத்துகினுல் நேசப்பத்திகொண்டு
ஆரோக்கியமாதா ஆனநாமத்தாலும்

ஓடுகிஸ்ற கபிபல் உருக்கள்கடல் மீது அக்கப்
பாடுபடும்நேரம் பத்திமையாய்க் கைதுருக்கி
ஶாந்தமாய் விட்டதினால் தாரணீயின் மீதுகப்பல்
ஏந்தியமாதாவென்ற இனிய நாமத்தாலும்

ஊர்துமலைக்கெட்டியி ஆங்கந தாரிசனத்தைச்
சீராரும் பெர்ணதெத்து சிறிய ஒரு பெண்மனிக்கு
ஆதரவாயியந்ததினால் அங்பாசிய ஊர்து
மாதாவென்ற இனிய வல்ல நாமத்தாலும்

கரலோகந் தேகாஞ்மா கட்ரோழியாய்க் சென்றதினால்
பரலோகத் தாயெனவே பக்ருநாமத்தாலும்
இன்னுமின்னுமத்தாயார் இயற்றுகின்ற காரணத்தால்
மன்றுவல்கோ ரஃதுபற்றி வளங்கிவருவர்நிதம்

எல்லா நன்மைப்பெயரால் ஏற்றித் துதிப்பவர்க்கும்
நல்லூரணிசொரிவார் நாயினிபுவிக்களித்த
செபமாலை கையேந்திக் செபமாலைத் தாயெனவே
நவமுடையாளைத்துதிக்கில் நாளீலத்தின் மீதினிலே
அவன் மாஸ்ருஞ் சாராமல் அழல்நாகில் வீழாமல்
நவமுடையாள் காப்பாற்றிச் செடுகிமரணயின்றி
நன்மரணமேயளித்து நற்கரத்தாற் கைதூக்கிப்
போன்னுலகஞ் சேர்த்திடுவாள் பூர் சீயறிந்துகொள்ளும்
இப்படியாய் நன்மைசெய்ய ஏற்றவரமடைந்த
செப்பரியதாயின் செபமாலையால்நடந்த
அற்புதங்களிற்கிலைதை யறிந்துமடியோர்துதிக்கூ
செப்பிடுவேன் கேட்டருஞ்சு செகமீதில் அம்மானே.

பதினையாயிருஞ் செபமாலைகளைப் பறிப்பித்த ஒருவன்மீது பதினையாயிரம் பிசாக்கள் ஏறிய அற்புதக்காதை

விருத்தம்

கதியறு ஞானசோதிக் காருஸ்ய செபமாலைத்தாய்
நிதியென ஒகத்தந்த நீளசோதித்தார்கள் தம்மையு
பதியினிற் பறிப்பித்தோன்மேற் பதினையாயிரம்பே யுற்ற
அதிசய காதைதல்லை அறைதுவேன்றியத்தானே.

அம்மானை

நற்றயாளனுணத்தி நாயகி மயியாய்
பொற்புலவு மிப்புவியோர் போற்றித் தமைத்துதிக்க
காமிநாதரெனவே காற்றும் முளிவழியாய்
பூமீதி ஹஸ்லாவர்க்குப் புனித செபமாலைய்
பத்தியறுத்தெபையைப் பம்மாக வேற்படுத்தி
அத்தகுமுனிவரதை யாரம்பஞ் செய்நாளிற்
கற்கசோனென்று களறுகின்ற ஒர்த்தால்
அற்புதச் செபமாலை யம்மாளிஸ் பேராலோர்
தேவாலயமியற்றித் திருநாளோக் கொண்டாடிப்
ழுவாகிகள்குழப் பொன்னுலக சல்பரியை

அரிய ரதத்தேற்றி யந்நகர வீதிசுற்றி
 வருபந்த வேளையிலே மகாதுஷ்ட ஓர்பதிதன்
 இந்திரசாலன் இடருடைய பால்லாத
 மந்திரவாதியவன் வர்மம்மிழவு மற்று
 தன்னுதரையனுப்பிக் தானச் சபைக்குடையோர் என்கினி
 அங்புடன் செபித்துவந்து அரியநற் செபமாலை
 எல்லாம் பறித்துடனே யேசுமுன்பு வாருமென்று
 சொல்லியனுப்பிவிடத் தூதுவுடமங்கேகி
 விசுவாசிகள் சபித்தக விளங்குசெபமாலைகளை
 உசிதமின்றி வல்வந்தமா யுடனே பறித்தோடு
 செபமாலைத் தாயாரைச் சிறப்பாக வைத்திருந்த
 நவமிகு ரதத்தின்கிட்ட நண்ணவே வீழ்ந்தெழுந்து
 பறித்தசெபமாலைகளும் பலடியாய்க் கொண்டேகி
 நெறிக்குணமில்லாத அந்த நெட்டுரே வஞ்சகளும்
 இந்திரசாலனிடம் ஏகிக் கொடுத்திடவே
 மந்திரவாதயவன் மகாமகிட்சியாயிருந்தான்
 இப்பெய்தி முற்றினையும் ஏகிக் கிறீஸ்தவர்கள்
 உச்சித திமிச்சுமுன்று யுரைத்திடவே யங்கவரும்
 இந்திரசாலனிடம் ஏகியே குத்திமதி
 நந்தயவதாயியம்ப் பங்கரவும் போற்சிறி
 அங்கு பொழுதையைக் கூடனாது அச்சபையினையழிக்கத்
 தவமிலா வப்பதிதல் ரூனே முயன்றெழுந்து
 மடையொன்று தான்பரவி வன்னிநகரப்பேய்கள்
 தடையற்றுவந்துவிதி தணக்குச்செய்யவேயழைக்க
 அதியுக் கிரமமுடன் அலகைகள் வெறிநாய்போல்
 இதுமில்லாக் கூச்சல்லைத் தெழுந்தோடியேவிரவாய்
 வந்தவை மேலிற் கடவை வந்துதந்துஞ்சென் அந்த
 மந்திரவாதியவன் மகாகநும் விசராகி
 கைகொல்களைக்கடிக்கக் கண்டவளின் தூதுவர்கள்
 செய்யகரங் கால்களுக்குத் திக்கெனத்துலங்கையிட்டு
 காமினாதரெனவை காற்றும் பெயருடைய
 மாமுளி திடிக்கிடமாய் வல்வந்தமாயிழுத்துக்
 கோண்டுபோய் விட்டிடவே கூனிக்களைல்லாமலவி.
 அஷ்ரவரை மஸ்ரூட அம்முளிவர் தான்பார்த்து
 இந்திரசா ஜெனு மிவளிடத்தில் நீங்களுமே
 வந்தவிதமேதனவே வழுத்தினுற் போவதற்கு

விடுவேண்டுமேயிம்ப வேகமுட னங்கவன்மேற
 ரூடுகூளிகள்தமக்குள் துட்ட முதன்மையுள்ள
 புதநாதன்றூனும் புழங்குமன வேகமுடன்
 ஒதலுற்று வங்வேளை யசிதமுள்ள மாமுனிக்கு
 என்பெயரே சுக்கிரேந்திரன் என்னுடனிடருடைய
 அஸ்பிலா வஞ்சகுண ஆசிமுதெனியனும்
 ஊத்தைதுடியன் உதிரமா காளியனும்
 ஆற்றுமக்கேடுவிழைக்கு மடங்காச் சனியனின்னும்
 ஐந்துகரமுடடோன் ஆட்டுத்தலையுடையோன்
 சந்துக் கொழுப்புடையோன் சடைகள்விரித்தானும்
 ஐயனுர் காடேறி ஆகைகுழுலக்கைக்
 கையனுர் பொம்மனெளி காத்தவிராயனுடன்
 மண்டித் தலையாவும் பனிப்பருமக் காலானும்
 குண்டிக்கொழுப்பானும் கொள்ளிவாய்ப்பெயானும்
 கந்தையைத் தூக்கியனும் கருவாட்டு முஞ்சியனும்
 பந்துமுழியானும் பக்கு மழப் பல்லானும்
 சடல் வயிரவனும் சனங்கன் நிறத்தானும்
 கடலீப்பொரி வாயானுக் கள்ளுமுட்டிகாத்தானும்
 ஆல்புவி யடியானும் அடித் துக்கெடுப்பானும்
 காலுமுனியாண்டியனும் காராயத் தொந்தியனும்
 அந்திப்பே யரவிரமும் அடிவல் பேபாயிரமும்
 குந்திப்பேய் ஆயிரமும் கூத்தாடியாயிரமும்
 கட்டைப்பேபாயிரமும் கழுதைப்பேபாயிரமும்
 மொட்டைப்பேபாயிரமும் மூளிப்பேபாயிரமும்
 ஜைமைப்பேபாயிரமும் உழுந்துப்பேபாயிரமும்
 காமப்பேபாயிரமும் சகலவித பேய்க்குமாய்
 திலையாயிரம்வரையிற் பறித்திவனதம்புரிந்த
 இதமிகுஞ் செபமாலைக் கேற்ற கணக்கான
 அதுதொடைப் பிளாக்கள்நாம் ஆண்டவன்றிருவரைக்கு
 துட்டனிவளிந்புஞ்சோம் களிர்தமுறும் மாமுனியே
 நீரே விடையளிக்கில் நிட்டுரேனுயிவணைப்
 பாளிலே கொன்றிடுவோம் பார்த்திபனேயென்றியம்ப
 அப்போ திமிங்குமுனி யருளினுர் கூளிக்கட்கு
 இப்போதிவனுக்கொரு இடரும்நீர் செய்யாதீர்
 எல்லே யணலெரித் யீண்முன்ன கூளிக்கும்
 அன்றவன் றன்னைவிட்டு அகலுச் செபமாலை

அம்மாளை மன்றாட அத்தாயார் சம்மண்டோர்

செம்மையுறுப்படையிற் சேர்ந்துறவே விண்ணிருந்து

இறங்கவே வினியெல்லா மேஷ்கியே சத்தமிட

அறம்பொருந்து மாழு விவர் அப்போ செபமாலை

மற்கிரத்தையோதி வழுத்தோர் பிரியதத்த

அக்தந்த வார்த்தைகட்டு அக்கினிப் பொறியாள

கண்காது வாய்முக்காற் அத்தாகவேயகன்று

மண்புவிள் மீதிலந்த மந்திரவானும்பதிதான்

நற்ககத்தினையடைந்து நாயிபதந்தொழுதித்

தற்பரி மகன்வேதந் தங்கிலே சேர்ந்தனன்காள்

இந்ததிசயந்தனையே இக்குள்ளோர் தாடுகேட்டு

அந்தச் செபமாலை யரியசபையானதிலே

மென்மேலுமேசர்ந்து மேலாக வேருள்ளி

இந்திலத்திலேயகையா ஏற்ற பெருவி கூடும்

ஆகித தளைத்தோங்கி அவகைகளையேவதைக்கும்

வாகுற்ற ஆயுதமாய் வளருகிற தபமாளை.

இருவறிய குமர்களுக்குப் பூமுடி சூட்டியகாளை

கட்டைக் கலித்துறை

நெறிதிகழுறை செபமாலையை யன்புடன் நீணிவத்திற்

பிறியத்துடன்செபித் திட்டகைம்பெண்டே ஞௌ பேதமக்கள்

எறிகடர்க் கற்பினைக் காத்திடப் பூமுடி சென்டுதலை

நெறிவூற மாமரி செய்திட்ட காதையைச் செப்புவனே.

அம்மாளை

செயலை யேசுபரன் திருவேந்தமே செறிக்கும்

ஐரோப்பா வக்கரையி லதிக எனிமைகொள்ட

கைம்பெண்டெனுகுபேதை காசினியி லின்றவிகு

பெண்மக்கள் தம்முடனே பெரிய மிடிமையுற்று

ம.ங்கள உடுக்கவழிக் கொருகுகெதியுமில்லாமல்

அங்கீராயவள் குவிக்கு அங்கிங்கு வேலைசெய்து

தொண்டுவருந் தானியத்தாற் குவலையத்திலோர்நேரம்

தெங்கடிமையாய்த் தங்கள்பரி திருத்துப் பற்றுமல்

ஏஞ்சியாங்க் கோரூப்புக் காய்க்கிழை யுண்டவர்கள்

ஏஞ்சலமாகிச்சிலநாட் தாங்காத பட்டினியும்

கிடந்தென்புந் தோலாகி கிட்டாததாலசனம்
 உஸர்ச்ரெடாப்டித் தேவையை ஒறுந்தல்கொண்டு வாடிவரும்
 நாளையிலே யவ்விதவை நாளிப்ரு மக்களுடன்
 ஈழப்போர் தங்களுக்கு ஏற்ற அடைக்கமமாய்
 உள்ளமீத் தாயாரின் உசிதத்திற்குக் கோவில்சென்று
 பின்மீனால் தம்முட்டே பேரின்ப நன்மையுள்ளாள்
 சுருபத்தை முட்டிட்டுத் தோத்திரித்து மன்றாய்
 ஆருதவி ஆண்டவளே அடியாள் பரதீசி
 என்குமர்களுக்கும் எனக்கும்தீர் தஞ்சமல்லால்
 மன்றபுரியில் வேறுதவி மாதாவே நாணவில்கீ
 என்றிரந் தழுதுகொண்டு எடுத்துக்கெபமாலைக்காரம்
 அன்றுபிடித்தேயோதி அவனுமவள் மக்களுமாய்
 வகுவது வழக்கமண்ணே மாமரியாள்முன்தினமும்
 திருவிழி திருப்பியிவர் செய்செபத்தைக் கேட்டிரங்கி
 அண்ணே செபமாலையம்மாள் அகுளாலோர் வர்த்ததனும்
 மண்ணிலவ் வெளியவர்கள் மனையினுக்கு வந்துகண்டு
 உங்கள் தகப்பனிடத் துற்றமுன்நாள் பட்டகடன்
 தக்கவிராகன்றாறு தாமிதோ ஏருமென்று
 கொடுத்தவனும் போன்பிஸ் ஒல் கோகதபசனி கணவதை
 எடுத்துத் தன் மக்களுக்கு ஏற்றநல்ல பூஷண்கள்
 தம்முடனு ஓப்புகளுந் தாமசெப்பு போடல்கண்டு
 அம்மானிலப்பெண்கள் அதிக பொழுமை எகாண்டு
 மாலைத்திரித்தொழிலாற் பாளவயவ்விருக்குமர்கள்
 திரவியங்கள் பெற்றிவைகள் செய்தாரென்றேசிரித்து
 ஆவலாதியுரைத்து அக்குமர்களையேச
 பூவையவ்விருவர்நொந்து புலம்பியழுதுகொண்டு
 சென்மபவயில்லாமற் தேவதாய் உற்பவித்த
 நன்மையுறந்திருநாள் நடக்கமள்ளையத்தினத்தில்
 கோவிலுக்குச் சென்றமுது கும்பிட்டு மன்றாயிடத்
 தாயேயுள் சன்னிதியிற் நமியோர் செபமாலை
 ஒதிவற்றதற்காய்ந்தீர் உள்ளத்திராங்கிசெய்யங்கள்
 நாதையிடம் பட்டகடன் நாதனெருவர் கொண்டுவந்து
 தந்திடந்தீர் செய்த இந்தச் சட்டையுடுடவை
 அந்தந்த நாம்வாங்கி யணிந்தன்றன்றேவேனம்
 தின்றுவரக் கண்டு எழைமத் திட்டியே வேசித்தொழில்
 கண்டகண்ட பேருட்டே கடுசிப் புரிபணத்தால்
 இப்படியே வந்ததென்று இவ்வூருப் பெண்களெல்லாம்
 செப்புந்தாயேயெயக்குத் தீராதமாணபங்கள்

செய்யுரு ரெம்மாவித் திலுடைய நிந்தைகளை
 ஜயையோ சற்றும்நாம் ஆகனோயிற் தாங்குசற்கு
 ரலுதில்லை நீர்ரங்கி எளிய குமரெங்கனுக்கு
 சிலதுணைசெய்தருளுஞ் செபமாலைத் தாபெயனவே
 இரந்தவர்களுங்கேட்க எல்லோரும் பார்த்திருக்க
 வரத்தருங்கிருபையுள்ள மாதா அதனாலே
 அந்தரத்திருந்திரங்கி அஸியன்யாய் ரெண்டுமுடி
 சந்தரக் குமர்கள்தலை குழந்துவந்து நின்றிடவே
 அவ்வேளையோர்சத்தம் ஆகாயமிதிருந்து
 செங்கவையுறுமிக் குமர்கள் சிறந்த கற்புறுநெறிக்காய்
 இப்புமுடி புனைந்த தென்று தொனித்திடவே
 அப்போதக் கோயிலுற்றூர் அஞ்சியதிசயித்து
 தாங்களறியாதுசெய்த தவறுகளையே பொறுக்க
 மாங்குயினா ரக்குமர்கள் மலர்ப்பதத்தில் வந்து நின்ற
 மன்னிப்புக்கேட்டு மாதா செபமாலைக்
 கன்னிசெய்த அற்புதக்கதைக் காசினியெங்குமறிய
 வெளிப்படுத்தி அத்தாயில் மேலானபத்தி வைத்து
 ஒழுக்கழுடன் வாழ்ந்து வந்தா ருசிதமுறவ் வீர்குமர்கள்
 நம்மையன் நகர்த் தலைவர் தானமூத்துக்கொண்டேனி
 செம்மையுறுங் கன்னியர்கள் சிறந்த மடத்துப்படுத்தி
 அதிவிருந்து அன்புதர்ம் அடக்க பயபத்தியுடன்
 நிதமும் நடந்தொழுச் சேராக நன்மரணம்
 அடைந்தார்களென்றங்னை அற்புத வரலாற்றின்
 திடம்பெருசாரியருந் தீட்டுவைத்தார் அம்மானை.

தற்கொலை செய்திருந்த ஓர் துரையின் மனைவியை உயிர்ப்பித்து காதை

விருத்தம்
 அற்புதச் செப மாலைகை யேந்திய
 தற்துரை யொரு வன்மனை மாங்குமே
 தற்கொலை செய்திருந்து மவனுயிர்
 பெற்ற காதையைப் பேசிடு வேண்டோ.

அம்மானை

தித்திலந் தவளுசிப்பி நிறைந்தகடல் சுற்றுப்பெரும்
உத்திராதி ராட்சியத்தில் ஓர் துரைமகன்தானும்

செபமாலைத் தாய்பேரில் தீராதபத்திகொண்டு
தவமாலையாலேயத் தாயாரைத் தோத்சிரித்து
தன்னுடை யரண்மனைக்குச் சுற்றுப்பிறம்பாயோர்
ஸின்னக் குடிசையது செய்துஅந்தத் தாயார் திருச்

சுருபமொன் ரத்தைவத்து சுகுணப்பயபத்தியுடன்

கேராகத்தினந்தினமும் நேசகன்னித் தாயர்முன்பு
செபமாலையாலே செபம் புரிந்து அத்துரையும்
தவமாரியாள் பாதமதை நம்பிப் பளிந்துவந்தான்

இப்படியாய்த் துரையும் இராமாருவேளையிலும்

அப்பரம கன்னியரின் அடைக்கலத்தையே வேண்ட
அச்சிறிய கோயிலுக்கு அவன்போய்ச் செபமாலை
உட்சித நற்பத்தியுடன் ஒதிவருவதுண்டு

இந்த வழக்கமதாய் ஏனுவதை அங்கவனின்

சொந்த மணையாள் சகிர்தமென்று பாராமல்
பர இன்றியிச் சோரம் பண்ணுகிற ஸென்றவளும்
ஏரவு மனதில்வைத்துக் காதலனும் வந்தவட்டச்

என்நேசமல்லாமல் இன்னுமொரு ஸதிரியின்

தன்நேசபாசமது தானுமக்கு உண்டிலையோ
சொல்லுமென்று கேட்டிடவே துரைமனையியைப்பார்த்து
எல்லா உக்கபெண்டகட் கேமகிளை மேலாகப்

பூண்டவொரு கன்னியிலே பொருந்துநேசம்வைத்தவ்

வாஸ்டவளிடம்போற தறியுமிது உண்மையென்று
சுறுத்துரை கேட்டு அந்தக் கோதை விளங்காமல்
மாறுசெய்கிறுன்னவே மனதிற் கரவுவைத்து

வருமந்த நாளொருநாள் மனைவியுந் துரைதானும்

இரவிற் சயனமுற்று இருக்குந்நேரத்தில்நடுச்
சாமதன் பின்னுகச் சட்டென எழுந்துதுரை
தாமதங்களில்லாமற் றக்கதிருத் தாயாரைத்

தோத்திரிக்கக் கோவிலுக்குத் தூங்குமுடன் போகிடவே

ஆத்திரமுற் றங்கவளும் அச்சுதைத்திலேயெழும்பி
முங்புகொண்ட வீண்டிலைவால் மொய்குழல் கணவனிலே
வங்புடைய கோபமுற்று மாதைனையே விட்டவனும்

வேற்றுமுகம்பார்க்க வெளிப்பட்டா னிங்குமனம்

ஆற்றியிருப்பேலே அல்லாதானேறுவு

என்னத்துக்கென்று ஏந்திலையும் கத்திகொண்டு
 நன்கழுத்தைக் குத்தித் தற்கொலைசெய்தேயிறந்தாள்
 இவ்விதம் மனைவியவ விறந்தசெய்தி தான்றியா
 தங்கிராவிற்றேவ அன்னையுள் செபமாலை
 ஒதவே சென்றதுளர உதிதமடனே செபத்தை
 மாதயவுடன்முடித்து வந்துதனதறையின்
 கட்டிலின்மேற் கையைவைக்க கிந்திரமாய்த்தோற்ற
 சட்டெலவே விளக்கைத் தாவைன் கொளுத்திவந்து
 பார்க்குமந்த வேளையிற்றன் பாரியும் பிணமாக
 ஹற்றுண்டிரத்தவெள்ளம் ஓடிக்கிடக்கல்கண்டு
 அத்தனமைவனறைய யங்கொருவர் போகாமல்
 மெத்தப்பெலனுயப்பூட்டி விரைவாகக் கோயில்கென்று
 அழுதான் விழுதான் ஆண்டவளின் பாதமலர்
 தொழுதான் தொழுதுண்ணீர் தோய ஆரூப்த்தரையில்
 ஜயயோ தாயாரே அனியாயமாய்மனைவி
 வெப்ப சரவவைத்து விண்மோசஞ்ச செய்தாளே
 உயவதினியேது உன்னுணையதல்லாமல்
 வையகத்திற்றப்ப வழியெனக்கு ஒன்றுமில்லை
 அரசாட்சியாரரிந்தால் அக்கொலைதனப்புரிந்த
 கரவுடையோன்றெண்கே கடுவதைகள் செய்வார்கள்
 உம்மைந ன தோத்திரிக்க ஒவ்வொரிரவினிலும்
 அம்மனியே வாறதினால் ஜீயா என்பெண்சாதி
 சந்தேகமுற்றுத் தற்கொலைபுரிந்தாளே
 இந்தக் கொலையால் ஏந்திலையாள் ஆத்துமமும்
 நரகத்தில் வீழாமல் நாயகியுமதுதிருக்
 கரமுற்ற பாலகளைக் கையெடுத்த மன்றுடி
 அந்திரித்த இவ்வேளை யடிவானுக்கேயுதனி
 தந்தருணமென்று தயவாயிரக்குமப்போ
 அந்தத் துரையின் அரியமனையாள் தானும்
 எந்தை செபமாலை இராக்கினி புதுமையதால்
 உயிர்த்தெழுந்தறைக்குள்ளிற்று உரத்தகத்தமாய்த்தனது
 நயக்குண காதலனை நட்பாகக் கூப்பிடவே
 அழியக்காளிகேட்டு உட்னேடி வந்திந்த
 வேளையென்ன வேண்டுமென்று விளவத் துரைசாணி
 சொன்னாள் கணவரைக்கு தூயசெபமே புரிய
 அன்னையரி கோயிலுக்கு அடியாள் தான் வாறதற்கு
 தவவினைவந்தேதிறக்க காலனுக்கோதுமென
 நிதானமியக்காரி நிமிஷத்திலேயோடி

இந்தவர் வாறதனை யியம்பத் துசையவனும்
 அந்தப்பணிலிடத்யா எனவளொயேநோக்கி
 மீண்டுமே நியேகி மெல்லியவளென்மீண்டும்
 தான்தானே என்னைவராக் சாற்றினடுக்கு உல்லாய்ப்
 பார்த்துவாவென்றுசொல்லப் பணிவிடைகாரியேகி
 சாற்றினால் வந்துமது தெயல்வளாமெனவே
 கேட்டுக் கூரையெழுந்த கிருபையுள்ள ராக்கிளியின்
 தாட்கமலம் நெஞ்சிருத்தித் தனதறைக்குட் போய்க்குதலை
 திறக்கமீண்யாளவருந் திட்டிரனவே போடிவந்து
 சிறப்புடைய காதலவுமுன் தெண்டனிட்டறியாமல்
 புரிந்தபிழையைப்பொறுக்கப் போற்றி பயின்னுவிருவர்
 அனுந்தேவ தாயாளின் ஆலயத்திலையேகி
 இந்தங்கள் செய்த இனிய செபமாலையம்மாள்
 சந்தரப்பதமலகரத் தோத்திரித்து வாழுமட்டும்
 அத்தேவதாயார்க்கு அரியதொன்று தாம்புரிந்து
 உத்தமமாகவிருந் தொழுகிவரும் நாளையி லை
 நடந்தஇப்புதுக்கமதனை நானிலத்துக்கோரறிந்து
 அடங்காத் தனையூடைய அம்பரி செபமாலைப்
 பத்தியது மேலோங்கிப் பசாகச் செயம்புரிய
 முத்துவழிகாட்டிநின்றூர் முதுவகில் ஏம்மாளை.

இறந்த முவரை உயிர்பித்தகாதை

விருத்தம்

நீற்புவியி வாடறுத்து இதற்கு விற்போன்
 நேசமைநார் த ரி ஸமுத்தொ னினா பொன்றன்னை
 பாஞ்சிகொடுமை யென்ததரியாப் புத்தியாலே
 பதைத்திடவே வெட்டரைத்தம் வரப்பயந்து
 தாழ்வரிய போற்ணைக்கு ஓளாவிக்கவந்து
 தாயறியா செருப்புவைக்கத் தனையள்மாழக்
 குழ்கொலைக்காய்த் தாயினையே கணவன்கொல்லத்
 தாயமரியுயிர்கொடுத்த தொகைசொல்வேனே.

அம்மாளை

இன்னும் பொலோஞ் தேசத் திலகுலுபிளின்ஜென்சோல்
 அள்ள ஒரு ஹரில் ஆடறுத்து இறைச்சிவிற்கும்

மர்த்தினெனுமொருவன் மீண்யாஞ்சுடன் தாழும்
 பெற்றவிரு புத்திரரும் பேணமுடனேயிருந்து
 சீவியமானதினைச் சொல்லார் மன்னுளில்
 ஆவிநிக்கர்த்த இளம் அருஞ்சோயைக் தொட்டிலிட்ட
 தத்தையருந் தாயாரும் தாடினே ரவுவவுக்காய்
 அந்தமலை விட்டகன்று அவர்வெளியாற் போன்றின்பிள்
 அவ்வேளை முத்தமைந்தன் ஆடு தந்தைதான்றுக்கும்
 செவ்வையுறும் பாவனையாய்க் தீட்டியவோர் கத்தியினுல்
 சிறியமைந்தன் றஸ்கைவெட்டச் சிக்கென்றிரத்தவென்னம்
 மறுகிடாதேயோட மன்மிகப் பயற்தோடி
 அப்பமது கட்டெடுக்கும் அரியபெரும் போறணைக்குள்
 செப்பமுட னேபுங்க சீக்கிரமதாக அதன்
 வாசலையே கருஞ்சல்களால் மறைவாகவேழுடி
 மோசம்வராதபடி முத்தோ னெளித்திருந்தாள்
 அதன்பின்னாற் ரூயவனும் அங்குவரும்போதினிலே
 விதமின்தமாய்க் கருஞ்சல்களால் மிக்கபெரும் போற்ணையின்
 வாசல்மறை பட்டிருக்க மாதவனுங் கண்டு அந்தத்
 தூசகள்மேலென்றுப்பைக் துரிதமுடனே கொழுத்தி
 சென்றபின்னாற் றியெரியச் சிறுவனால் பட்டவுடன்
 அன்றுவெளியால்வரவே ஆரம்பித்தாலுந்தந்தை
 ஆய்க்கிளைசெய்வாரெனவே யஞ்சி யகங்கலங்கி
 கூப்பிடவுமேபயந்து குடங்கியிருக்கையிலே
 அந்தியளாவியவன் அங்கமதி கைமோதப்
 புத்திரனுமேயிறந்து போறணைக்குள்ளேகிடந்தான்
 அங்கேயதன்பின்னால் அப்போறணையருகே
 நங்கையவன்தாயும் நடந்துவரும்வேளையிலே
 மனிததேகம்பொகங்கி வாடைநாற்றற்மலீச
 வணிதையோர் கோலெடுத்து வன்னி நெருப்பைத்தனித்து
 ஆத்திராத்துடன்பார்க்க அன்பாகத் தானீஸர
 முத்தமைந்தன் போறணைக்குள் முடங்கிக்குடங்கியிர
 ஸ்த்திரந்து தான்கிடக்க நெஞ்சும் படபடத்து
 வேர்த்தாருய் வேர்வைசிந்த விழுந்து நிலத்தினிலே
 ஜையயோ என்மகளே ஆரமுடை தீங்கனியே
 துய்யசந்திரோதயமே தூண்டா மனிவிளக்கே
 தித்திப்பே தெள்ளமுடை தீங்கனியே மாங்குயிலே
 புத்தமுடை தீருமிக்கதப் போறணைக்குள்ளேபுகுந்த
 விதமறிந்தால் நான்நெருப்பு மேவிவிடுவேனே
 பதறுதிப்போ அங்கம் படபடத்து உம்மாலே

என்னசெய்வே நேதுசெய்விவன் என்னுடையகண்மண்யே
உன்னோவிட்டுநாளில் வுலகத் திருப்பேனே

என்று பலவாறுக ஏங்கியேங்கிப்புலம்பி

அன்று இனம்பாலகளை அவனுமே போய்ப்பார்க்க

கத்தியினுல் வெட்டுண்டு கடல்போவிரத்தவெள்ளம்

தொட்டிலுக்குள்ளேபரந்து தோன்றவிறந்திருக்கக்

கண்டவளுந் தஞ்சலைமேற் கைகளைவத்தேபுவம்பி

அன்று அலைகடவின் அதிர்முழக்க மொப்பதொந்து

அமுதாள் விழுந்துநிலத் தங்கமெங்கும் மண்புரள்

விழிந்ராரூய்ச்சொரிய விம்மினிம்பி யேமாழிவாள்

என்மகனே பொன்மகனே இளங்கணி கீய தீங்தேனே

உன்னைக் கொலைபுரிந்த ஒன்னவராரோவற்யேன்

பசியிறு மேனிதணப் பார்க்க அன்ளாய்வயிறு

எரியுதே பெற்றெடுத்த என்னினைய பாலகனே

ஏத்தியினு லங்கமதைக் கண்டதுஷ்டமாய்க் கீறிக்

குத்தி வதைத்த கொடியவராரோவற்யேன்

கற்கண்டே கான்முளையே கானிருக்குந் தேன்கதையே

விற்கொண்ட மெந்துகலே மேதினியிலெநிதழும்

தாராட்டிப் பாராட்டித் தந்தமுதை நான்வளர்த்த

ரோன் கண்மனியே செகத்திலிருந்தனையோ

கன்னஸ்மதலைமொழியே காசினியின்மீதுமது

புண்சிரிப்பைக் கேட்டுமெனம் பூரிப்ப தெக்காலம்

எவ்வே யிருந்திருந்து ஏங்கிமனம் புண்ணுகி

அரையவள் மனம்பதறி ஜியையோ ஆண்டவனே

என்கணவன் வந்தாள் என்னையல்லோ கொன்றதென்று

வங்பழியெடுப்பாரே மாதாவேயெங்றுதொந்து

கோகமுற்றவளிருக்க துரிதமுடனேகணவன்

வேகமுடன் போனலுவல் விரைந்துமுடித்துடனே

வந்தாள் மனைதனக்கு மைந்தரிடுபேர்களுமே

அந்தரேத்திரந்து அங்கே அகையாத

கட்டடையைப்போலவே கிடக்கக் கண்டு மஜம் பகறிக்

கிட்டநின்ற காதவியைக் கேட்க அவனுற்றுத்தல்லாம்

கொல்லவே நம்பாமற் தூருகக் கோபமுற்றேன்

பொல்லுத் தடியெடுத்துப் போட்டான்தியவனும்

பட்டே கதறப் பாதகணவள்தனது

கட்டிக் களிகளையே கபடாகக் கொன்றதென்று

மீண்டு மடத்திடவே மெல்லியவன் மன்றையின்மேல்
தன்டாக்கோல்மோசித தையவவனும்மரித்தாள்
பின்னாற் சினி தெனிந்து பேசுஞ்சிகில் மனது
தன்னிலே கொண்டவனும் சமீப்புடனே கூறி இலாான்

அரசாட்சி யாரறிந்தால் ஜையபோ என்னையல் லொ
ஏரவாயக் கொலைபுரிந்த கபடனென்றுடன்பிடித்து
விலங்கிட்டுப்போவாரே மேற்கீழிலே வயனக்கு
நலங்கிட்டும் வாறேது நாயகி செபமாலை

அம்மாள் ஆண்பாவி யடியேனுக்கென்றவனும்
விம்மி விம்மி நொந்தமுத விரவாகவேமரித்த
அந்தப் பின்மலூன்றை அவனெடுத்து வண்டியின்மேற்
இந்தப் பிரவாயம் சீக்கிரமதாகவைத்து

வையத்துள்ளோரறியா மறைவாயிராவடுத்த
கையிருளாம் வேளைகொண்டு மனமிடத் திகிலாகி
கின்றெம்பே ரம்மலையின் சீர்த்திசெறி யாலயத்தில்
வளமாக வைத்திருக்கும் மங்காச் சுவி செலி

ஆக்காவின் கையா ஆசிதமாய்ச் சுத்திரித்த
பாக்கியசெபமாலைதந்த பரிசுத்த நாயர்ப்படத்
திடங்கிட்டி வண்டியையிட் டிறுங்கியாந்த அன்னைமுன்னே
அடங்காப் பிரவாய மாகவே வந்தவனும்

கைகுவித்து விழ்ந்து கருணையங்கடலால்
துய்யகள்னிமாதாவைத் தோத்திரித்துச் சோல்வனுற்றுஞ்
ஆண்டவன்ன தாயாரே அடியாணெனதுமைந்தர்
மான்றே கிடத்தல்கண்டு மலைவிகொன்ற தென்றுவான
அறியாது நான்கொலையை ஜையபோ செய்துவிட்டேன்

பொறியிலெலி போலானேன் புவியிலரசாட்சி
என்னைப் பிடிப்பாரே இடர்வினைகள் செய்வாரே
அன்னையே யும்மையன்றி யாதரவுதொன்றுமில்லை.

பாவிக்கைடக்கலமே பாக்கிய சுஞ்சோதயமே
சிவியத்திலூரங்கியே செல்வமுள்ள தாயாரே
உம்மஞ்சு சலுகைதனை போடியேதேயினர்கள்
இம்மையி வடையாதா ரெவருமில்லை நாயகியே

பின்னைபிழை செய்திடினும் போமுதத்தாயாரும்
தன்னாலும் முண்டாமோ தாசனையறங்கருதவி
அந்தரித்த இவ்வேளை ஆக்கியே நீர்புரிந்து
ஈழந்தனையிரந்து என்மேல் மனவிரக்கம் வைத்தருனும்

என்று அழுகையுடன் இரந்துமர்த்தின்வேண்டிநிறை
அன்று வஸ்திமிதிருந்த அப்பினையின் மூஸ்ருமூடன்
உப்பிரதைந்ததிசயமா யுடனெழுந்தாரங்கவர்க்குள்
நயமூடைய தாயவஞ்சும் நன்னியிலையோனை பயக்கல்

தனிலெடுக்கி முத்தமைந்தன் றன்னையே கைப்பிடித்து
வனிதையவன் வந்துதிரு மாதா படத்தின்முஸ்னுய்
சாஷ்டாங்கதெங்டனமாய் தான்விழுந் தழுகிரக்கும்
மாட்சிமேசேர் காதலை மாதவன் கையாற்பிடித்து

எழுந்திருமென்றேயுரைக் குளிய குரல்கேடைவுடன்
அழுந்தமேல்நோக்கியே யவன்பார்க்கும் வேளையிலே
தனது மணவியையும் தலையரையுங்கண்டவுடன்
மணமடங்காச் சந்தோஷ வாருதியில் மூழ்கியுடன்
கட்டிப்பிடித்துக் கண்மணிகள் தம்மைமுத்தம்
இட்டேயரவணைத்து ஏந்திமடிமேவிருத்தி
இந்தப்புதுமைசெய்த இனியதி ட நாயகியின்
அந்தப் படத்தின் முன்ன யடிபார்வையெல்லோரும்
தாயார் தமைப்போற்றித் தாரணியிலே தமது
காயமிருக்குமட்டுங் கைவிடாதேயவர்க்குத்
தொண்டுபுரிந்து தூயவளையே வாழ்த்தி
நன்றாக வாழ்ந்துவற்றார் தானிலத்தில் அம்மானை.

செபமாலைப் பத்தியால் ஓர் குருவானவரைச்
சுத்துராதிகள் கையில் நின்று காப்பாற்றினா காதை

விருத்தம்

அனுளது யிகமலிந்த அன்ளையின் செபமணித்தார்
கருணையாயோதிநின்ற கதிந்தவோர் குருவினுக்கு
பெருமிடர் செய்யவந்தோர் பின்னிட்டு ஒடுக்கற்குத்
கிருமரி நவம்புரிந்த செய்தியைப்பகருவேரே.

அம்மானை

செல்வந்தனைத்துச் செழித்தோங்கியேவினங்கும்
வல்ல பிரான்கவெறும் மாதேசமானதையே
அண்டுமையிதாருவெறும் மந்நகரிலே யொகுவன்
நன்றாய்க் குருப்பட்டம் தாடியடைந்தேயவறும்

முதற்பூசை செய்வதற்கு முக்கியமாய்க் கோவிலிற்போய்
 இத்துடை நூட்புகளை யெடுத்தனிந்து கொள்வேன்
 வேத விரோதிகளும் வேகமாய் வந்து அந்த முயற்சிகள் படிக்கப்படும்
 நிதகுருவானவரை நெருங்கி வளைந்தார்கள் முயற்சிகள் படிக்கப்படும்
 அச்செயலிக் கண்டு அந்த ஆவயத்திலுற்றவர்கள் கீழேக்கிடையில்
 அச்சமிக்க கொண்டெடுத்து அவ்விடத்தைவிட்டோடு கீழேக்கிடையில்
 அவ்வேளொய்க்குருவ தானேருந் தப்பதற்கு
 எவ்வழியில்லாமல் எடுத்துச்செப்பாலைதன்னை
 கையிலே தான்பிடிக்கக் கண்டு அந்தச் சத்துருக்கள்
 வெய்யனிமாய்ப்பறித்து வேகம் நெருப்பினிலே
 போட்டபிஸ்பு அக்குருமுன் புகள்ளுந்தீ யெவ்வேதம்
 தாட்டிகார யெங்களுக்குக் காற்றெனவே சந்யாசி
 சொன்னார் கிறிஸ்தவன்நான் தூயசெப மாலையெனும்
 அண்ணையர்களுந் தொவாடுசெய்யும் அவர்பிள்ளை பென்றிடவே
 கேட்டப் பகவைரென்லாம் கெற்சிதங்கொள்ளும்வேளை
 மாட்சிலை யுள்ள மாதா அதிசயத்தால்
 அண்ணையர்களுங் கண்கெட்டு அங்கிய்கு கைகளிலை
 வினைசெய்ய மாதவற்கு விரோதிகள் தடவியந்தக்
 குருட்டாட்டம் மேலாக கோவென்றமுகலறி
 இருடைகளை ராபெழுந்து எல்லோரு மோடியபிஸ்
 சந்தோஷமுற்று அந்தச் சத்தியவேதக்குருவும்
 வந்துமற்றநாட்பூசை மகிழ்வாக வைத்தபிஸ்பு
 சத்துருக்களும்பரித்துத் தாம்சிநெறுப்பிலேபோட்ட
 சத்த செபமாலைதன்னைத் தூயோனும் போய்ப்பார்க்க
 அத்திருக் செபமாலை யற்பனுங் கருகாமல்
 உத்தமியருநாலே யொளிகொண்டு விசல்கண்டு
 பத்தியுடனேயதைனப் பதனமாய்க் கையாலே
 அத்தினத்திலே யெடுத்து அந்தக் குருவட்டனே
 எல்லாருங் கோயில்கெண்று இந்தப் புதுமைசெய்த
 வல்லசெபமாலையம்மாள் மதிப்பதத்திலேவிழந்து
 அண்ணையரே எங்களும் ஆதரவே தாயாரே
 இன்னைத்துருக்க விடத்தில்லின்றைமக்காத்த
 உங்பேரிரக்கமதை யுலகில் மறப்போமோ
 அங்பேயேம் மாதாவே ஆசியேயன்றிரந்து
 அஞ்சல்கெய்து சென்றுகில் வன்னைசெபமாலை திருத்
 தஞ்சம்விசேஷிக்குமிடம் தாமேயிலங்கையிலே

மருதமடு சின்னைமடு வரமெனவீ ரிஸ்தலங்கள் அதைகிடித்துகிறார்
பிரதான யாத்திரைக்குப் பேர்போன் நானினது என்னிலூம்பூரை

இந்தக் தலங்களிலே என்னிலூர் ரோகமுறையில் பூர்வம்

அந்தக் கேப்பிடித்தோர் தூண் பாண் வகுப்புக்கடயமாக்கி

நொண்டிமுட்டு சப்பானர் நுவலு ஏருப் பார்வையற்ற கூடியதைக் கண்ணாடு ரூமர் கடியகுஷ்ட ரோகமுள்ளோர்

இன்னும் பலவினிக் கேள்வரவர்க்கடங்களுக்கும்

அங்கே செபமாலை பமாள் ஆரோக்ஷிபங்கொடுத்து
பாவப் பின்னிகளிலூற் படர்ந்தாற்றுமஞ்சிகைத்தோர்

யாவர்க்கு மித்தாயார் ஏற்க *உச்சாரணைத்தைச்

செய்யமன்மீதுநல்ல தேவேவதல்கொடுத்து

துய்யசதனுரமருஞ் சுகிர்த சற்பிரசாத

விருந்துமருஞ் சித் திவ்விய மேலோக பொகுத்தை

பெருந்தொகையதாயருள்வார் பேரின்பெருக்கினியும்

இத்திருத்தாயின்துய இலங்குசெப மாஸியின்

உற்ம புதுமைமெத்த உண்டு அவையெடுத்து

சிறியேன்நானுமெழுதில் சிறந்த இந்த அம்மாளை

பெரிதாய் விரியுமெனப் பேதவிப்புக்கொண்டு அஞ்சி

சுருக்கமாய்ப்புல்லறிவோன் தொடர்ந்த இந்தமட்டுமெந்தன்

அருட்தாய் செபமாலை அம்மாள் தூண்யாலே

இயற்றினே வீத்தாயார் இலங்குசெபமாலைகரம்

நயத்துடனே தான்பிடத்து நானுமந்திசந்தியிலும்

செபித்துவரு மானிடர்கள் தினரகிற போகாமல்

தவத்தாயாரின்துய சலுவையருளாலே

இவ்வுலகிற் சத்துருக்க விடத்தில்நின்று ஈடேற்றிற்க

திவ்விய மோட்சஞ்சேர்ப்பார் திட்டமுடன் நம்பிடுவீர்.

அரியதிருத்தாயாரே ஆனந்தவாருதியே

மரியாம்பிள்ளைப்புலவன் வகரந்துமது அம்மாளை

இப்பவிக்கு நன்மையென இவிதாய் வெளியில்விட்டேன்

தப்புடைய பாவியான் தாயேயேன் மீதினிலே

திரு இரக்கம் வைத்தெனது தேவியோடு செயருந்தன்

அரியபெயரெப்புண்ட அன்பான சோநரியும்

மருக்கமைத்துவர்பேர் மானிலத்தின்மீதுசத்திய

திருமறைக் கிறிஸ்தவநாற் செனர்கள்யாவர்க்குமன்பாய்ச்

செழிக்கவுன் நிறு ஆசி திருமகனாற்வேண்டிக்

களிப்பாக விந்தவர்கள் காசினியில் வாழுவதது

* உச்சாரணம் — பாவசங்கிர்த்தஙம்

ஊவியடியேளெக்கும் பரிந்துமது ஆசிதந்து
ஶாவுவரும்நேரம் நாயேடுர் முன்புவற்று
வஞ்சகப் பிசாசிடரால் மயங்கிச் சோாராதவண்ணம்
தஞ்சமாய் ஸின்றுதலி தமியேளெக்கருளி
நல்லமரணை தந்து நாயிகியெளெக்கட்டிச்
செல்ல மோட்சதலத்திற் சோத்தருள்வீர நாயாரே.

மருதமடுத் திருப்பதி வைபவம்

கலித்துறை

அருட்பிரசாதி செபமாலைத்தாய ரணேகநன்மை
இருப்பவம் நீக்கி யெமக்கருள்வா ரவரின்புதுமை
மருக்கடவிந்த உலகெங்கும் பாயும் மருதமடுத்
திருப்பதி வைபவ மானதை யாளிங்கு செப்புவனே.

அம்மாளை

எல்லோனுடைய மீராறு மீன்முடியும்
வல்ல மதிப்பதமும் வடிவலங்கா ரந்துவங்கக்
திருமருத மாமடுவிற் சேயரெமக்கேநிதமும்
அருண்மாரியைப்பொறிய அற்புதமாய் வந்தெழுந்த
செபமாலைத் தாயாளின் திருப்பதியின் வைபவத்தை
உவமாணமாயெடுத்து ஒதிடிவேன் கேட்டருளும்

• ஒராயிரத்தைஞ்சூற் ரேருபதிளெட்டாண்டுதோட்டு
ஒராயிரத்தறுநாற் ரேரைம்பத் தெட்டாண்டு
ஏறுமட்டுமிஹ்த இலங்கா துவிபமதில்
தேவாரங்காட்டி செலுத்திய போர்த்துக்கீசர்

தமதுடைய காவமட்டிந் தளைத்தசத்திய வேதமதை

* இமல்போலழித்துவிட எழுந்துநின்ற ஒல்லாந்தர்
துப்மாற் சிறீஸ்தவர்கள் தமச்சுவந்த விக்கிணங்கள்

இம்மாத்திரமதென் ரெடுத்துரைக்குந் தன்மையல்ல

கல்வீன் மதத்தைக் கருதிதின்ற ஒல்லாந்தன்

பொல்லாத துவுடன் பயுங்குமன வேகமுடன்

அன்னுட் கிறீஸ்தவர்க ளானவர்கள் பிள்ளோகளை

தன்னுள்ளைக் குட்பட்ட தப்பறை யும்பதித

பாடசாலைக்கனுப்புப் பட்டவேண்டு மேஜருமின்னும்
 வாடாத சுத்திரத்திப் பழையின் விசாரன்
 நம்முடைய வேதகோள்கை சுகலை சுடுமிஹிறுச்சுடு
 செம்மையாய்த் தன்மைறயிற் சேர்ந்ததெல்லாகுமொநாசு
 வாழ்ந்திடவே வேணுமெஸ்ரும் வன்கொடிய கட்டளைப்
 தேர்ந்தவனுமேவிடுக்குச் செப ஆவயக்களையும்
 இடுத்துத் தகர்த்தெறித்து ஏற்றசூபங்களையும்
 அடித்துடைத் தெறிந்துமிக அனுசாரங் செய்துவந்தான்
 இன்னுந்தன் கட்டளைக்கு ஏற்காமலேநடக்கும்
 தன்மைக் கிறிஸ்தவர்க்கு நவீலரிய வாகைக்கெய்து
 கொலைத்தீரைவ செய்து கொடுஞ்சிறையலேயடைத்தும்
 நலத்தோடிருத்தபதி நாடுகள் தமைவிடுத்தும்
 அரத்திக் கொடுஞ்கோன்மைத் துரைத்தனத்தையேபுரிந்து
 இரக்கமின்றி யானுகையை யியற்றிவரு மக்காலம்
 இக்கொடுமைக்காற்று தெழுந்துமண்ணார்த் தினினாடு
 விக்கவரும் மாதோட்ட மீதுறுங் கிறிஸ்தவர்கள்
 சண்டாள ஒல்லாந்தன் றனது நெருக்கிளைட்கு
 அன்றற்றி மாநிதை யப்பதித்தேவாலயத்தில்
 உள்ளசெபமாக்கயம்மாள் உசித சருபமதை
 விள்ளாயிய பத்தி வேகமுடனேயெடுத்துக்
 கொண்டு மறைவிடத்திற் குடிபுகுதவெண்ணமுற்று
 அன்றுகண்டி ராசனுக் கடங்கிய மருதமடுக்
 காட்டுப் பூமிதலையே கருதியடைந்தேவசித்துத்
 நாட்சி மேலோங்கத் தனித்துவருயப்போது
 யாழ்ப்பாண மீதிகுற்ற எல்லாக் கிறிஸ்தவரும்
 ஏற்றகுருமார்களுமா யேகோபித்தேக்கடி
 புதகரி மார்க்கம் புறப்பட்டிருளார்த்த
 காலகங்கள் தாண்டிக் கண்டியா யங்கவரும்
 மருத மடுப்பதியை வந்துடைந் தெல்லாரும்
 ஒருமையாகக்கூடி உத்தயசர்வேசனுக்குத்
 தோத்திரம் புறிந்து கூயாக வாழ்ந்தார்கள்
 பாத்திப் பெலுாந்தன் பழுதிடரிகளுக்கஞ்சி
 இங்கிது நிகழ்ந்த தேற்றவோ ராயிரத்துத்
 தக்குமறு நூற்றெழுப் பாண்டளவிலாமெனவே

கண்ண பாரப்பரியங் களூனின்ற தன்னில் பாந்துவதென்றாலும்
 வன்னி மருதமடு வாம்பதியில் வந்தொருங்கு சீட்டுவதே அதற்கு
 குடியேறியசனார்க்குச் சூநிர்ச்சியந்தக் காடுதர விளையும்
 அடிவர்க்கமுதான் அன்னைசெப மாலையம்மாள்
 அடைக்கலத்திற் தங்களையே யஸர்கள்தா மொப்படைத்து
 திடத்துடன்வா என்னுளிற் செழித்த யாழ்ப்பாணநகர்
 இருந்துவந்தோர் தங்களுக்குள் எலேனு ஓனுமநாமம்
 பொருந்துமோ ருத்தமிழாள் போர்த்துக்கீர்மரபிற்
 சேர்ந்தவனுந் தெய்வபத்தி சிறந்துவனுமானவளால்
 வேந்தர்க்கு வேந்தன் விஸ்ரூப் பரன்சுதனைப்
 பெற்ற செபமாலையம்மாள் பெயராலோராலயமும்
 உத்தமி பொறுப்பி ஒகந்துட்டுப் பட்டதுவே
 இக்காரணத்தையிட்டு எலேனு மருதமடு
 அப்பதிக்குப் பூண்டதுவு மதுவுமநாள் வட்டமடிற
 திரிபடைந் திக்காலஞ் சிலேனு மருதமடு
 அரிய பதியென் றமையவே பெற்றதுவே
 ஒருபொருளா மேம்பாறு முகப்பாயடியருக்குத்
 திருவுளமுற்றேயெறித்த திருமறைக் கோபனையின்
 அருட்சி மும்முரந்தயிய வங்குதுடி யேறினார்
 ஒருத்தர் பலராக வோன்றுக்கூட்சேர்ந்து
 வையமென்னவாயப் பதியையிட்டு ஊர்களுக்கு
 ஐயமன்றிச் சென்று ரதன்பிள் தேவாலயமுந்
 இடிகரையதாகிவிட ஏற்றவந்தச் சேறிமத்தீன்
 அடிநிலையந் தன்னையங் கழகக்கவே பெற்றிருந்த
 மரக்குருசொன்றோகாட்டி வந்ததெனுந்திவ்ப
 அருட்செப மாலையம்மா னரிய திருப்பதியை
 மறந்துபோகாமலீன்றும் வானபரங் தாயாளின்
 சிறத்த திருப்பத்தைத் தேடியே தெண்டவிட்டு
 வந்தார் விகவாசர் மாதாவமங்கவர்க்குச்
 சந்தோஷமாகவே தமதருள்களைப்பொழிந்து
 காப்பாற்றிவந்தா கருணைத் தயாபரியின்
 ஏற்றவோனில்மருந்தா வினியநற்சகங்களையும்
 அருளிவந்தா விந்தவங்க எறிந்தறிச் தித்தாயின்
 திருமருதமாமடைவத் தேடிவிகவாசிகளும்
 கணக்கின்றிப்பொவதையே கண்டுமன்னுர்ப்பட்டங்கள்தில்
 இளக்கமாய் நிதில்தல ஏற்றவுத்தியோகமது

வகிந்திருந்த மோயில் வளர்பத்திமானமிட்டு
 இக்துணோரும்போற்ற வெழந்தவேராயிரத்து
 என்னுாற்றிரபத்திமுன் நெனுமாண்டிலப்படியில்
 மன்னூலோர் கோயில் வட்வாவேயியற்றி
 அப்பதியில் முன்னிருந்த ஏழதசெபமாஸையனும்
 கற்பாரணி சுருபம் கள்ளியக்ட்டக்காடு
 எனுங்கிராமத்தி விநுப்பதூயக்கீகள் வியுற்று
 தஸ்மர் மோயில்சூரையுட் தாமீமெபடும் இந்தகை
 இல்தாயித்துவிடவே யெநிசுடர்ரொப்பவினாங்கி
 உத்தம மருஷமடு உலைகார் இடர்க்கிக
 மோட்ட விநுந்தாகி முதல்வி திருப்பதியும்
 காட்சிநவத்தால் மேலுங் கதித்துவரலாவினதே
 மனுவியற்றியுள்ள மாதாவிக்கோவினதை
 இன்னுமேராயிரத்தெண் னாற்றுமுப்பதாண்டத்துப்பின்
 இடந்துப் பெருப்பித்து ஏதை மாதநாமமைத்தோர்
 பத்து நாள்மைசெய்துவந்த பராருங் கோவைக்குநூவாம்
 பிராஞ்சில்ஜோயுவாமென் றுங்கக்குஞ் கவாயிபவ
 ராமெஸ்வரிந்துவிகாள்ஞ மவாத்திரியுக்கோரே
 வருஷம்முன்னாருமட்டு மாகவே கொச்சிநகர்
 அதிமேற்யிராசனக்கு எடங்குமில்லைத் திவை
 வேதவிருத்தியதை மேவியம்திருச்சைப்பயிற்
 ஆடிபர் பதினாற் அமிர்த கிறீகாரி
 பாப்யராச் தாழும் பக்ருமோ ராயிரத்து
 என்னுாற்று முப்பத்தினா லெனும்வருஷ மீதுகொச்சி
 அதிமேற்றிராசனத்தா ஸுகதப்பிரித்து நாள்மதினாற்
 விதமான வோர்புறம்பு விக்காரியமாக்கி
 விட்டபோதேயெழுந்து விளைந்தசில மாற்றங்களை
 யிட்டபீரிவினையி ஞோவலைநளிலே
 கிக்குண்டு பேதவித்த சிலகமண்டலக்குடிகள்
 தக்க மருதமடுச் தாயார் திருப்பதியைத்
 தமத சொந்தவெங்குறுதின்று தாமவர்வாதாடினதால்
 எமதுதக்கை பெற்றக்கிணி யெனுமாண்டவர்காலம்
 திருச்சைப்புத்தியானமதிற் சிறந்தவிலைங்காபுரியி
 வுதித்த அமலோற்பவிநல் ஆதித்திருமீரியை
 நாயவிசைபக்குருக்கள் நான்முறைப்பிரகாரம்
 தாயமருதமடுச் சுகிர்த செபமாஸையம்மாள்

ஆலயந்தமக்கெனவே யவர்களுக்கித்தாடிவர
 செயிகு பெற்றக்கினி திரு ஆண்டவர்தாழும்
 இவ்வகைவிட்டு எம்புரனுரீஸ் பாதஞ்
 செவ்வையுடனேயடையச் செழிக்குமவரின்பதலிக்
 காயிரத்தியென்னாற்றி யைம்பத்தேழாமாண்டி
 வேயுரித்தப்பெற்ற விரக்க தயாளமிகும்
 ஆசாரத்துக்குரிய ஆண்டவர் சமேரியா
 தெசிக மேற்றிராணியருஞ் செங்கோல் கரம்பிடத்து
 விசவாசர் ஆனுகையை விளக்கிவரும்க்காலம்
 திசையுன்னோருமறியத் திருமருதமாமடுவை
 இட்டவிவாதங்களு மெழுந்தோர்வியாச்சிமாய்
 பட்டணமெங்குந்தெரியப் பகிரங்கமாய்ந்தி
 இல்லத்துக் கேபேறி யேற்றுங்கோ ராயிரத்தோ
 புற்றவெண்ணான்றே தெழுபத் தோறெற்றிலே தீர்ந்து
 அக்காலம் யாழ்ப்பாளத் தருமேற்றிராணியரும்
 மிக்கங்கிமானுமென வெங்கும் புகழடைந்த
 தோண்றல்விசவாசிகளைத் துயரமின்றிக் காத்துவந்த
 ஆண்டவர் பொஞ்சினவரி ஞட்சிக்குட்பட்டதுவே
 இக்குரவர் நற்பெருமா னனும்பொஞ்சினாண்டவருஞ்
 தக்க மருதமடுத் தாயார் திருப்பதியின்
 சிறுகோயிலைப்பெரிதாய்ச் செய்யவே ஆகைகொண்டு
 மறுவற்ப மில்லாத மாதா உதவியினுல்
 ஆயிரத்தி யென்னான்றே டமைந்தெழுபத் தீரான்.
 வேயுதித்த ஆவணியி னெட்டாந் திடதியன்று
 அல்லிபாரக்கல்லை யருந்திருக் காத்தாலே
 வைத்தவரும் பின்பு மரியைசெப மாலையம்மாள்
 திருச்சுருபமதந்துச் சிங்கார வேலைசெய்த
 அருட்தங்க மாமுடியை யலங்காரமாய்ச்சுடிய
 விட்டவரும் நன்மை மேவதிருத் தாயாரின்
 உத்தம திருநாளின் உசிதமுறுந்தின்தை
 ஆடிமதி ரெண்டினிலே யமைத்தவரு மிப்பெரிய
 நாதனும் பொஞ்சினெங்கள் நல்லாண்டவர்தாமே
 இவருங் கொழும்புநகர்க் கேற்றதிமேற்றினியராய்
 தியமைமடைந்துசெல்ல நேராக வப்பதவிக்
 குயர்த்தவேபட்டார் உகந்த மெலீசனெனுஞ்
 தவத்திமேற் ரூணியருந் தாமே யாழ்ப்பாளாத்துக்கு

இத்து குணமுள்ள வினியமேற்றுவியருட்
உத்தம மிஞ்சகொழும்புக் குந்ததிமேற்றுவியராய்
சென்றிடவே யாழ்ப்பானைச் சிறந்தவிசப்பாக

அன்றுதிரு யூலென்னு மாண்டவருதித்தன்றே
இவர்காலந் தன்னில்லடு வேற்ற திருப்பதியில்
தலமாக வேலைஞும் நன்றாய் நடந்தேறி

அப்பதித் தலைவரெனும் அந்தோனிச் சவாமியின்
உத்தம பொறுப்பி ருகந்துமுற்றுப் பெற்றதுவே
இக்காலம் முற்காலி யிருந்த பிரிவினைகள்

சுற்றுக்குச் சுற்றுக் தலைநிமிர்ந்து தள்ளாடி
பையமெள்ள விட்டுப் பறந்தவிதம் யாழ்ப்பானத்

தெய்தியவஞ்ஞானிகளா லெமுந்தவிசட்டயுறுகளை
அடக்கித் திருச்சபையி வஞ்ஞானிகள் தலையே

சிடத்துடனே சேர்த்துவருந் தேவதொண்டரான நல்ல
ஞானப்பிரகாசரெனும் நற்குருவுக் கொப்பாக

ஞ பிரிவினையா விடறல்கொண்டோர் தங்களையே
நல்ல வழிதிருப்பி நாட்டிவைத்த உத்தமராம்

துல்லிப் சந்தியாகுச் சவாமி யவரெனவே
இன்னோமட்டும்புகழ் தீயம்பிவாகூர்களித்த

மன்னூர் மாதோட்டமதில் வாழுஞ் சென்தாழும்
இன்னுந் திருயூல ஜன்னும் விசப்பவர்பின்

நன்கைப் புரோதாய நற்றரும் மேற்றிராணி
ஆண்டவரும் யாழ்ப்பான் மாணதைவிட்டேபரிவாய்

மாண்டு பரலோகமுற மதிக்குமவரின்பதவி
ஞைக்குக் கியோமாரெனும் தக்கவிசப்பாண்டவரும்

தீனைத்திற்கு மாதிகத்த ஏஞ்சுதயவாஸ் வந்தபின்னுள்
செபமாலைத் தாயார்க்குத் திருப்பிவியும்நிசழ

நவரெத்தினத்தாலே நன்றாகவேயிழைத்த
அவங்கார மாழுதியை ஆயிரத்தொன்னாயிரத்து

இவங்குமிரு பத்தெனுநா வெனுமாண்டிலே ஆடி
ஓரிரண்டாந் திகதி யுகந்த கொழும்புநகர்ச்

சீதிப மேற்றிராணி செழிக்குமந் தோனிகுடோர்
ஆண்டவரு மெங்க ளரியபரிசத்தபிதா
தோண்றலற்ப மாகமின்றித் தூலங்கு திருச்சபையிக்

பதிலதிபரான நல்ல பதிலினாம் பாப்பநசர்

இதமுடலாருடை நின்ற ஏற்றவுத்தாரப்படியே

பணமேற்றி ராணியர்கள் பத்திரிது நற்றஞ்சன
நவமிதாம் விசாரன் கவிசுறுங்கணக்காக

கூடியே போற்றிசெய்க் குழல்பாள்ளுவாத்தியங்கள்
நாடிட் தொன்மூரங்க நைரகமற்புங் காளகத்தில்
உள்ள மிருபுபடி போக்கொள்ள பாடிவெங்கள்
தேள்ளாகிரத் தாயாரின் திருப்பிரிவிட்டிருமையை

போற்றப் புகழ் பூரணி திருச்சிராஜம்

ஏந்க மெளவித்து விவிதமுறை குடிமிட்டார்.

இந்த புரிவிவருவு மெழுந்தாரிய வற்புதங்கள்
ஏந்தபெய் மாணியம்மாள் தங்பதியிங் மேலிழுதே

இத்தாயார் தன்யுபிலி யேற்றதீங்க காணவெல்லறு

அந்தா தொழும்பிலெபச வானுறையிஸ்வண்டிபிலை
எந்தவரு ஜோர்சிரிய மதலைக்குழந்தையாள்று
அந்தநேரங்தவறி தேயிலால் விழுந்திட்டதே

இதற்கிடமிலேயெடுத் த வேற்றுபோக்காக்கு

யித்தீவிரமாக விரைந்துறையிங் செங்கிட்டதே
ஐயா பரிதாபம் அக்குந்தை தாயார் சுற்றை
மெய் மனங் தழுமாறி விதனமுற்று விம்மியழி

புளைதக்கில் வந்தவரும் போந்த விச்செய்தியறித்து

விதனமுற்று தொந்தார்கள் மேற்கிய குழந்தையதும்
விழுந்த விடந்தெடி விசுரந்தாட்களுமைக
அழுந்தநன்கையன்புரியும் அந்தக் கெபமானை

அம்மாளதீர்யத்தா வளைவரும் வியப்புறவே

திச்சுகையிஸ்ரி யஷ்துமுற்கை சிரிட்டுக்கீளாய்துயாரு
தங்கீர் நிவத்தரிகிற ரூளிருக்கக் கூட்டெடுத்து
அன்னை செபமாணியம்மா எரும்பதிக்கு வந்தங்கே

இத்திறு குழந்தைதீ யெனதுகண்ணுலேயாதும்

உசித்தாயிஸ்பதியி ஓகப்பாகவே பாகத்தேன்
இஸ்துமிவபுதுகை யென்னைவிலாமலு கூடு
அண்ணை யெடுத்தடியே ஏறைகிவிந்த அம்மானை

விரியுமென்று தாங்கருக்கி விட்டேனித் தாயார்பதம்

கரிசையுடன்போற்றி கையெடுப்போர் தங்களுக்கு
ஒரிதிங்கும் வாராம வுத்தரிகாப் பாற்றிடுவார்
சீராக நம்பிடுவீர் செகந்திலுள்ள மானிடரே.

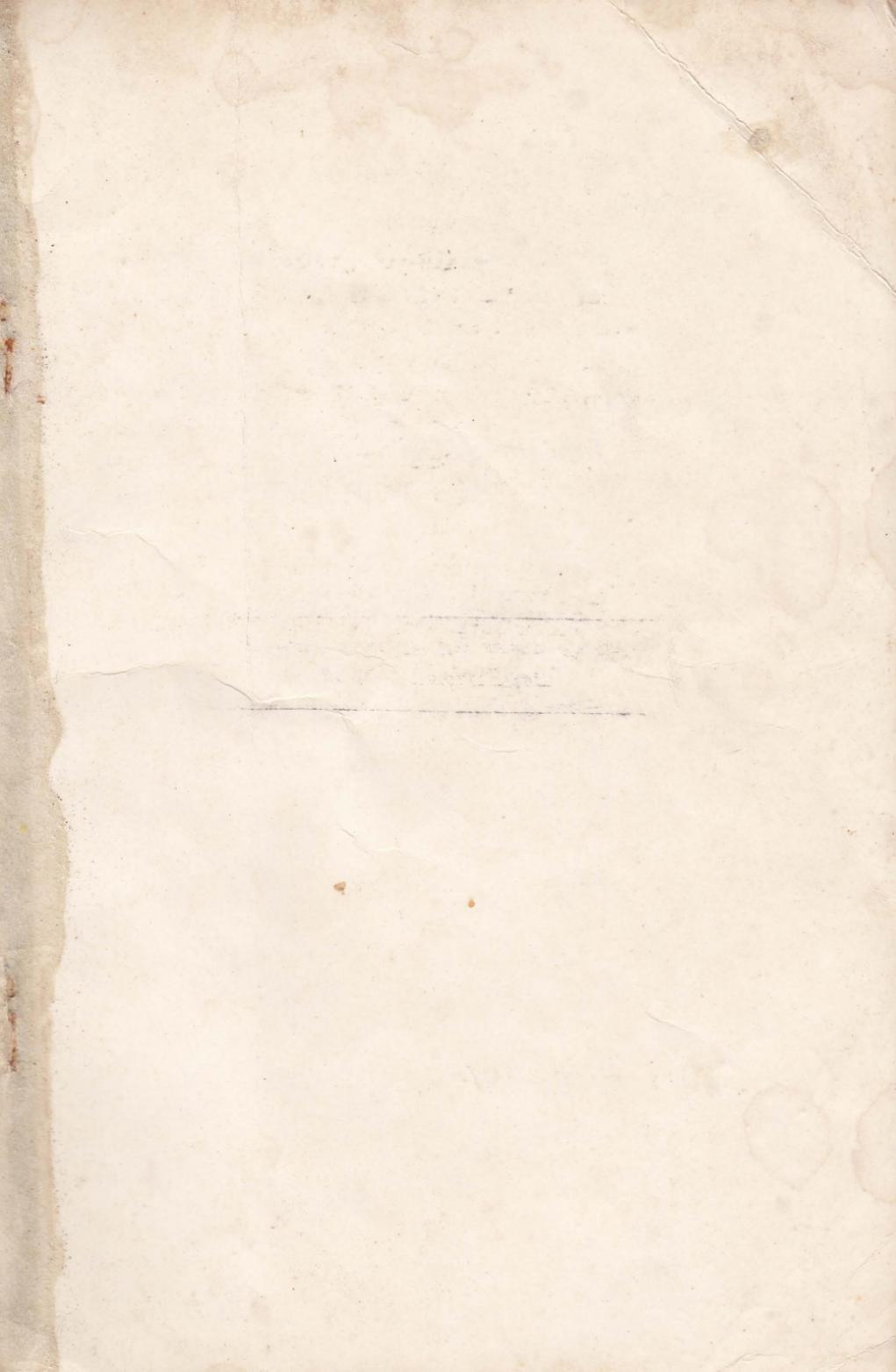
வாழி

அம்மானை

வாழி திருச்சபையும் மங்காத பாப்பராசர்
தாநிவருமேற் ரூக்ஷிபர்கள் தக்கநற்கந் யானர்களும்
அருக்கள் தூரவோர்கள் கோதிலாக் கண்ணிபர்கள்
அருட்பிரசாதம்மலிந்த அநுமைக் கிறீஸ்கவர்கள்
எல்லாருகுமெட்சுறிக்க இடர்தினிலியஸ்ஸாமோழிக்க
நல்ல மகழுபொழிய நாடெங்குஞ் செல்வமுற
பஞ்சம் பகடபகல்ப் பத்திரியெங்குமேபதுக
அஞ்சகாயண்சலுங்க அணைவர்மேலும்நீ—
செய்முறப்பிக்கோங்க யேறிடி விட்டங்க
துய்யமரித் தாயாரின் துலங்கு செயமாலை
செபிப்போர்மேலேயோங்கச் செனரைக்கள்வரித்திட்டேபதுக
அருட்சத்தியவேதமெங்கும் அணியாகவேபடர
அண்ணைசெபுமாலையம்மாள் அருளிரக்கங் தங்கியெங்கில்
என்னுஞ்மே வாழ்க வாழியவே ஆமேங்.

நூல்கள் தமிழ்நாட்டிலே போன்ற முறையில் வெளியாக வெளியிடப்பட்டது. எனவே இது ஒரே முறையில் வெளியிடப்பட்டது.

புனித வள்ள கத்தோலிக்க அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம்.—1990

வெளியிடு :

யாழ், கத்தோலிக்க இலக்கியக் கழகம்.

கிடக்குமிடம் :

திருப்பணி நலையம்,
பிரதானவீதி, யாழ்ப்பாணம்.

விலை: ரூபா 10/-